

**Lecții Biblice pentru Sabat**

*Secțiunea Adulți*



***Evanghelia după Pavel:***

***Evrei***

ianuarie- martie 2024

# Cuprins

1. **Fiul lui Dumnezeu: Creatorul Universului**
2. **Fiul omului: Puțin mai prejos decât îngerii**
3. **Isus: Apostol și Mare Preot**
4. **Odihna lui Dumnezeu**
5. **Hristos: Autorul mântuirii veșnice**
6. **Crescând în înțelegere**
7. **Două legăminte**
8. **Vechiul Legământ**
9. **Sanctuarul pământesc și cel ceresc**
10. **Superioritatea sacrificiului lui Hristos**
11. **Eroii credinței**
12. **Privind la Isus**
13. **Avertismente de reținut**

*Ilustrații: GoodSalt pe prima copertă; Map Resources și Adobe Sock - la paginile cu Darul Primului Sabat*

Lecțiile Biblice pentru Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează exclusiv pe Biblie și Spiritul Profeției, fără comentarii suplimentare. Citatele sunt cât de scurte posibil pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [ ] sunt furnizate în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și lizibilitatea ușoară. Se recomandă cu tărie studii suplimentare asupra materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005—118), Vol. 100, Nr. 1, ianuarie - martie, 2024. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea — Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24022—9993, SUA.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.



**Editura Păzitorul Adevărului**

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714

e-mail: [info@farulsperantei.ro](mailto:info@farulsperantei.ro)

[www.farulsperantei.ro](http://www.farulsperantei.ro)

## Cuvânt înainte

Cât de important este să înțelegem adevărurile vitale care implică mântuirea noastră! Întinericul acoperă pământul și un întineric gros acoperă pe oameni — dar Creatorul nostru este dornic să strălucească lumină prețioasă din Cer asupra tuturor celor care o caută cu seriozitate. Atât de multe puncte din Scriptură sunt niște faruri minunate de lumină pentru această lume întunecată. De aceea, în următoarele trei luni, elevii de la Școala de Sabat din întreaga lume vor studia Evanghelia după Pavel: Evrei.

Cartea Evrei ne învață multe despre natura lui Dumnezeu și a lui Hristos, odihna Sa din Sabat, slujirea Lui în sanctuarul ceresc în favoarea noastră și legămintele făcute cu noi. De asemenea, suntem încurajați de mărturiile înălțătoare ale eroilor credinței și ale Autorului și Desăvârșitorului credinței noastre, Isus Hristos. Studiind cu rugăciune aceste lecții, putem intra într-o relație mai profundă și mai strânsă cu Domnul nostru.

„Hristos a fost temelie și viața templului. Serviciile sale erau tipice pentru jertfa Fiului lui Dumnezeu. Preoția a fost înființată pentru a reprezenta caracterul de mijlocitor și lucrarea lui Hristos. Întregul plan de închinare prin intermediul jertfelor a fost o prefigurare a morții Mântuitorului pentru a răscumpăra lumea.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 165, cap. *În templul Său*.

„Adevăratul creștin obține o experiență care aduce sfințenie. El este fără vreo pată de vinovăție asupra conștiinței sau vreo pată de corupție asupra sufletului. Spiritualitatea legii lui Dumnezeu, cu principiile ei limitative, este adusă în viața lui. Lumina adevărului îi luminează înțelegerea. O strălucire a iubirii desăvârșite pentru Răscumpărător curăță miasma care s-a interpus între sufletul său și Dumnezeu.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 7, p. 909 (1 Tesaloniceni cap. 5).

Pe măsură ce ne apropiem de Hristos, ne apropiem și mai mult unii de alții. Rezultate uimitoare vor fi văzute în pregătirea pentru revărsarea Duhului Sfânt în puterea ploii târzii.

„Când bisericile vor deveni biserici vii, lucrătoare, Duhul Sfânt va fi dat ca răspuns la cererea lor sinceră. Atunci adevărul Cuvântului lui Dumnezeu va fi privit cu un nou interes și va fi explorat ca și cum ar fi o revelație tocmai de la curțile de sus. Fiecare declarație de inspirație cu privire la Hristos va pune stăpânire pe sufletul cel mai adânc al celor care Îl iubesc. Invidia, gelozia, bănuielile rele vor înceta. Biblia va fi privită ca o carte din cer. Studiul ei va absorbi mințile, iar adevărurile ei vor hrăni sufletul. Făgăduințele lui Dumnezeu repetate acum ca și cum sufletul nu ar fi gustat niciodată din dragostea Lui, vor străluci atunci pe altarul inimii și vor cădea în cuvinte arzătoare de pe buzele mesagerilor lui Dumnezeu. Ei vor implora apoi sufletele cu o seriozitate care nu poate fi respinsă. Atunci ferestrele cerului vor fi deschise pentru ploaia târzii.” — *The Review and Herald*, 25 februarie 1890.

Rugăciunea noastră este ca această experiență binecuvântată să vină asupra tuturor celor care studiază aceste lecții și să ne întărească inimile în puterea Răscumpărătorului nostru.

*Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale*

**Sabat, 6 Ianuarie 2024**

**Darul Sabatului Întâi pentru  
Centrul de Sănătate Eden Breaza,  
România**



Prin harul lui Dumnezeu, Centrul de Sănătate „Eden” din România și-a deschis porțile în urmă cu aproape 25 ani. De-a lungul anilor, această instituție a oferit atât alinare pentru suferințele fizice, cât și pentru cele spirituale, fiind o oază în care oamenii împovărați de suferință au venit în contact cu învățăturile noastre spirituale și de sănătate. Lucrarea de aici este una de semănare, pe care Dumnezeu o aduce la creștere și rodire la timpul Său.

Ca urmare a schimbărilor legislative din întreaga Europă, precum și ca urmare a unor incendii violente din România, care au rezultat în multe pierderi de vieți, legislația cu privire la securitatea la incendiu s-a schimbat semnificativ în decursul ultimilor șase ani, impunând măsuri mult mai stricte. În instituția noastră, s-au făcut pași pentru implementarea noilor cerințe legislative, care împovărează mult posibilitățile noastre financiare. Frați generoși din România, precum și din alte părți ale Europei și Statelor Unite, cunoscând nevoile noastre, au răspuns prompt corespunzător puterilor lor, trimitându-ne bani pentru înaintarea lucrării. Însă nevoile sunt încă foarte mari. De aceea, apelăm la generozitatea voastră, iubiți frați din întreaga lume, pentru a ne ajuta în mod binevoitor la renovarea acestui centru medical misionar, așa încât el să își poată continua activitatea neîmpiedicat de inspecții, restricții, sau amenzi din partea autorităților locale.

„Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să devină mai extinsă, iar dacă oamenii urmează sfatul Său, nu se vor mai afla multe mijloace în posesia lor, care să fie consumate în conflagrația finală. Toți își vor fi pus comoara acolo unde molia și rugina nu o poate strica; și inima nu va avea nicio coardă care să o lege de pământ.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 197 engl. (cap.35, *Lecții din parabolă*).

Având în vedere nevoile timpului, să facem tot ce putem mai bine pentru a-i ajuta pe cei din jurul nostru atât timp cât putem. „Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”. Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună” (2 Corinteni 9:7, 8). Domnul să binecuvânteze darurile și pe dăruitori!

*Frații voștri din Centrul de Sănătate „Eden”, Breaza, România*

# Fiul lui Dumnezeu: Creatorul Universului

**TEXT DE MEMORAT:** „La sfârșitul acestor zile, [Dumnezeu] ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.” (Evrei 1:2).

„Hristos a fost Acela care a întins cerurile și a pus temeliiile pământului. Mâna Lui a fost aceea care a așezat lumile în spațiu și a modelat florile câmpului. „El întărește munții prin tăria Lui.” „A Lui este marea, El a făcut-o.” (Psalmii 65:6; 95:5). El a fost cel care a umplut pământul cu frumusețe și văzduhul cu cântece. Și pe toate lucrurile de pe pământ, din văzduh și cer, El a scris mesajul iubirii Tatălui. ” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 20 (Cap. 1: „Dumnezeu cu noi”).

**Studiu recomandat:** *Hristos, Lumina Lumii*, p. 19-26 (Cap. 1: „Dumnezeu cu noi”).

**Duminică**

**31 decembrie**

## 1. COMUNICARE DE LA DUMNEZEU

### a. După păcat, cum a vorbit Dumnezeu cu părinții noștri? Evrei 1:1; 2 Petru 1:21.

**Evrei 1:1:** „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri...”

**2 Petru 1:21:** „Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

„Înainte de intrarea păcatului în lume, Adam se bucura de o comuniune liberă cu Făcătorul său, dar după ce omul s-a despărțit de Dumnezeu prin păcătuire, neamul omenesc a pierdut acest înalt privilegiu. Însă, prin Planul de Mântuire, a fost deschisă o cale prin care locuitorii pământului să poată avea iarăși legătură cu cerul. Dumnezeu a comunicat cu oamenii prin Duhul Său, iar prin descoperirile date slujitorilor Săi aleși, a fost dată lumii lumina divină. “Oamenii au vorbit de la Dumnezeu mânați de Duhul Sfânt”. ” (2 Petru 1:21)”. — *Tragedia Veacurilor*, 5.1 (Introducere)

## **b. Cum s-a revelat Dumnezeu Însuși în ultimele zile? Evrei 1:2; Ioan 14:8,9.**

**Evrei 1:2** : „La sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.”

**Ioan 14:8-9**: „Doamne”, I-a zis Filip, „arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns.” Isus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, dar: „Arată-ne pe Tatăl?””

„Creatorul omului, El, care a proclamat legea veșnică pe Muntele Sinai, în agonia Sa când era pe moarte, a justificat dreptul Său de a ierta greșeala și păcatul.” — *The Review and Herald*, 26 august 1909.

**Luni**

**1 Ianuarie**

## **2. HRISTOS, TATĂL ȘI ÎNGERII**

### **a. Care este relația dintre Hristos și Tatăl? Evrei 1:3, Ioan 10:30.**

**Evrei 1:3**: „El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui, a făcut curățarea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi în locurile preaînalte...”

**Ioan 10:30**: „Eu și Tatăl una suntem.”

„Ca ființă personală, Dumnezeu S-a revelat în Fiul Său. Eclipsarea slavei Tatălui, „și imaginea explicită a persoanei Sale”, Isus, ca Mântuitor personal, a venit în lume. Ca Mântuitor personal, El S-a înălțat în sus. Ca Mântuitor personal, El mijlocește în curțile cerești.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 40 (3 februarie).

„Hristos a fost imaginea expresă a persoanei Tatălui Său; și El a venit în lumea noastră pentru a restabili în om chipul moral al lui Dumnezeu, pentru ca omul, deși căzut, să poată, prin ascultarea de poruncile lui Dumnezeu, să devină imprimat cu chipul și caracterul divin — împodobit cu frumusețea dragostei divine.” — *Comentarii Biblice N. T.* [E. G. White], vol. 7, p. 921 (Evrei, cap. 1).

### **b. Care este poziția lui Hristos în raport cu îngerii? Evrei 1:4–6.**

**Evrei 1:4-6**: „Ajungând cu atât mai presus de îngeri, cu cât a moștenit un Nume mult mai minunat decât al lor. Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut”? Și iarăși: „Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu”? Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!”

„Primul capitol din Evrei pune în contrast poziția îngerilor cu poziția lui Hristos. Dumnezeu a rostit cuvinte despre Hristos care nu trebuie să fie aplicate îngerilor. Ei sunt ‘trimiși să slujească pentru cei care vor fi moștenitori ai mântuirii’, dar Hristos, ca Mijlocitor, este Marele Slujitor în lucrarea mântuirii. Duhul Sfânt este reprezentantul Său în această lume, pentru a îndeplini scopul divin de a aduce omului căzut putere de sus, pentru ca el să fie un biruitor. Toți cei care intră într-un legământ cu Isus Hristos devin copiii lui Dumnezeu prin adopție. Ei sunt curățiți prin puterea regeneratoare a Cuvântului, iar îngerii sunt însărcinați să le slujească.” — Ibid., p. 922 (Evrei, cap. 1).

„Dacă îngerul Gabriel ar fi fost trimis în această lume pentru a lua asupra sa natura umană și pentru a învăța cunoașterea lui Dumnezeu, cu câtă nerăbdare ar asculta oamenii instrucțiunile Lui. Presupunând că el ar fi în stare să ne dea un exemplu desăvârșit de curăție și sfințenie, simpatizând cu noi în toate necazurile, nenorocirile și suferințele noastre și suferind pedeapsa păcatelor noastre, cât de nerăbdători am fi să îl urmăm. Ce înălțare ar primi el...

Dar Unul care depășește tot ceea ce poate prezenta imaginația, a venit din cer în această lume. Cu aproape 2000 de ani în urmă, de la tronul lui Dumnezeu s-a auzit un glas de o importanță extraordinară și misterioasă: „Nu ai vrut sacrificiu și jertfe, dar mi-ai pregătit un trup... Iată, vin... să fac voia Ta, Doamne.” — *Lift Him up*, p. 34 (20 ianuarie).

**Martți**

**2 ianuarie**

### **3. „TU EȘTI FIUL MEU”**

#### **a. Ce a fost profetizat de psalmist în legătură cu Isus Hristos? Psalmi 2:7. Când și cum a fost împlinită această profeție?**

**Psalmi 2:7:** „Eu voi vesti hotărârea Lui” – zice Unsul – „Domnul Mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.”

#### **I. La întruparea Sa.**

**Evrei 1:6:** „Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!”

#### **II. La botezul Lui.**

**Matei 3:16, 17:** „De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.”

### III. La învierea Sa.

**Fapte 13:33:** „Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.”

**Coloseni 1:18:** „El este Capul trupului, al Bisericii. El este Începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.”

**Apocalipsa 1:5:** „Și din partea lui Isus Hristos, Martorul credincios, Cel întâi născut din morți, Domnul împăraților pământului! A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său...”

### IV. Preoția Lui.

**Fapte 2:33:** „Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți”

**Filipeni 2:9:** „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume.”

**Evrei 5:5, 6:** „Tot așa și Hristos, nu Și-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Cel ce I-a zis: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut”. Și, cum zice iarăși într-alt loc: „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”.

#### b. Cum se adresează Tatăl Fiului? Evrei 1:7-13.

**Evrei 1:7-13:** „Și despre îngeri zice: „Din vânturi face îngeri ai Lui; și dintr-o flăcără de foc, slujitori ai Lui”; pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate; Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi.” Și iarăși: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu rămâi; toate se vor învechi ca o haină; le vei face sul ca pe o manta, și vor fi schimbate; dar Tu ești același; și anii Tăi nu se vor sfârși.” Și căruia din îngeri i-a zis El vreodată: „Sezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale”?

„[Evrei 1:4-12 citat.] În acest limbaj este reprezentată atotputernicia Domnului Isus. El este prezentat studentului Bibliiei ca fiind Creatorul lumii și era Conducătorul de drept al acesteia. [Evrei 1:13, 14 citat].” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol. 7, p. 921 (Evrei cap. 1).

#### c. Cine este Singurul căruia trebuie să Îi aducem închinare? Matei 4:10.



**Matei 4:10:** „Pleacă, Satano”, i-a răspuns Isus. „Căci este scris: „Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.”

„Satan i-a cerut lui Hristos să-i dea dovadă că El este Fiul lui Dumnezeu și, în acest caz, a avut dovada pe care a cerut-o. La porunca divină a lui Hristos, el a fost silit să asculte. El a fost respins și redus la tăcere. Nu avea putere să reziste ordinului hotărât de a pleca. El a fost silit ca, fără să rostească vreun alt cuvânt, să renunțe și să părăsească pe Răscumpărătorul lumii.”  
— *Confrontation*, p. 54.

**d. Când profetul Ioan a fost înclinat să se închine îngerului Gabriel, ce avertisment a primit de la înger? Apocalipsa 19:10; 22:8-10.**

**Apocalipsa 19:10:** „Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)”

**Apocalipsa 22:8-10:** „Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și, după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului care mi le arăta, ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu.” Apoi mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape.”

**e. De ce a acceptat Isus să I se aducă închinare? Matei 8:2, 3; Evrei 1:8-10.**

**Matei 8:2-3:** „Și un lepros s-a apropiat de El, I s-a închinat și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți.” Isus a întins mâna, S-a atins de el și a zis: „Da, vreau, fii curățat!” Îndată a fost curățată lepra lui.”

**Evrei 1:8-10:** „pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate; Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi.” Și iarăși: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.”

„Glasul lui Dumnezeu se aude rostind că dreptatea este împlinită. Satan este înfrânt. Cei ai lui Hristos de pe pământ, care muncesc și se luptă, sunt „primiți în Preaiubitul Lui.” (Efeseni 1:6). Înaintea îngerilor din cer și a reprezentanților lumilor necăzute, ei sunt declarați îndreptățiți. Unde este El, acolo va fi și biserica Sa. „Bunătațea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.” (Psalmii 85:10). Brațele Tatălui cuprind pe Fiul Său și se dă porunca: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!” (Evrei 1:6). — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 834 (cap. 87: „La Tatăl meu și la Tatăl vostru”).

**Miercuri**

**3 ianuarie**

## **4. ÎNGERI CEREȘTI, PREDICATORII LUI DUMNEZEU**

### **a. Care este misiunea îngerilor lui Dumnezeu cu privire la cei credincioși? Evrei 1:14.**

*Evrei 1:14:* „Nu sunt oare toți duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea?”

„Este necesară slujirea divină pentru a da putere și eficiență bisericii din această lume. Familia lui Dumnezeu de pe pământ, supusă ispitelor și încercărilor, este foarte aproape de inima Lui iubitoare. El a rânduit ca să fie păstrată comunicarea între inteligențele cerești și copiii Săi de pe acest pământ. Îngerii din curțile de sus sunt trimiși să slujească celor care vor fi moștenitori ai mântuirii, cei care, ca războinici credincioși, sunt părtași la suferința lui Hristos. Hristos este reprezentat ca locuind în poporul Său. Ei trebuie hrăniți cu hrană la timpul potrivit. Prin urmare, s-a stabilit o legătură între ei și biserica de sus. Dumnezeu are grijă de creația Sa umană, așa cum un gospodar are grijă de o vie.” — *The Signs of the Times*, 14 februarie 1900.

### **b. Ce este promis celor ce se tem de Dumnezeu? Psalmi 34:7.**

*Psalmi 34:7:* „Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.”

„Stăpânirile și puterile cerului veghează asupra luptei pe care, în împrejurări ce par descurajatoare, o au de dus slujitorii lui Dumnezeu. Noi biruințe sunt dobândite, noi onoruri câștigate atunci când creștinii, grupându-se în jurul steagului Mântuitorului lor, pornesc să dea lupta cea bună a credinței. Toți îngerii cerului sunt în slujba poporului lui Dumnezeu, umil și credincios. Și, în timp ce oștirea de lucrători a Domnului, de aici, de jos,

înalță cântecele lor de laudă, corul de sus se unește cu ei, proslăvind pe Dumnezeu și pe Fiul Său.

Avem nevoie să înțelegem misiunea îngerilor mai bine decât o facem acum. Ar fi bine să ne amintim că fiecare copil credincios al lui Dumnezeu trebuie să conlucreze cu ființele cerești. Nevăzutele oștiri ale luminii și puterii însoțesc pe cei blânzi și umili care cred făgăduințele lui Dumnezeu și se prind de ele. Heruvimi, serafimi și îngeri neîntrecuți în putere stau la dreapta lui Dumnezeu, „toți duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea”. (Evrei 1:14).” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 154 (cap. 15: *Liberat din închisoare*).

„Când te trezești dimineața, îți simți tu neputința și nevoia de putere de la Dumnezeu? Și cu smerenie, din toată inima, îți faci cunoscute nevoile tale Tatălui ceresc? Dacă da, îngerii îți vor consemna rugăciunile, iar dacă aceste rugăciuni nu au ieșit de pe buze prefăcute, când te vei afla în pericol de a greși în mod inconștient și de a exercita o influență care îi va determina pe alții să facă rău, îngerul tău păzitor va fi alături de tine, îndemnându-te către o cale mai bună, alegându-ți cuvintele potrivite și influențându-ți acțiunile.” — *Solii către tineret*, p. 90 (cap. 22: *Un avertisment împotriva scepticismului*).

**Joi**

**4 ianuarie**

## 5. PUTERNICI RĂZBOINICI CERESTI

### a. Ce provocare i-a pus Sanherib, împăratul Asiriei, lui Ezechia, regele lui Iuda? Isaia 36:1-8.

**Isaia 36:1-8:** „În al paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda, și le-a luat. Și împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Rabșache cu o puternică oștire. Rabșache s-a oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul ogorului înălbitorului. Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, s-a dus la el cu logofătul Șebna și cu Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul (arhivarul). Rabșache le-a zis: „Spuneți lui Ezechia: „Așa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: „Ce este încrederea aceasta pe care te bizui?” Eu îți spun că acestea sunt vorbe în vânt: pentru război trebuie chibzuință și putere. În cine ți-ai pus, dar, încrederea, de te-ai răsculat împotriva mea? Iată, ai pus-o în Egipt, ai luat ca sprijin această trestie ruptă, care înțepă și străpunge mâna oricui se sprijină pe ea! Așa este faraon, împăratul Egiptului, pentru toți cei ce se încred în el. Dar poate că îmi vei spune: „Ne încredem în Domnul Dumnezeuul nostru!” Dar nu este El acela ale cărui înălțimi și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicând lui Iuda și Ierusalimului: „Să vă închinați înaintea acestui altar?”” Acum fă o învoială cu stăpânul meu, împăratul

*Asiriei, și-ți voi da două mii de cai; să vedem dacă poți face rost de călăreți ca să încalce pe ei!”*

„Singura nădejde a lui Iuda era acum în Dumnezeu. Orice ajutor posibil din Egipt fusese tăiat și nici o altă națiune nu era aproape să-i întindă o mână prietenoasă.

Căpeteniile asiriene, sigure de tăria forțelor disciplinate, au pregătit o întâlnire cu căpeteniile lui Iuda, ocazie cu care au cerut cu obrăznicie predarea cetății. Această cerere a fost însoțită de blesteme hulitoare împotriva Dumnezeului evreilor. Datorită slăbiciunii și apostaziei lui Israel și Iuda, Numele lui Dumnezeu nu mai era de temut printre popoare, ci devenise un subiect de batjocură continuă. (Vezi Isaia 52:5).” — *Profeți și Regi*, p. 352 (cap. 30: *Izbăvirea de sub puterea Asiriei*).

## **b. Când poporul lui Dumnezeu a fost amenințat cu distrugerea de către armata asiriană, unde a căutat Ezechia ajutor? Isaia 37:1–5; 2 Cronici 32:20.**

*Isaia 37:1-5: „Când a auzit împăratul Ezechia cuvintele acestea, și-a sfâșiat hainele, s-a acoperit cu un sac și s-a dus în Casa Domnului. A trimis pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Șebna, logofătul, și pe cei mai bătrâni dintre preoți, acoperiți cu saci, la prorocul Isaia, fiul lui Amoț. Și i-au zis: „Așa vorbește Ezechia: „Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de ocară; căci copiii sunt aproape să iasă din pântecele mamei lor, și totuși mamele n-au putere să nască. Poate că Domnul Dumnezeuul tău a auzit cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să batjocorească pe Dumnezeul cel viu, și poate că Domnul Dumnezeuul tău îl va pedepsi pentru cuvintele pe care le-a auzit. Înaltă, dar, o rugăciune pentru rămășița care a mai rămas.” Slujitorii împăratului Ezechia s-au dus deci la Isaia.”*

*2 Cronici 32:20: „Împăratul Ezechia și prorocul Isaia, fiul lui Amoț, au început să se roage pentru lucrul acesta și au strigat către cer.”*

## **c. Cum a răspuns Domnul rugăciunilor copiilor Săi în această perioadă dificilă? 2 Împărați 19:6, 7; Isaia 37:6, 7.**

*2 Împărați 19:6-7: „Și Isaia le-a zis: „Iată ce să spuneți stăpânului vostru: „Așa vorbește Domnul: „Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit și prin care M-au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei. Voi pune în el un duh care îl va face ca, la auzul unei vești pe care o va primi, să se întoarcă în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui.”*

**Isaia 37:6-7:** „Și Isaia le-a zis: „Iată ce veți spune împăratului vostru: „Așa vorbește Domnul: „Nu te înspăimânta de cuvintele pe care le-ai auzit și prin care M-au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei. Căci voi pune în el un duh de așa fel, încât la o veste pe care o va primi, se va întoarce în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui.”

„Dumnezeu a răspuns rugăciunilor slujitorilor Săi. Lui Isaia i-a fost dată solia pe care să o transmită lui Ezechia: [2 Împărați 19:6, 7 citat].” — Ibid., p. 354 (cap. 30: *Izbăvirea de sub puterea Asiriei*).

#### **d. Câți îngeri a folosit Domnul pentru a-l învinge pe mândrul împărat asirian? Isaia 37:36-38; 2 Cronici 32:21.**

**Isaia 37:36-38:** „Îngerul Domnului a ieșit și a ucis în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Și, când s-au sculat dimineața, iată că toți aceștia erau niște trupuri moarte. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra, a plecat și s-a întors; și a rămas la Ninive. Și, pe când stătea cu fața la pământ rugându-se în casa lui Nisroc, dumnezeul său, fiii săi, Adramalec și Șarețer, l-au lovit cu sabia și au fugit în țara Ararat. Și, în locul lui, a domnit fiul său Esar-Hadon.”

**2 Cronici 32:21:** „Atunci Domnul a trimis un înger care a nimicit în tabăra împăratului Asiriei pe toți vitejii, domnitorii și căpeteniile. Și împăratul s-a întors rușinat în țara lui. A intrat în casa dumnezeului său, și cei ce ieșiseră din coapsele lui l-au ucis acolo cu sabia.”

„Chiar în noaptea aceea a venit eliberarea.” — Ibid., p. 361 (cap. 30: *Izbăvirea de sub puterea Asiriei*).

**Vineri**

**5 ianuarie**

### **ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE**

- 1. Explicați cum vorbește Creatorul din Cer cu rasa umană de pe pământ.**
- 2. Numiți diferențele semnificative dintre Isus și îngeri.**
- 3. Ce este revelat despre relația dintre Tatăl și Fiul?**
- 4. De ce ar trebui să fim noi mulțumitori pentru îngerii sfinți?**
- 5. Ce putem învăța din criza cu care s-a confruntat Ezechia?**

# Fiul omului: puțin mai prejos decât îngerii

**TEXT DE MEMORAT:** „Dar vedem pe Isus, care a fost făcut puțin mai prejos decât îngerii, pentru suferirea morții, încoronat cu glorie și onoare, ca prin harul lui Dumnezeu, să guste moartea pentru fiecare om.” (Evrei 2:9)

„Hristos avea să fie făcut „pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii”. (Evrei 2:9). Deoarece El avea să îmbrace haina naturii omenești, puterea Sa nu avea să fie la fel cu a lor și de aceea ei trebuia să-I slujească, să-L întărească și să-L mângâie în suferințele Sale.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 64 (cap. 4: *Planul de mântuire*).

**Studiu recomandat:** *Patriarhi și Profeți*, p 63-70 (cap. 4: *Planul de mântuire*).

**Duminică**

**7 ianuarie**

## 1. MAI MULTĂ ATENȚIE

### a. Ce apel solemn ni se adresează fiecăruia dintre noi? Evrei 2:1, 2.

**Evrei 2:1-2:** „De aceea, cu atât mai mult, trebuie să ne ținem de lucrurile pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele. Căci, dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezgduuit și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire...”

### b. Există vreo speranță pentru noi „dacă stăm nepăsători față de o mântuire atât de mare”? Evrei 2:3.

**Evrei 2:3:** „Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare, care, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adevărată de cei ce au auzit-o!”

„Noi suntem nepăsători față de mântuirea noastră, dacă acordăm autorilor care nu au decât o idee confuză de ceea ce înseamnă religia locul cel mai important și cel mai mare respect și facem din Biblie un lucru secundar. Cei care au fost luminați cu privire la adevăr pentru aceste zile de pe urmă nu vor găsi învățături în cărțile studiate în general astăzi, cu privire la lucrurile care se vor abate asupra lumii noastre; însă Biblia este plină de

cunoștința lui Dumnezeu și este în stare să-i învețe pe elevi și studenți să fie utili în această viață și în vederea vieții veșnice.” — *Principiile Fundamentale ale Educației Creștine*, p. 403 (cap. *Învățătorul divin*).

„Datoria celor din poporul lui Dumnezeu este să aibă candelilele pregătite și aprinse, să fie asemenea unor oameni care îl așteaptă pe Mire când Se va întoarce de la nuntă. Nu aveți nicio clipă de pierdut în neglijarea mântuirii celei mari care v-a fost oferită. Timpul de probă pentru suflete se apropie de sfârșit. Zi după zi, destinul oamenilor este stabilit și chiar noi, cei din adunarea aceasta, nu știm cât de curând mulți vor închide ochii în moarte și vor fi depuși în mormânt. Ar trebui să ne gândim acum că viața noastră trece repede, că nu suntem în siguranță nicio clipă, dacă viața noastră nu este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.” — *Solii Alese*, vol. 1 p. 91 (Cap 23 - *Cu candelilele aprinse și arzând*).

**Luni**

**8 ianuarie**

## **2. OMUL, REGELE ACESTEI PLANETE**

### **a. Care a fost scopul lui Dumnezeu în crearea omului? Geneza 1:26,27.**

**Geneza 1:26-27:** „Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.” Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”

„Adam a fost încoronat rege în Eden. Lui i s-a dat stăpânire peste orice ființă vie pe care Dumnezeu o crease. Domnul i-a binecuvântat pe Adam și Eva cu o inteligență pe care nu o dăduse nici unei alte creaturi. El l-a făcut pe Adam suveranul de drept peste toate lucrările mâinilor Sale. Omul, făcut după chipul divin, a putut să contemple și să aprecieze lucrările glorioase ale lui Dumnezeu în natură.” — *Confrontation*, pp. 10, 11.

### **b. Ca rezultat al neascultării omului, cine a devenit prințul acestei lumi? Ioan 12:31; 14:30.**

**Ioan 12:31:** „Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.”

**Ioan 14:30:** „Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine.”

„În lupta care se dădea între Domnul luminii și mai marele împărăției întinericului, aveau să se hotărască lucruri mari pentru lume. După ce l-a ademenit pe om la păcat, Satan avea pretenția că pământul este al lui și s-a numit pe sine domn al acestei lumi. Pentru că părinții neamului omenesc primiseră firea lui, el voia să-și așeze împărăția aici. El spunea că oamenii l-au ales ca domnitor. Câștigând stăpânirea asupra oamenilor, el și-a întins stăpânirea peste lumea întreagă. Hristos venise să respingă pretenția lui Satan. Ca Fiu al omului, Hristos avea să stea hotărât de partea lui Dumnezeu. În felul acesta, urma să se dovedescă faptul că Satan nu stăpânea întregul neam omenesc, și că pretenția lui asupra lumii era falsă. Toți cei care doreau eliberare de sub puterea sa, aveau să fie eliberați. Stăpânirea pierdută de Adam prin păcat avea să fie recâștigată.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 114 (Cap. 12: *Ispitirea lui Isus*).

### c. Ce s-a întâmplat la biruința lui Hristos pe cruce? Apocalipsa 12:10.

**Apocalipsa 12:10:** „Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.”

„Doborârea lui Satan ca acuzator al fraților din Ceruri a fost realizată prin marea lucrare a lui Hristos de a renunța la viața Sa. În ciuda opoziției persistente a lui Satan, planul de mântuire s-a împlinit. Omul a fost considerat de o valoare suficientă pentru ca Hristos să-și jertfească viața pentru el. Satan, știind că împărăția pe care o stăpânea avea să-i fie în cele din urmă smulsă, s-a hotărât să nu cruțe nicio suferință care să distrugă cât mai multe dintre creaturile pe care Dumnezeu le crease după chipul Său.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 7, p. 973 (Apocalipsa, cap. 12).

**Marti**

**9 ianuarie**

## 3. SPERANȚĂ PENTRU OMENIREA CĂZUTĂ

### a. Câți oameni au fost răscumparați prin sângele lui Hristos? Evrei 2:9; Ioan 3:16.

**Evrei 2:9:** „Dar pe Acela care a fost făcut „pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste” din pricina morții pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.”



**Ioan 3:16:** „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

„Voi nu sunteți ai voștri. Căci ați fost cumpărați cu un preț.’ ... Ce preț a fost plătit pentru a răscumpăra neamul căzut!” — *This Day With God*, p. 255 (3 septembrie).

„Gândiți-vă la cât de mult L-a costat pe Hristos să părăsească curțile cerești și să-și ia poziția în fruntea umanității. De ce a făcut El acest lucru? Pentru că El era singurul care ar fi putut răscumpăra omenirea căzută. Nu a existat nici o ființă umană în lume care să fie fără păcat. Fiul lui Dumnezeu S-a coborât de pe tronul Său ceresc, Și-a dezbrăcat haina regală și coroana împărătească și Și-a îmbrăcat divinitatea cu umanitate. El a venit să moară pentru noi, să zacă în mormânt, așa cum trebuie să facă și oamenii, și să fie înviat pentru îndreptățirea noastră. El a ajuns să cunoască toate ispitele de care omul este asaltat. El a înviat din mormânt și a proclamat peste mormântul deschis al lui Iosif: „Eu sunt Învierea și Viața.” Unul egal cu Dumnezeu a trecut prin moarte în favoarea noastră. El a gustat moartea pentru fiecare om, pentru ca prin El fiecare om să fie părtaș la viața veșnică.” — *In Heavenly Places*, p. 13 (7 ianuarie).

## **b. Pe cine îi numește Isus frații Săi și de ce? Evrei 2:11; Ioan 17:17.**

**Evrei 2:11:** „Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească „frați!””

**Ioan 17:17:** „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”

„Isus Hristos este exemplul nostru în toate lucrurile. El a început viața, a trecut prin experiențele ei și Și-a încheiat raportul [vieții], cu o voință umană sfințită. El a fost ispitit în toate punctele, așa cum suntem noi, și totuși, pentru că El Și-a păstrat voința predată și sfințită, El nu S-a aplecat niciodată în cel mai mic grad spre săvârșirea răului sau spre manifestarea răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu... Cei care au o voință sfințită, adică în conformitate cu voința lui Hristos, vor avea zi de zi voința lor legată de voința lui Hristos, care va acționa spre binecuvântarea altora și va reacționa asupra lor cu putere divină. Mulți cultivă acele lucruri care luptă împotriva sufletului; pentru că dorințele și voința lor sunt îndreptate împotriva lui Dumnezeu și angajate în slujba lui Satan.

Să nu-l mai mulțumim pe dușman plângându-ne de puterea voinței noastre rele; căci făcând astfel, hrănim și încurajăm voințele noastre împotriva lui Dumnezeu și îi facem plăcere celui rău. Să ne amintim că suntem

copii ai lui Dumnezeu, angajați să prețuim o voință sfântă care vine la noi de la Dumnezeu. „Celor ce L-au primit, le-a dat putere să devină fii ai lui Dumnezeu, chiar celor ce cred în Numele Lui; care s-au născut, nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.” — *The Signs of the Times*, 29 octombrie 1894.

**Miercuri**

**10 ianuarie**

## 4. PĂRTAȘ AL CĂRNII ȘI SÂNGELUI

### a. Ce natură a luat Hristos la întruparea Sa și de ce a fost necesar acest lucru? Evrei 2:14-16.

**Evrei 2:14-16:** „Astfel, dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia care, prin frica morții, erau supuși robiei toată viața lor. Căci negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam.”

„Pentru Fiul lui Dumnezeu ar fi fost o umilință aproape fără margini să ia natura omului chiar și atunci când Adam se afla în Eden, nevinovat. Dar Isus a luat corp omenesc atunci când rasa umană fusese slăbită de patru mii de ani de păcat. Ca orice copil al lui Adam, El Și-a asumat consecințele acțiunii legii eredității. Care erau consecințele acestea, se poate vedea în istoria strămoșilor Săi pământești. El a venit cu o ereditate ca aceasta, ca să împartă cu noi grijele și ispitele și să ne dea o pildă de o viață fără păcat.” — *Hristos Lumina Lumii*, p. 48 (cap. 4: „Vi s-a născut un Mântuitor”)

„Deși nu a avut nicio pată a păcatului în caracterul Său, totuși El S-a umilit ca să pună natura noastră umană căzută în legătură cu natura Sa divină. Prin faptul că a luat-o asupra Sa, El a onorat natura omenească și a arătat cum ar putea să ajungă omul dacă ar folosi mijloacele bogate pe care El le-a pregătit și dacă ar deveni părtaș al naturii divine.” — *Solii Alese*, vol. 3, p. 72, ediția Ro, 134 engl. (subcap. *Natura noastră căzută...*)

### b. Deși Hristos a luat natura noastră căzută, ce ar trebui să înțelegem despre viața Sa? Evrei 7:26; 4:15; 1 Petru 2:21, 22.

**Evrei 7:26:** „Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri.”

**Evrei 4:15:** „Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”

**1 Petru 2:21-22:** „Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. „El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicieșug.”

„În toate lucrurile, El [Hristos] este exemplul nostru. În necazurile noastre, El este asemenea unui frate „care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi”; dar, fiind fără păcat, ființa Sa se dădea înapoi cu dezgust de la tot ceea ce era rău. Într-o lume plină de păcat, El a trecut prin lupte și chinuri sufletești.”  
— *Calea către Hristos*, p. 93 (cap. 11: *Înaltul privilegiu al rugăciunii*).

„Luând asupra Sa natura omului în starea lui căzută, Domnul Hristos nu a luat parte nici în cea mai mică măsură la păcatele acestei naturi. El a fost supus neputințelor și slăbiciunilor omului, ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre»” (Matei 8:17). El a simțit neputințele noastre și a fost ispitit în toate lucrurile ca și noi. Totuși El nu a păcătuit. El a fost Mielul „fără cusur și fără prihană” (1 Petru 1:19). Dacă ar fi putut să-L facă pe Domnul Hristos să păcătuiască în cel mai mic detaliu, Satan ar fi rănit capul Mântuitorului. În realitate, el a putut să-I atingă numai călcâiul. Dacă ar fi atins capul lui Hristos, speranța neamului omenesc ar fi pierit. Mânia divină ar fi venit asupra lui Hristos, așa cum a venit asupra lui Adam. Domnul Hristos și biserica ar fi fost fără nicio speranță.” — *Solii Alese*, vol. 1, p. 124 (engl.), (rom. p. 256) (subcap. *Neprihănirea naturii omenestei a lui Hristos*)

**Joi**

**11 ianuarie**

## 5. UN MARE PREOT ÎNDURĂTOR ȘI CREDINCIOS

### a. Ce fel de Prieten avem în sanctuarul din cer? Evrei 2:17.

**Evrei 2:17:** „Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului.”

„În toate privințele, El [Hristos] a fost făcut asemenea fraților Săi. El a devenit trup, așa cum suntem noi. El știa ce înseamnă să fii flămând, însetat și obosit. El era întărit prin hrană și reînviat prin somn. El era străin și călător pe pământ — în lume, dar nu din lume; ispitit și încercat, așa cum sunt ispitiți și cercați bărbații și femeile de azi, trăind totuși o viață fără de păcat. Bland, milos, plin de împreună simțire față de alții, totdeauna atent față de alții, El a reprezentat caracterul lui Dumnezeu. „Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr”. (Ioan 1:4).” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 472 (cap. 45: *Scrisori din Roma*).

**b. Fiind și uman și divin, ce este dispus să facă Hristos pentru fiecare dintre noi? Evrei 2:18; Psalmi 40:8.**

**Evrei 2:18:** „Și, prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.”

**Psalmi 40:8:** „Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!” Și Legea Ta este în fundul inimii mele.”

„De când Isus a venit să locuiască împreună cu noi, știm că Dumnezeu cunoaște încercările noastre și are compasiune pentru noi în suferințele noastre. Fiecare fiu și fiică a lui Adam poate înțelege că divinul nostru Creator este prietenul păcătoșilor. Deoarece în fiecare învățătură despre har, în fiecare făgăduință a bucuriei, în fiecare acțiune a iubirii, în fiecare atracție divină prezentată în viața Mântuitorului pe pământ, noi vedem pe „Dumnezeu cu noi”.

Dacă noi am avea de suportat ceva ce Isus n-a îndurat atunci, în acest punct, Satan ar prezenta puterea lui Dumnezeu ca fiind insuficientă pentru noi. De aceea, Isus „în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.” (Evrei 4:15). El a îndurat toate încercările la care noi suntem supuși. Și El n-a exercitat în folosul Său nici o putere care să nu ne fie și nouă oferită în dar. Ca om, El a înfruntat ispita și a biruit cu puterea pe care I-a dat-o Dumnezeu... Viața Sa dovedește că este cu puțință ca și noi să ascultăm de Legea lui Dumnezeu.” — *Hristos Lumina Lumii*, p. 24 (cap.1: Dumnezeu cu noi).

**Vineri**

**12 ianuarie**

## **ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE**

- 1. De ce este periculos să neglijăm studiul Bibliei, rugăciunea și pre-darea lui Dumnezeu?**
- 2. Evidențiați contrastul dintre puterea adevăratului Prinț al luminii și pretențiile laudăroase ale lui Satan.**
- 3. Cum beneficiem noi de oferta divină a mântuirii prin Hristos?**
- 4. Explicați echilibrul perfect dintre natura divină și umană a lui Hristos.**
- 5. De ce putem fi deosebit de recunoscători pentru lucrarea lui Hristos în cer?**

# Isus: Apostol și Mare Preot

**TEXT DE MEMORAT:** „De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus.” (Evrei 3:1).

„Studiați-L pe Hristos. Studiați caracterul Său trăsătură cu trăsătură. Acesta este modelul pe care ni se cere să-L copiem în viața și în caracterul nostru, deoarece altfel nu vom reuși să-L reprezentăm pe Isus, ci îi vom prezenta lumii o copie falsă. Nu imitați niciun om, deoarece oamenii au defecte în obiceiuri, în vorbire, în comportament, în caracter. Eu vi-L prezint pe Omul Isus Hristos. Fiecare trebuie să-L cunoască personal pe El ca Mântuitor al său, înainte de a putea să-L studiați ca model și exemplu al vostru.” — *Solii Alese*, vol. 3, p. 90, rom. (subcap. *Făgăduințe prețioase și tablouri întunecate*).

**Studiu recomandat:** *Solii Alese*, vol. 1, p. 340-344 engl., 168-170 rom. (Cap. 52: *Hristos, Marele nostru Preot*).

**Duminică**

**14 ianuarie**

## 1. MAI MARE DECÂT MOISE

### a. În ce sens este Hristos mai mare decât Moise? Evrei 3:1-6.

**Evrei 3:1-6:** „De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus, care a fost credincios Celui ce L-a rânduit, cum și Moise a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu.” Căci El a fost găsit vrednic să aibă o slavă cu atât mai mare decât a lui Moise, cu cât cel ce a zidit o casă are mai multă cinste decât casa însăși. – Orice casă este zidită de cineva, dar Cel ce a zidit toate lucrurile este Dumnezeu. – Cât despre Moise, el a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu” ca slugă, ca să mărturisească despre lucrurile care aveau să fie vestite mai târziu. Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dumnezeu. Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm.”

### b. Când ar trebui să ne predăm viața Mântuitorului nostru Isus? Evrei 3:7, 8 (prima parte).

**Evrei 3:7-8 p.p.:** „De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii...”

„Oh, cât este „astăzi”, întoarce-te la Domnul! Fiecare faptă a ta te face fie mai bun, fie mai rău. Dacă acțiunile tale sunt de partea lui Satan, ele lasă înapoia lor o influență care continuă să lucreze rezultate vătămătoare. Numai cei curați și sfinți vor putea intra în cetatea lui Dumnezeu. „Astăzi dacă auzi glasul Lui, nu-ți împietri inima”, ci întoarce-te la Domnul, astfel ca drumul pe care mergi să nu lase pustiire în urmă.” — *Căminul Advent*, p. 358 (cap. 58: *Familia pastorului*).

„Domnul Hristos este gata să ne elibereze de păcat, dar El nu forțează niciodată voința; și dacă prin păcătuire continuă, voința a ajuns cu totul robită și noi nu dorim să fim eliberați și nu vrem să primim harul Său, ce ar putea face El mai mult? Ne-am nimicit singuri prin respingerea hotărâtă a iubirii Sale. „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii”. (2 Corinteni 6:2) „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile”. (Evrei 3:7, 8).” — *Calea către Hristos*, p. 34 (cap. 3: *Pocăința*).

**Luni**

**15 ianuarie**

## **2 LECȚII DIN VECHIUL ISRAEL**

### **a. Cum a dezvăluit exemplul vechiului Israel necredința oamenilor – și care a fost rezultatul sigur? Evrei 3:8-11.**

**Evrei 3:8-11:** „Nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustiu, unde părinții voștri M-au ispitit și M-au pus la încercare și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani! De aceea M-am dezgustat de neamul acesta și am zis: „Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile Mele! Am jurat, dar, în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!”

### **b. Având în vedere această realitate, ce apel solemn ni se adresează nouă, care trăim în aceste ultime zile? Evrei 3:12, 13.**

**Evrei 3:12-13:** „Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel Viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: „astăzi”, pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului.”

„Nu există nicio încurajare pentru necredință. Domnul Își manifestă harul și puterea Sa din nou și din nou, iar aceasta ar trebui să ne învețe că este întotdeauna util în orice împrejurare să prețuim credința, să vorbim despre credință, să acționăm în credință. Nu trebuie să ne slăbească inimile și mâinile, permițând sugestiilor minților suspicioase să planteze în inimile noastre semințele îndoielii și neîncrederii [Evrei 3:12 citat].

„Domnul lucrează în cooperare cu voința și acțiunea agentului uman. Este privilegiul și datoria fiecărui om să-L creadă pe Dumnezeu pe cuvânt, să creadă în Isus ca Mântuitor personal și să răspundă cu interes nerăbdător, imediat, la propunerile pline de har pe care El le face. El trebuie să studieze pentru a crede și a asculta de instrucțiunile divine din Scripturi. El trebuie să-și întemeieze credința nu pe sentimente, ci pe dovezi și pe Cuvântul lui Dumnezeu.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 7, p. 928 (Evrei cap. 3).

„Mulți privesc înapoi la israeliți și se miră de necredința și murmurarea lor, având impresia că ei înșiși n-ar fi fost așa de nerecunoscători; dar atunci când credința le este pusă la probă, chiar și în încercări mici, ei nu dau pe față o credință sau o răbdare mai mare decât a manifestat vechiul Israel. Când ajung în strâmtoare, ei murmură în fața mijloacelor prin care Dumnezeu a ales să-i curețe.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 293 (cap. 26: *De la Marea Roșie la Sinai*).

Dumnezeu ... a dat poporului Său să bea o cupă a amărăciunii, pentru a-i curăța și lămurii. Este o înghițitură amară, iar ei o pot face încă mai amară prin cârtire, plângeri și nemulțumiri. Dar cei care o primesc în felul acesta trebuie să mai soarbă o dată, căci prima nu a avut efectul dorit asupra inimii. Și dacă nici a doua nu își face lucrarea, atunci ei trebuie să mai soarbă o dată și încă o dată, până când se va vedea efectul dorit, în caz contrar, fiind nevoie să fie lăsați necurați, cu o inimă întinată. [Am văzut că] această cupă amară poate fi îndulcită prin răbdare, rezistență și rugăciune și că va avea efectul dorit asupra inimii celor care o primesc în acest mod, iar Dumnezeu va fi onorat și slăvit...

Dacă vom căuta să ne atingem propriul interes, dacă vom studia cum să ne împlinim cel mai bine plăcerile, în loc de a căuta să-I fim pe plac lui Dumnezeu și să facem să înainteze cauza Sa prețioasă — care suferă — Îl vom dezonora pe Dumnezeu și lucrarea Sa pe care mărturisim că o iubim.” — *Scrieri timpurii*, p. 47 (cap. *Punerea la probă a credinței noastre*).

**Martți**

**16 ianuarie**

### 3. PĂRTAȘII AI NATURII DIVINE

#### a. Cum putem fi părtași ai lui Hristos? Evrei 3:14, 15; 2 Petru 1:4.

**Evrei 3:14, 15:** „Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început, câtă vreme se zice: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.”

**2 Petru 1:4:** „Prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă.”

„Trebuie să învățăm despre Hristos. Trebuie să știm ce este El pentru cei pe care i-a răscumpărat. Trebuie să ne dăm seama că, prin credința în El, este privilegiul nostru să fim părtași naturii divine și astfel să scăpăm de corupția care este în lume prin poftă. Atunci suntem curățați de orice păcat, de toate defectele de caracter. Nu trebuie să păstrăm nicio singură tendință păcătoasă.... [Efeseni 2:1–6 citat.] ...

„Când suntem părtași ai naturii divine, tendințele ereditare și cultivate spre rău sunt îndepărtate din caracterul nostru și suntem făcuți o putere vie pentru bine. Învățând mereu despre Învățătorul divin, împărtășindu-ne zilnic cu natura Lui, cooperăm cu Dumnezeu pentru a învinge ispitele lui Satan. Dumnezeu lucrează și omul lucrează, pentru ca omul să fie una cu Hristos, așa cum Hristos este una cu Dumnezeu. Atunci vom sta împreună cu Hristos în locurile cerești. Minte se odihnește cu pace și încredere în Isus.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 7, p. 943 (2 Petru cap. 1)

### **b. Cum L-au provocat israeliții pe Domnul? Evrei 3:16. Care a fost rezultatul fatal al provocării lor? Evrei 3:17.**

**Evrei 3:16:** „Cine au fost, în adevăr, cei ce s-au răzvrătit după ce auziseră? N-au fost oare toți aceia care ieșiseră din Egipt prin Moise?”

**Evrei 3:17:** „Și cine au fost aceia de care S-a dezgustat El patruzeci de ani? N-au fost oare cei ce păcătuiseră și ale căror trupuri moarte au căzut în pustiu?”

„În răzvrătirea lui, poporul a strigat: „Dacă ar fi voit Domnul ca noi să fi murit în pustia aceasta!” Acum, această rugăciune avea să fie împlinită. Domnul declară: „Voi face întocmai cum ați vorbit în auzul urechilor Mele. Trupurile voastre moarte vor cădea în pustia aceasta. Voi toți, a căror numărătoare s-a făcut de la vârsta de douăzeci de ani în sus ... nu veți intra în țara pe care jurasem că vă voi da-o s-o locuiți... Pe copilașii voștri, însă, despre care ați zis că vor fi de jaf, îi voi face să intre în ea, ca să cunoască țara pe care ați nesocotit-o voi”. ... După cum iscoadele au petrecut patruzeci de zile în călătoria lor, tot astfel oștile lui Israel aveau să pribegescă patruzeci de ani în pustie.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 391 (cap. 34: *Cele douăsprezece iscoade*).

### **c. Care a fost cauza principală a acestei răzvrătiri? Evrei 3:18, 19.**

**Evrei 3:18, 19:** „Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră? Vedem, dar, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor.”



„N-a fost voia lui Dumnezeu ca Israel să răătăcească patruzeci de ani în pustie; El dorea să-i ducă direct în țara Canaanului și să-i stabilească acolo, ca un popor sfânt și fericit. Dar „n-au putut intra din cauza necredinței”. (Evrei 3:19.).” — *Tragedia Veacurilor*, p. 458 (cap. 26: *O lucrare de reformă*).

**Miercuri**

**17 ianuarie**

## 4. GĂSIND ODIHNĂ ÎN ISUS

### a. Ce invitație specială primim de la Isus, Mântuitorul nostru – și ce ar trebui să învățăm de la El? Matei 11:28-30.

**Matei 11:28-30:** „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.*”

„Veniți la Mine’ este chemarea Lui. Oricare ar fi grijile și încercările, înfățișează cazul tău înaintea Domnului. Inima ta va fi întărită, ca să poată rezista. Se va deschide o cale ca să poți scăpa din greutăți și încurcături. Cu cât îți dai seama că ești mai slab și mai fără ajutor, cu atât vei deveni mai puternic în tăria Lui. Cu cât este mai grea povara, cu atât este mai binecuvântată odihna, când le arunci pe toate asupra Purtătorului de poveri. Odihna oferită de Hristos este condiționată, și aceste condiții sunt clar arătate. Toți le pot îndeplini. El ne spune cum putem găsi această odihnă.” — *Hristos Lumina Lumii*, p. 329 (cap. 34: *Invitați*).

„Nimeni în afară de Dumnezeu nu poate să biruie mândria inimii omenești. Noi nu ne putem mântui singuri. Nu suntem în stare să ne înnoim singuri. În curțile cerului nu va fi un cântec care să sune astfel: Mie, care m-am iubit pe mine însumi, m-am curățit și m-am răscumpărat singur, să-mi fie adusă slava și cinstea, binecuvântarea și lauda. Totuși aceasta este tema centrală a cântecului multora din lumea noastră. Ei nu știu ce înseamnă a fi blând și smerit cu inima, nici nu intenționează să știe, dacă pot să evite o asemenea experiență. Întreaga Evanghelie este cuprinsă în faptul de a învăța de la Domnul Hristos blândețea și smerenia Sa.

Ce este îndreptățirea prin credință? Este lucrarea lui Dumnezeu care coboară în țărână slava omenească și face pentru om lucrarea pe care el nu are puterea să o facă singur.” — *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 456 (cap. 16, subcap. *Totul este al Domnului*).

**b. Care este jugul pe care Hristos îl oferă fiecăruia dintre noi?  
Matei 11:29.**

**Matei 11:29:** „*Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.*”

„Luați jugul Meu asupra voastră”, zice Isus. Jugul este un instrument al servirii. Vitele sunt înjugate pentru muncă și jugul este absolut necesar pentru ca lucrul lor să fie eficient. Prin ilustrația aceasta, Hristos ne învață că noi suntem chemați să servim tot timpul vieții noastre. Trebuie să luăm jugul Lui asupra noastră, ca să putem fi împreună-lucrători cu El.

Jugul care ne leagă în slujire este Legea lui Dumnezeu. Marea lege a iubirii, descoperită în Eden, proclamată pe Sinai, iar în Noul Legământ scrisă în inimă, este cea care îl unește pe lucrătorul omenesc cu voința lui Dumnezeu. Dacă am fi lăsați să ne urmăm pornirile, să mergem acolo unde ne duce voința noastră, ne-am alinia în rândurile lui Satan și am ajunge să avem trăsăturile lui. De aceea Dumnezeu ne conduce prin voința Sa, care este de o natură înaltă, nobilă și înălțătoare.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 329 (cap. 34: *Invitația*).

**Joi**

**18 ianuarie**

## **5. JUGUL LUI HRISTOS**

**a. Ce a spus Isus cu privire la jugul Său? Matei 11:30; 1 Ioan 5:2, 3.**

**Matei 11:30:** „*Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.*”

**1 Ioan 5:2-3:** „*Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.*”

„Jugul este pus pe gâtul boilor pentru a-i ajuta să tragă povara, să le-o ușureze. Tot așa este și jugul lui Hristos. Când voința noastră este cufundată în voința lui Dumnezeu și când ne folosim darurile pentru a fi o binecuvântare pentru alții, vom vedea că povara vieții este ușoară. Acela care umblă în calea poruncilor lui Dumnezeu merge împreună cu Hristos și, în iubirea Lui, inima găsește pace. Când Moise s-a rugat: „Arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște”, Domnul i-a răspuns: „Voi merge Eu Însumi cu tine și îți voi da odihnă”. Iar prin profeți s-a dat solia aceasta: „Așa vorbește Domnul: ‘Stați în drumuri, uitați-vă și întrebați care sunt căările cele vechi, care este calea cea bună; umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!’”

(Exodul 33:13, 14; Ieremia 6:16). Și El zice: „O, de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un râu și fericirea ta ca valurile mării.” (Isaia 48:18).

Aceia care Îl cred pe Hristos pe cuvânt și predau ființa lor purtării Sale de grijă și viața lor ca El să o conducă, vor afla pace și liniște. Nimic din lume nu poate să-i întristeze când Isus îi înveselește cu prezența Sa. În supunere desăvârșită este odihnă desăvârșită. Domnul zice: „Celui cu inima tare Tu-i cheazășuiești pacea, căci se încrede în Tine.” (Isaia 26:3). Viața poate părea încurcată; dar, predându-ne înțeleptului Mastru-lucrător, El va scoate de acolo o viață și un caracter model, spre mărirea Lui. Și caracterul care ajunge să se asemene cu caracterul slăvit al lui Hristos va fi primit în Paradisul lui Dumnezeu. O omenire nouă va umbla împreună cu El în alb, căci este vrednică.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 331 (cap. 34: *Invitația*).

**Vineri**

**19 ianuarie**

## ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Pe măsură ce lumina din Ceruri strălucește în inimile noastre, ce măsuri trebuie să luăm noi?
2. În ce fel sunt eu în pericol să repet păcatul israeliților?
3. Descrieți rezultatele miraculoase ale faptului de a fi părtaș al naturii divine.
4. Descrieți odihna pe care Isus este dispus să o ofere oricui o caută.
5. Explicați beneficiile acceptării jugului lui Hristos.

# Odihna lui Dumnezeu

**TEXT DE MEMORAT:** „Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.” (Evrei 4:10).

„Dumnezeu a binecuvântat și a sfințit ziua a șaptea, pentru că El S-a odihnit în ea de toată lucrarea minunată a creațiunii. Sabatul a fost făcut pentru om, și Dumnezeu vrea ca el să lase la o parte munca în acea zi, așa cum El Însuși S-a odihnit după lucrarea celor șase zile de creațiune.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 247 (cap. Sfințenia poruncilor lui Dumnezeu).

**Studiu recomandat:** *Hristos, Lumina Lumii*, p. 281-289 (cap. 29: Sabatul).

**Duminică**

**21 ianuarie**

## 1. ADEVĂRATA ODIHNĂ DIVINĂ

### a. Despre ce odihnă vorbește Pavel în Evrei 4? Evrei 4:1.

**Evrei 4:1:** „Să luăm, dar, bine seama, că atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.”

„Odihna se găsește atunci când toată îndreptățirea de sine, orice raționament dintr-un punct de vedere egoist, este eliminată. Predarea de sine în întregime și acceptarea căilor Sale reprezintă secretul odihnei perfecte în dragostea Lui... Fă exact ceea ce ți-a spus El să faci și fii sigur că Dumnezeu va face tot ce a spus El că va face... Ai venit tu la El, renunțând la toate improvizațiile tale, la toată necredința ta, la toată neprihănirea ta de sine? Vino așa cum ești, slab, neputincios și gata să mori.

„Ce este ‚odihna’ promisă? — Este conștientizarea că Dumnezeu este adevărat, că El nu dezamăgește niciodată pe cel care vine la El. Iertarea Lui este deplină și gratuită, iar acceptarea Lui înseamnă odihnă pentru suflet, odihnă în iubirea Lui.” — *Înalta Noastră Chemare*, p. 97 (1 aprilie).

### b. De ce nu produce Evanghelia rezultatul așteptat la unii oameni? Evrei 4:2, 6; Romani 9:30-32.

**Evrei 4:2, 6:** „Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit. ...Deci, fiindcă rămâne ca să intre unii în odihna aceasta și pentru că aceia cărora li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea, din pricina neascultării lor.”

**Romani 9:30-32:** „Deci ce vom zice? Neamurile, care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, și anume, neprihănirea care se capătă prin credință; pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de Piatra de poticnire.”

„Dacă nu amestecăm credință cu auzirea Cuvântului, dacă nu primim adevărurile pe care le auzim ca pe un mesaj din cer, pentru a fi studiate cu atenție, pentru a fi consumate de suflet și asimilate în viața spirituală, noi pierdem impresia Duhului lui Dumnezeu. Noi nu înțelegem din experiență ce înseamnă să găsești odihnă primind asigurările divine ale Cuvântului.”  
— *The Upward Look*, p. 75 (2 martie).

**Luni**

**22 ianuarie**

## 2. INTRÂND ÎN ODIHNA LUI DUMNEZEU

**a. Când ne bucurăm cu adevărat de odihna divină a lui Dumnezeu? Evrei 4:3 (prima parte). Descrieți relația dintre Sabatul zilei a șaptea și această odihnă divină. Evrei 4:4.**

**Evrei 4:3 p.p.:** „Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în „odihna” despre care a vorbit El când a zis: „Am jurat în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!” ...

**Evrei 4:4:** „Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.”

„Deoarece El S-a odihnit în Sabat, Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o’ — a pus-o deoparte pentru un scop sfânt. El i-a dat-o lui Adam ca o zi de odihnă. Era un semn de aducere aminte a lucrării de creațiune și, în felul acesta, un semn al puterii lui Dumnezeu și al iubirii Sale.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 281 (cap. 29: Sabatul).

„Nici o altă instituție încredințată iudeilor n-a urmărit așa de mult să-i deosebească de neamurile din jurul lor cum a făcut-o Sabatul. Dumnezeu a intenționat ca păzirea lui să-i distingă ca închinători ai Săi. Trebuia să fie un semn al despărțirii lor de idolatrie, al legăturii lor cu adevăratul Dumnezeu. Dar, pentru a sfinți Sabatul, și oamenii trebuie să fie sfinți. Prin credință, ei tre-

buie să ajungă părtași la neprihănirea lui Hristos. Când i s-a dat lui Israel porunca: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești”, Domnul a mai spus și „Să-Mi fiți niște oameni sfinți.” (Exodul 20:8; 22:31). Numai în felul acesta Sabatul putea să-i deosebească pe israeliți ca închinători ai lui Dumnezeu.

Când iudeii s-au depărtat de Dumnezeu și n-au mai căutat ca prin credință să-și însușească neprihănirea lui Hristos, Sabatul și-a pierdut însemnătatea pe care o avea. Satan a căutat să se înalțe pe sine și să-i îndepărteze pe oameni de la Hristos, lucrând la denaturarea Sabatului, pentru că este semnul puterii lui Hristos. Conducătorii iudei au împlinit voia lui Satan când au împovărat ziua de odihnă a lui Dumnezeu cu cerințe apăsătoare. În zilele lui Hristos, Sabatul devenise atât de pervertit, încât păzirea lui reflecta mai degrabă caracterul oamenilor egoiști și despotici, decât caracterul Părintelui ceresc, iubitor. Rabinii Îl prezentau pe Dumnezeu ca unul care dă legi de care oamenii nu pot asculta. Ei îi determinau pe oameni să-L vadă pe Dumnezeu ca un tiran și să-și închipuie că ținerea Sabatului, așa cum o cerea El, îi făcea pe oameni să fie aspri și cruzi. Lucrarea lui Hristos era tocmai aceea de a îndrepta părerile lor greșite. Cu toate că rabinii Îl urmăreau cu vrăjmășie neîmpăcată, El n-a lăsat nici măcar să creadă că se supune pretențiilor lor, ci a mers înainte, păstrând Sabatul așa cum cerea Legea lui Dumnezeu.” — Ibid., p. 283 (cap. 29: Sabatul).

„Cererile adresate lui Dumnezeu în ziua de Sabat sunt mult mai numeroase ca în alte zile. În ziua aceasta, copiii Săi părăsesc lucrurile lor obișnuite și petrec timpul în meditație și rugăciune. Ei cer îndurarea lui Dumnezeu mai mult în Sabat decât în alte zile. Ei cer atenția Lui deosebită. Ei imploră binecuvântările Lui alese. Dumnezeu nu așteaptă întâi să treacă Sabatul, ca numai după aceea să le îndeplinească cererile.” — Ibid., p. 207 (cap. 21: *Betes-dă și Sinedriul*).

**Marti**

**23 ianuarie**

### **3. MUNCĂ ȘI ODIHNĂ**

#### **a. Ce fel de muncă ar trebui să dezvoltăm înainte de a găsi odihna promisă? Evrei 4:9, 11.**

**Evrei 4:9, 11:** „Rămâne, dar, o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu... <sup>11</sup>Să ne grăbim, dar; să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.”

„[Evrei 4:9, 11 citat.] Odihna despre care se vorbește aici este odihna harului, obținută urmând prescripția „Lucrați sârguincios”. Cei care învață de la Isus blândețea și smerenia Sa, găsesc odihnă în experiența practicării lecțiilor Sale. Nu în indolență, în confort egoist și în căutarea plăcerii, se obține odihna. Cei care nu sunt dispuși să-I ofere Domnului un serviciu credincios, serios și iubitor, nu vor găsi odihnă spirituală în această viață sau în viața viitoare. Numai din munca serioasă vine pacea și bucuria în Duhul Sfânt – fericire pe pământ și slavă în viața viitoare.

„Să muncim, deci. Rostiți des cuvinte care vor fi o putere și o inspirație pentru cei care le aud. Suntem prea indiferenți unul față de celălalt. Uităm că cei ce sunt colegii noștri de muncă au adesea nevoie de cuvinte de speranță și de bucurie. Când cineva este în necaz, cheamă-l și rostește-i cuvinte mângâietoare. Aceasta este prietenia adevărată.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 7, p. 928 (Evrei cap. 4).

## **b. Ce se întâmplă cu propriile noastre lucrări când găsim odihnă în Domnul? Evrei 4:10; Exodul 20:10; Isaia 58:13; Romani 14:23 (ultima parte).**

**Evrei 4:10:** „Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.”

**Exodul 20:10:** „Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.”

**Isaia 58:13:** „Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-L vei cinsti neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării...”

**Romani 14:23 u.p.:** „.....Tot ce nu vine din încredințare e păcat.”

„Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Lui și apoi i-a dat un exemplu de păzire a zilei a șaptea, pe care a sfințit-o. El a plănuit ca în acea zi omul să se închine Lui și să nu se angajeze în nicio ocupație vremelnică. Niciunul dintre cei care nu țin seamă de porunca a patra, după ce au fost luminați cu privire la cerințele Sabatului, nu poate fi fără vină înaintea lui Dumnezeu.” — *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 4, p. 247 (cap. Sfințenia poruncilor lui Dumnezeu).

### c. Ce fel de lucrări sunt în armonie cu odihna Sabatului? Isaia 58:6-8.

**Isaia 58:6-8:** „*Lată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l, și nu întoarce spatele semenului tău. Atunci lumina ta va răsări ca zorile, și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înaintea, și slava Domnului te va însoți.*”

„Isus le-a declarat [rabinilor] că lucrarea de a-i vindeca pe cei bolnavi era în armonie cu legea privitoare la Sabat...”

Acela care neglijează să-i ajute în Sabat pe suferinzi nu va fi socotit fără vină. Sfânta zi de odihnă a Domnului a fost făcută pentru om și faptele de milă sunt în armonie desăvârșită cu scopul urmărit prin ea. Dumnezeu nu dorește ca faptele Lui să sufere nici măcar o oră fie în Sabat, fie în altă zi, dacă acea suferință poate să fie îndepărtată.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 207 (cap. 21).

**Miercuri**

**24 ianuarie**

## 4. PUTEREA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

### a. Cât de puternic este Cuvântul lui Dumnezeu? Psalmi 33:6,9; Evrei 4:12.

**Psalmi 33:6, 9:** „*Cerurile au fost făcute prin cuvântul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui...<sup>9</sup> Căci El zice și se face; poruncește, și ce poruncește ia ființă.*”

**Evrei 4:12:** „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.*”

„Există un punct dincolo de care efortul uman este în zadar. În timp ce trebuie să predicăm Cuvântul, nu putem împărtăși puterea care va înviora sufletul și va face să răsară dreptatea și lauda. În predicarea Cuvântului trebuie să existe acțiunea unui mijloc dincolo de orice putere umană. Numai prin Duhul divin, cuvântul va fi viu și puternic pentru a reînnoi sufletul la viața veșnică. Aceasta este ceea ce Hristos a încercat să imprime ucenicilor Săi. El a învățat că nimic din ce aveau ei înșiși nu avea să dea succes muncii lor, ci că puterea făcătoare de minuni a lui Dumnezeu este cea care dă eficiență propriului Său cuvânt.” — *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 63, 64 (cap. 3: *Întâi un fir verde...*).



## **b. Cât de adânc suntem cunoscuți înaintea lui Dumnezeu? Evrei 4:13; Ecclesiastul 12:14.**

**Evrei 4:13:** „Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face.”

**Ecclesiastul 12:14:** „Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.”

„Este în interesul veșnic al fiecăruia să-și cerceteze propria inimă și să îmbunătățească fiecare facultate dată de Dumnezeu. Toți să-și amintească că nu există un motiv în inima vreunui om pe care Domnul să nu-l vadă clar. Motivele fiecăruia sunt cântărite la fel de atent ca și cum destinul agentului uman ar depinde de acest rezultat. Avem nevoie de o conexiune cu puterea divină, ca să putem avea o creștere a luminii clare și o înțelegere a modului de a raționa de la cauză la efect. Trebuie să avem puterile înțelegerii cultivate, fiind părtași ai naturii divine, scăpând de corupția care este în lume prin poftă. Fiecare să ia în considerare cu atenție adevărul solemn, Dumnezeu în cer este adevărat și nu există un plan, oricât de complicat, nici un motiv, oricât de atent ascuns, pe care El să nu-l înțeleagă clar. El citește concepțiile secrete ale fiecărei inimi. Oamenii pot plănuți acțiuni strâmbe pentru viitor, crezând că Dumnezeu nu înțelege; dar în acea zi măreată când cărțile vor fi deschise și fiecare om este judecat după lucrurile scrise în cărți, acele acțiuni vor apărea așa cum sunt.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 3, p. 1160 (Proverbe cap. 16).

„Ochiul lui Dumnezeu nu dormitează. El știe orice păcat ascuns de ochiul muritor. Cei vinovați știu exact ce păcate ar trebui să mărturisească pentru ca sufletele lor să poată fi curate înaintea lui Dumnezeu. Domnul Isus le dă acum ocazia de a le mărturisi, de a se pocăi în adâncă umilință și de a-și curăți viața prin ascultare de adevăr și prin trăirea adevărului. Acum este timpul ca greșelile să fie îndreptate și păcatele mărturisite, căci, dacă nu, ele vor apărea în fața păcătosului în ziua mâniei lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 155 (cap. 27: Tinerii păzitori ai Sabatului).

**Joi**

**25 ianuarie**

## **5. ÎNDURARE ȘI HAR ÎN TIMP DE NEVOIE**

**a. Cine este singurul care poate fi avocatul nostru înaintea Tatălui și de ce? Evrei 2:17, 18; 4:14; 7:25; 1 Ioan 2:1, 2.**

**Evrei 2:17-18:** „Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului. Și, prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.”

**Evrei 4:14:** „Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră.”

**Evrei 7:25:** „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.”

**1 Ioan 2:1-2:** „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel Neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.”

„Ca preot, Hristos este acum așezat cu Tatăl pe tronul Său. Pe tron, împreună cu Cel veșnic, care există prin Sine, este Cel care „a purtat durerile noastre și le-a luat asupra Lui” (Isaia 53:4), care „în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat” (Evrei 4:15).” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 69 (2 martie).

„Nu aveți nicio dificultate care să nu fi apăsător cu aceeași greutate pe [Isus], nicio întristare pe care inima Lui să nu o fi experimentat. Sentimentele Lui au putut fi rănite prin neglijență, prin indiferența prietenilor preținși, la fel de ușor ca ale tale. Este spinos drumul tău? Al lui Hristos a fost de zece ori mai greu. Ești tulburat? Așa a fost și El.” — *Înalta noastră chemare*, p. 59 (22 februarie).

## **b. Ce găsim în sanctuarul ceresc pentru a ne ajuta în vremurile noastre de nevoie? Evrei 4:15, 16.**

**Evrei 4:15-16:** „Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să câpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

„În Locul Preasfânt se află Legea Sa, marea regulă a dreptății după care trebuie să fie măsurată întreaga omenire. Chivotul, care conține tablele Legii, este acoperit cu tronul harului, înaintea căruia Hristos mijlocește cu sângele Său în favoarea păcătosului.” — *Tragedia Veacurilor*, p. 415 (cap. 23: *Ce este Sanctuarul?*).

„Hristos Și-a oferit trupul zdrobit pentru a răscumpăra moștenirea lui Dumnezeu, pentru a-i da omului o altă încercare... Prin viața Sa fără pată, prin ascultarea Sa, prin moartea Sa pe crucea Calvarului, Hristos a mijlocit pentru omenirea pierdută. Și acum, nu ca un simplu mijlocitor mijlocește pentru noi Căpitanul mântuirii noastre, ci ca un biruitor care pretinde victoria Sa. Jertfa Sa este completă și, în calitate de mijlocitor al nostru, El Își îndeplinește lucrarea pe care Și-a desemnat-o El însuși, ținând înaintea lui Dumnezeu cădelnița care conține propriile Sale merite fără pată și rugăciunile, mărturisirea și mulțumirile poporului Său. Parfumate cu parfumul dreptății Sale, acestea se înalță la Dumnezeu ca o mireasmă dulce. Jertfa este pe deplin acceptabilă, iar iertarea acoperă orice nelegiuire.” — *That I May Know Him*, p. 74 (9 martie).

**Vineri**

**26 ianuarie**

## ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Descrieți ce înseamnă a intra în odihna lui Dumnezeu.**
2. **Ce este deosebit de special la odihna lui Dumnezeu în ziua a șaptea a Sabatului?**
3. **Când ne odihnim în Domnul, cum ne schimbăm?**
4. **Explicați profunzimea puternică a Cuvântului lui Dumnezeu în viața creștină.**
5. **De ce putem fi atât de recunoscători pentru lucrarea lui Hristos în ceruri?**

Sabat, 3 Februarie 2024

## Darul Sabatului Întâi pentru Ajutorare mondială în caz de calamitate

Ultimii ani au arătat împlinirea profesiilor pe care le-am studiat timp de decenii – războaie, conflicte, accidente teribile și pandemii sunt cuvinte care au devenit o parte integrantă a vocabularului nostru, adăugate inundațiilor, uraganelor, cutremurelor, printre multe alte tragedii. În atât de multe feluri, am auzit clar pașii unui Dumnezeu care se apropie. Ca urmare a acestor evenimente triste, sute de oameni trec prin dificultăți extreme și au nevoie de ajutor pentru a satisface orice, de la cele mai simple nevoi până la cele mai grave și costisitoare.

În aceste situații, Departamentul de Binefacere al C.G. a împărtășit binecuvântările oferite din fondul nostru prin ofertele trimise de voi, frații noștri din întreaga lume. Acestea sunt trimise într-un mod personal și specific pentru a satisface nevoile, precum și prin Darurile Primului Sabat. Dragi frați, darurile voastre au servit drept adăpost pentru cei care și-au pierdut casele în tragediile naturale. Ele au oferit hrană pentru sute de familii și au îngrijit orfanul și văduva, oferindu-le întreținere și ajutor. Aceste ofrande au ajutat, de asemenea, părinții să obțină semințe pentru a planta culturi pentru a-și hrăni familiile sau pentru a începe o mică întreprindere. Astfel, multe persoane din credința noastră sunt astfel capabile să muncească și să genereze o sursă de venit, altfel imposibilă pentru ei.

Mulțumim lui Dumnezeu că în aceste vremuri de încercare, mulți au fost atinși și și pună donațiile pe altarul Domnului. În numele celor care sunt serviți, vă mulțumim profund!

Cu toate acestea, nevoile nu încetează – dimpotrivă, cresc în fiecare zi, iar generozitatea ta face toată diferența.

„Crucea lui Hristos face apel la bunăvoința fiecărui urmaș al binecuvântatului Mântuitor. Principiul acolo ilustrat este a da, a da. Acest lucru, realizat cu bunăvoință și fapte bune, este adevăratul rod al vieții creștine.” — *Sfaturi privind administrarea creștină*, p. 14 (cap. 1).

Astăzi, când îți oferi darul special pentru primul Sabat, pune-ți tot ce ai mai bun înaintea lui Dumnezeu. Nu îți face griji dacă este prea puțin sau prea mult. Nu contează. Important este să faci tot posibilul. Și din suma acestei iubiri împărtășite, vom continua să distribuim binecuvântări fraților noștri din întreaga lume. „Cel ce dă celor nevoiași îi binecuvântează pe alții și este binecuvântat și el într-o măsură și mai mare.” (Ibid., p. 13). Dumnezeu să vă binecuvânteze mult!

*Departamentul de Binefacere al Conferinței Generale*



# Hristos: Autorul mântuirii veșnice

**TEXT DE MEMORAT:** „Și, după ce a fost făcut desăvârșit, [Hristos] S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă autorul unei mântuirii veșnice.” (Evrei 5:9 BTF).

„Întreaga mântuire a noastră vine prin darul Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. Ce bucurătoare sunt. Vine dintr-o astfel de sursă încât nu ne putem îndoi. Și El este „autorul” – se oprește la atât? Se oprește la atât? „Autorul și desăvârșitorul credinței noastre” (Evrei 12:2). Slavă Domnului. El ne însoțește la fiecare pas de pe drum, dacă dorim să fim mântuiți în modul rânduit de Hristos, prin ascultarea de cerințele Sale.” — *This Day With God*, p. 72 (4 martie).

**Studiu recomandat:** *Tragedia Veacurilor*, pp. 488-491 (cap. 28: În fața raportului vieții).

**Duminică**

**28 ianuarie**

## 1. MARELE PREOT NUMIT

### a. Care era funcția unui mare preot în vremurile Vechiului Testament? Evrei 5:1, 2.

**Evrei 5:1-2:** „În adevăr, orice mare preot luat din mijlocul oamenilor este pus pentru oameni în lucrurile privitoare la Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate. El poate fi îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, fiindcă și el este cuprins de slăbiciune.”

„Marele preot era menit într-un mod special să-L reprezinte pe Hristos.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 5, p. 1100 (Matei 25).

### b. Cu ce ordin preotesc era asociat Hristos – și ce înseamnă preoția Sa pentru noi? Evrei 5:5, 6, 10.

**Evrei 5:5, 6, 10:** „Tot așa, și Hristos nu și-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Cel ce l-a zis: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.” Și, cum zice iarăși într-alt loc: „Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec...”<sup>10</sup> căci a fost numit de Dumnezeu: Mare Preot „după rânduiala lui Melhisedec.”

„Hristos nu S-a proslăvit pe Sine însuși făcându-se Mare Preot. Dumnezeu I-a dat această rânduială a Sa la preoție. El trebuia să fie un exemplu pentru toată familia umană. El S-a calificat să fie nu numai reprezentantul omenirii, ci și Avocatul ei, pentru ca fiecare suflet, dacă vrea, să spună: „Am un Prieten în instanță”. El este un Mare Preot care poate fi mișcat simțind infirmitățile noastre.” — Ibid., vol. 7, p. 930 (Evrei, cap. 4).

„Să ne amintim că marele nostru Mare Preot pledează în fața tronului milei în favoarea poporului Său răscumpărat. El trăiește mereu pentru a mijloci pentru noi.” — Ibid., p. 948 (1 Ioan, cap. 2).

**Luni**

**29 ianuarie**

## **2. MELHISEDEC**

### **a. În ce fel L-a prefigurat Melhisedec pe Hristos? Geneza 14:18; Evrei 7:1-4.**

**Geneza 14:18:** „Melhisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin: el era preot al Dumnezeului celui Preaînalt.”

**Evrei 7:1-4:** „În adevăr, Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Preaînalt – care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la măcelul împăraților, care l-a binecuvântat, care a primit de la Avraam zeciuială din tot, care, după însemnătatea numelui său, este întâi „împărat al neprihănirii”, apoi și „împărat al Salemului”, adică „împărat al păcii”; fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar care a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu – rămâne preot în veac. Vedeți bine, dar, cât de mare a fost el, dacă până și patriarhul Avraam i-a dat zeciuială din prada de război!”

„Dumnezeu nu a rămas niciodată fără martori pe pământ. La un moment dat, Melhisedec L-a reprezentat pe Domnul Isus Hristos în persoană, pentru a descoperi adevărul cerului și pentru a perpetua Legea lui Dumnezeu.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1092 (Geneza cap. 11).

„Hristos a fost cel care a vorbit prin Melhisedec, preotul Dumnezeului Preaînalt. Melhisedec nu era Hristos, ci era glasul lui Dumnezeu în lume, reprezentantul Tatălui.” — Ibid., p. 1093.

### **b. De ce nu ar putea fi Hristos Marele Preot pe pământ? Evrei 7:14-17.**

**Evrei 7:14-17:** „Căci este vădit că Domnul nostru a ieșit din Iuda, seminție despre care Moise n-a zis nimic cu privire la preoție. Lucrul acesta se face și mai luminos când vedem ridicându-se, după asemănarea lui Melhisedec, un alt preot, pus nu prin legea unei porunci pământești, ci prin puterea unei vieți nepieritoare. Fiindcă iată ce se mărturisește despre El: „Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”.

„Hristos nu S-a proslăvit pe Sine însuși făcându-se Mare Preot. Dumnezeu I-a dat această rânduială a Sa la preoție. El trebuia să fie un exemplu pentru toată familia umană. El S-a calificat să fie nu numai reprezentantul omenirii, ci și Avocatul lor, pentru ca fiecare suflet, dacă vrea, să spună: „Am un Prieten în instanță”. El este un Mare Preot care poate fi mișcat simțind infirmitățile noastre.” — Ibid., vol. 7, p. 930 (Evrei, cap. 4).

„Isus slujește în prezența lui Dumnezeu, oferind sângele Său vărsat, așa cum ar fi fost un miel înjunghiat. Isus prezintă darul oferit pentru fiecare ofensă și orice neajuns al păcătosului.” — Ibid., vol. 6, p. 1077 (Romani, cap. 8).

### **c. Cum S-a pregătit Hristos să fie Marele nostru Preot milostiv? Evrei 5:7, 8.**

**Evrei 5:7-8:** „El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui, măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit.”

„În timp ce orașul era cuprins de liniște, iar ucenicii s-au întors la casele lor, pentru o reîmprospătare în somn, Isus nu dormea. Rugăciunile Lui sfinte se înălțau spre Tatăl Său, de pe Muntele Măslinilor, pentru ca ucenicii Lui să poată fi păziți de influențele pe care aveau să le întâmpine zilnic în lume, și ca propriul Lui suflet să poată fi întărit și sprijinit pentru sarcinile și încercările zilei următoare. Toată noaptea, în timp ce ucenicii Lui dormeau, divinul lor Învățător Se ruga. Roua și frigul nopții cădeau asupra capului Său plecat în rugăciune. Exemplul Lui a fost lăsat pentru urmașii Lui.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 508 (cap. 86: *Către tineri*).

„Hristos, Căpetenia mântuirii noastre, a fost făcut desăvârșit prin suferință. Urmașii Lui vor da piept cu vrăjmașul de multe ori și vor fi greu încercați; dar nu trebuie să deznădăjduiască. Domnul Hristos le spune: „Îndrăzniți, Eu am biruit lumea.” (Ioan 16:33.)” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 212 (sect. 3, subcap. *O poziție hotărâtă pentru dreptate*).

### 3. MÂNTUIȚI PENTRU A FI ASCULTĂTORI

#### a. Putem fi mântuiți dacă alegem să fim neascultători? Explică. Matei 1:21; Evrei 5:9.

**Matei 1:21:** „Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

**Evrei 5:9:** „Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut, pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice.”

„Acestea sunt condițiile pe baza cărora sufletele vor fi alese pentru viața veșnică. Ascultarea de poruncile lui Dumnezeu va constitui dovada că ai dreptul la o moștenire împreună cu sfinții în lumină. Dumnezeu cere o anumită excelență a caracterului; și oricine care, prin harul lui Hristos, va atinge standardul cerinței Sale, va avea intrare liberă în împărăția slavei. Toți cei care vor să atingă acest standard în ceea ce privește caracterul, va trebui să-și folosească mijloacele pe care le-a pus Dumnezeu la dispoziție pentru acest scop. Dacă vrei să moștenești odihna care rămâne pentru copiii lui Dumnezeu, trebuie să deveniți împreună lucrători cu Dumnezeu. Trebuie să duceți jugul lui Hristos — să purtați povara Lui, crucea Lui. Trebuie să fiți perseverenți pentru „a vă întări chemarea și alegerea voastră”. Cercetați Scripturile și veți vedea că niciun fiu sau fiică a lui Adam nu este mântuit în neascultare de Legea lui Dumnezeu. Lumea nu ține cont de Legea lui Dumnezeu; însă creștinii sunt chemați să se sfințească prin ascultarea de adevăr. Ei sunt aleși să poarte crucea, dacă doresc să poarte cununa.” — *Principalele Fundamente ale Educației Creștine*, p. 125.

#### b. Ce mărturie a dat Petru înaintea consiliului Sinedriului – și ce ne învață această experiență? Fapte 5:29–32.

**Faptele apostolilor 5:29-32:** „Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni! Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor. Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”



„Nu trebuie să ne întrebăm: Care este practica oamenilor? sau, Care este obiceiul lumii? Nu trebuie să ne întrebăm: Cum să acționez pentru a avea aprobarea oamenilor? sau, Ce va tolera lumea? Întrebarea de interes major pentru fiecare suflet este: Ce a spus Dumnezeu? Trebuie să citim Cuvântul Său și să-l ascultăm, neabătându-ne o frântură de slovă de la cerințele acestuia, ci acționând fără să ținem cont de tradițiile și jurisdicția umană.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1056 (Fapte, cap. 2).

„Dacă este studiat și ascultat, Cuvântul lui Dumnezeu lucrează în inimă, supunând orice însușire nesfântă. Duhul Sfânt vine să condamne păcatul, iar credința care izvorăște în inimă lucrează prin iubire față de Hristos, conformându-ne în trup, suflet și duh după chipul Său. Atunci Dumnezeu ne poate folosi pentru a face voia Lui. Puterea care ne-a fost dată lucrează din interior în exterior, determinându-ne să comunicăm altora adevărul care ne-a fost comunicat.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 100 (cap. 7: *Asemenea aluatului*).

**Miercuri**

**31 ianuarie**

## 4. TRECEREA LA MATURITATE

### a. **Descrieți starea tristă a multor preținși credincioși. Evrei 5:11-13.**

**Evrei 5:11-13:** „*Asupra celor de mai sus avem multe de zis și lucruri grele de tâlcuit, fiindcă v-ați făcut greoi la pricepere. În adevăr, voi, care de mult trebuia să fiți învățători, aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare. Și oricine nu se hrănește decât cu lapte nu este obișnuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc.*”

„Pavel nu putea să le vorbească evreilor convertiți atât de clar pe cât își dorea el cu privire la misterul evlaviei. Din cauza slăbiciunii lor spirituale, a lipsei lor de percepție, el nu putea rosti adevărul, care, dacă ar fi putut fi auzit de ei corect, cu o înțelegere inteligentă, ar fi fost pentru ei un miros de viață spre viață.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament*, [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1085 (1 Corinteni cap. 2).

„Timp de un an și jumătate, cât petrecuse Pavel în Corint, în mod intenționat el a prezentat Evanghelia în simplitatea ei..

În mod necesar, Pavel adaptase felul lui de învățătură la starea bisericii. „Cât despre mine, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești”,

le-a lămurit el mai târziu; „ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Hristos. V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi; și nici acum chiar nu le puteți suferi”. (1 Corinteni 3:1, 2). Mulți dintre credincioșii corinteni fuseseră lenți în a învăța lecțiile pe care el se străduise să-i învețe. Înaintarea lor în cunoștința spirituală nu fusese într-un raport direct proporțional cu privilegiile și ocaziile lor. În timp ce ei ar fi trebuit să fie mult mai înaintați în experiența creștină și în stare să înțeleagă și să trăiască adevărurile profunde ale Cuvântului, ei se găseau acolo unde fuseseră și ucenicii, atunci când Hristos le-a spus: „Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta”. (Ioan 16:12). Gelozia, bănuiala rece, cum și învinuirea închiseseră inimile multor credincioși corinteni față de lucrarea deplină a Duhului Sfânt, care „cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu”. (1 Corinteni 2:10). Oricât de înțelepți ar fi fost ei în cunoștințele lumii, ei nu erau decât prunci în ce privește cunoașterea lui Hristos.” — *Faptele Apostolilor*, p. 271 (Cap. 26: *Apolo la Corint*).

**b. Cum să avansăm către perfecțiunea creștină și ce binecuvântare îi așteaptă pe toți cei care fac aceasta?  
Evrei 5:14; 6:1 (prima parte); 1 Ioan 3:18; Osea 6:3.**

**Evrei 5:14:** „*Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuințare, să deosebească binele și răul.*”

**Evrei 6:1 p.p.:** „*De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite.*”

**1 Ioan 3:18:** „*Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.*”

**Osea 6:3:** „*Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El Se ivește ca zorile dimineții și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară care udă pământul!*”

„Biserica nu va primi niciodată, ca un întreg, ploaia târzie, dacă nu vor înlătura orice invidie, bănuieli rele și vorbiri rele. Cei care au nutrit ura în inimă până când aceasta s-a întărit și a devenit parte din caracterul lor, trebuie să aibă o experiență diferită, dacă vor să aibă parte de ploaia târzie.”  
— *The Home Missionary*, 1 august 1896.

## 5. AJUNGÂND LA ASEMĂNAREA CU HRISTOS

### a. Descrieți scopul lui Dumnezeu pentru copiii Săi. Filipeni 3:12-16; Apocalipsa 3:18-21.

**Filipeni 3:12-16:** „Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus. Gândul acesta, dar, să ne însușească pe toți care suntem desăvârșiți; și, dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință. Dar, în lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să umblăm la fel.”

**Apocalipsa 3:18-21:** „Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu îți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te! Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”

„Idealul lui Dumnezeu pentru copiii Săi este mai înalt decât cea mai înaltă gândire omenească. Evlavia — asemănarea cu Dumnezeu — este scopul care trebuie atins.” — *Educația*, p. 18.

„Fiți desăvârșiți după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.’ Porunca aceasta este o făgăduință. Planul de Mântuire urmărește recuperarea noastră totală de sub puterea lui Satan. Hristos desparte totdeauna de păcat pe cel zdrobit. El a venit să nimicească lucrările diavolului și a luat măsuri ca Duhul Sfânt să fie dat oricărei ființe care se pocăiește, pentru a o feri de păcat.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 311 (cap. 31: *Predica de pe munte*).

„Martorul Credincios oferă încurajare tuturor celor care caută să meargă pe calea ascultării smerite, prin credința în numele Său. El declară: ‚Celui ce va birui îi voi da să stea cu Mine pe tronul Meu, așa cum și eu am biruit și sunt așezat cu Tatăl Meu pe tronul Său.’”

„Acestea sunt cuvintele Înlocuitorului și Garantului nostru. El, care este Capul divin al bisericii, cel mai puternic dintre biruitori, vrea să îi îndrepte pe urmașii Săi către viața Sa, ostenele Sale, tăgăduirea de sine, luptele și

suferințele Sale, [de care a avut parte] prin dispreț, respingere, ridiculizare, ocară, insultă, batjocura, minciuna, urcând pe calea Calvarului până la scena crucificării, pentru ca ei să fie încurajați să meargă mai departe spre țintă pentru premiul și răsplata biruitorului. Victoria este asigurată prin credință și ascultare.

Să aplicăm, dar, cuvintele lui Hristos la propriile noastre cazuri individuale. Suntem noi săraci, orbi, nenorociți și goi? Atunci să căutăm aurul și hainele albe pe care El ni le oferă. Lucrarea de biruire nu se limitează la epoca martirilor. Conflictul este pentru noi, în aceste zile de ispită subtilă la spirit lumesc, la siguranță de sine, la îngăduirea mândriei, lăcomiei, doctri- nelor false și imoralității vieții.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 966 (Apocalipsa, cap. 3).

*Vineri*

*2 februarie*

## ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. În ce poziție L-a numit Dumnezeu pe Hristos, în afară de cea de Mare Preot?
2. Ce este semnificativ despre preoția lui Melhisedec?
3. Cum se leagă ascultarea față de Cuvântul lui Dumnezeu cu primi- rea de către noi a Duhului Sfânt?
4. Numiți câteva cerințe necesare pentru a primi ploaia târzie.
5. Ce trebuie să realizăm despre scopul lui Dumnezeu pentru noi și despre cum este atins acesta?

# Crescând în înțelegere

**TEXT DE MEMORAT:** „*Ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.*” (2 Petru 3:18)

„Pe măsură ce ne însușim binecuvântarea lui Dumnezeu, vom putea primi măsuri mai bogate din harul Său. Pe măsură ce învățăm să răbdăm ca și când L-am văzut pe Cel care este invizibil, vom fi transformați în chipul lui Hristos...”

Creșterea în har nu te va face să fii mândru, încrezător în tine și lăudăros, ci te va face mai conștient de nimicnicia ta, de întreaga ta dependență de Domnul.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 296 (16 octombrie).

**Studiu recomandat:** *Hristos, Lumina Lumii*, p. 321-327 (cap. 33: *Cine sunt frații mei?*)

**Duminică**

**4 februarie**

## 1. MEREU CRESCÂND

### a. Ce este scris despre copilăria lui Isus? Luca 2:40.

**Luca 2:40:** „*Iar Pruncul creștea și Se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El.*”

„El, Maiestatea cerului, Împăratul slavei, a devenit un prunc în Betleem și a fost pentru un timp un nou-născut neajutorat, în grija mamei Sale. În copilărie, El a vorbit și S-a purtat ca un copil, cinstindu-și părinții și împlinindu-le dorințele, fiind de ajutor în diferite moduri. Însă de la prima rază de pricepere, El a crescut neîncetat în har și în cunoașterea adevărului.” — *Educația*, p. 106 (subcap. *Semănând cu credință*).

### b. Ce este scris despre copilul Ioan, vărul lui Isus? Luca 1:80. De fapt, care este planul lui Dumnezeu pentru toți copiii Săi? 1 Tesaloniceni 5:23, 24.

**Luca 1:80:** „*Iar pruncul creștea și se întărea în duh. Și a stat în locuri pustii până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.*”

**1 Tesaloniceni 5:23-24:** „Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta.”

„Sfințirea — câți îi înțeleg sensul deplin? Minte este aburită de malarie senzuală. Gândurile au nevoie de purificare. Ce nu ar fi fost bărbații și femeile, dacă și-ar fi dat seama că modul în care își tratează corpul are întru totul de-a face cu vigoarea și puritatea minții și a inimii.

Adevăratul creștin obține o experiență care aduce sfințenie. El nu are nicio pată de vinovăție asupra conștiinței, nici vreo pată de corupție asupra sufletului.” — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 7, p. 909 (1 Tesaloniceni, cap. 4).

**Luni**

**5 februarie**

## **2. PĂCATUL ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT**

- a. Care este starea înfricoșătoare a celor care s-au bucurat cândva de lumina Cerească, dar mai târziu au respins-o?**  
**Evrei 6:4-6.**

**Evrei 6:4-6:** „Căci cei ce au fost luminați odată – și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt, și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor – și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit.”

- b. Ce avertisment serios le-a dat Isus evreilor care L-au respins?**  
**Matei 12:31, 32.**

**Matei 12:31-32:** „De aceea vă spun: orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată. Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”

„Nimeni nu trebuie să privească păcatul împotriva Duhului Sfânt ca pe ceva misterios și de nedescris. Păcatul împotriva Duhului Sfânt este păcatul refuzului persistent de a răspunde invitației la pocăință.

Nu există... speranță pentru viață mai bună, decât prin supunerea sufletului lui Hristos.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 58 (21 februarie).

„Cei care au vorbit împotriva lui Isus fără să fie conștienți de caracterul Lui divin, pot primi iertare, deoarece prin Duhul Sfânt ei pot să fie aduși să-și vadă greșeala și să se pocăiască. Oricare ar fi păcatul, dacă sufletul se pocăiește și crede, vina este spălată prin sângele lui Hristos; dar acela care leapădă lucrarea Duhului Sfânt se așază într-o situație în care pocăința și credința sunt cu neputință. Numai prin Duhul Sfânt lucrează Dumnezeu în inimă; când leapădă în mod deliberat Duhul lui Dumnezeu și declară că El este de la Satan, oamenii taie legătura prin care Dumnezeu poate să comunice cu ei. Când, în cele din urmă, Duhul Sfânt este respins, Dumnezeu nu mai poate face nimic pentru sufletul omului.” — *Hristos Lumina Lumii*, p. 321 (cap. 33: *Cine sunt frații mei?*).

### **c. Ce influență au cuvintele noastre asupra caracterului nostru? Matei 12:36.**

**Matei 12:36:** „Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.”

„Strâns legată de avertizarea lui Hristos cu privire la păcatul împotriva Duhului Sfânt este o avertizare împotriva cuvintelor rele și fără rost. Cuvintele sunt o dovadă a ceea ce se găsește în inimă. „Din prisosul inimii vorbește gura.” Însă cuvintele sunt mai mult decât un indiciu al caracterului; ele au puterea să influențeze caracterul. Oamenii sunt influențați de propriile cuvinte... Odată ce au exprimat o părere sau o hotărâre, ei sunt adesea prea mândri pentru a retrage cele spuse și încearcă să aducă dovezi că au dreptate, până când ajung să creadă că o și au. E primejdios să rostești un cuvânt de îndoială, e primejdios să pui sub semnul întrebării și să critici lumina divină. Obiceiul de a critica în mod necuviincios și cu ușurătate acționează asupra caracterului, producând lipsă de respect și de credință. Mulți oameni care și-au îngăduit acest obicei au mers inconștienți către primejdie, până acolo încât au fost gata să critice și să lepede lucrarea Duhului Sfânt.” — *Hristos Lumina Lumii*, p. 323 (cap. 33).

**Mărți**

**6 februarie**

## **3. DUMNEZEU IUBEȘTE FAPTELE NOASTRE NEEGOISTE**

### **a. Cum scrie Pavel despre felul în care Dumnezeu vede activitățile noastre în folosul vecinilor noștri? Evrei 6:10.**

**Evrei 6:10:** „Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui, voi, care ați ajutat și ajuturați pe sfinți.”

„Puterea și binecuvântarea noastră spirituală vor fi proporționale cu lucrarea dragostei și cu faptele bune pe care le îndeplinim. Porunca apostolului este: „Purtați-vă unii altora poverile și împliniți astfel legea lui Hristos” (Galateni 6:2). Păzirea poruncilor lui Dumnezeu cere din partea noastră fapte bune, lepădare de sine, sacrificiu de sine și devotament pentru binele altora, nu pentru că numai faptele noastre bune ne-ar putea mântui, ci pentru că în mod sigur nu putem fi mântuiți fără fapte bune. După ce am făcut tot ce suntem în stare să facem, atunci trebuie să spunem: Nu am făcut mai mult decât datoria noastră și, în cel mai bun caz, suntem slujitori nefolositori, nevrednici de cea mai mică favoare a lui Dumnezeu. Hristos trebuie să fie neprihănirea noastră...”

Peste tot în jurul nostru sunt cei care sunt înfometați sufletește și care tânjesc după iubire exprimată în cuvinte și fapte. Simpatia prietenoasă și sentimentele reale de interes tandru pentru ceilalți ar aduce în sufletul nostru binecuvântări pe care nu le-am experimentat încă niciodată și ne-ar aduce în strânsă relație cu Răscumpărătorul nostru, a cărui apariție în lume a fost cu scopul de a face bine și a cărui viață trebuie să o copiem. Ce facem noi pentru Hristos?” — *That I May Know Him*, p. 334 (24 noiembrie).

**b. Chiar dacă nu suntem mântuiți prin propriile noastre fapte, cât de importante sunt ele în călătoria noastră creștină?**  
**Tit 2:13, 14; 3:8.**

**Tit 2:13-14:** „Așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos. El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpe din orice fărădelege și să-și curețe un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.”

**Tit 3:8:** „Adevărat este cuvântul acesta și vreau să spui apăsător aceste lucruri, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu să caute să fie cei dintâi în fapte bune. Iată ce este bine și de folos pentru oameni!”

„Credința adevărată lucrează întotdeauna prin dragoste. Faptul de a privi la Golgota nu are scopul de a aduce la tăcere conștiința pentru neîndeplinirea datoriei, nici de a vă liniști ca să dormiți, ci de a crea o credință în Isus, care va lucra curățind sufletul de murdăria egoismului. Când ne bazăm pe Hristos, prin credință, lucrarea este doar la început. Fiecare om are obi-



ceiuri rele și păcătoase, pe care trebuie să le biruie printr-o luptă serioasă. Fiecărui suflet i se cere să ducă lupta cea bună a credinței. Un urmaș al lui Hristos nu poate să fie lipsit de amabilitate în relațiile lui, nu poate să aibă o inimă împietrită și lipsită de simpatie, nu poate să fie arrogant, nici să spună cuvinte aspre sau să critice și să condamne. ... Noi trebuie să fim zeloși în fapte bune, să fim atenți să susținem faptele bune. Iar Martorul credincios spune: „Știi faptele tale” (Apocalipsa 2:2).” — *Solii Alese*, vol. 2 p. 20 (subcap. *Formalismul rece sau fanatismul*)

**Miercuri**

**7 februarie**

## **4. CERTITUDINEA SPERANȚEI CREȘTINE**

### **a. Ce putem învăța despre certitudinea promisiunilor lui Dumnezeu? Evrei 6:13–15.**

**Evrei 6:13-15:** „Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine însuși și a zis: „Cu adevărat te voi binecuvânta și îți voi înmulți foarte mult sămânța.” Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a dobândit făgăduința.”

### **b. Ce declară Dumnezeu despre promisiunile Sale? Evrei 6:16–18.**

**Evrei 6:16-18:** „Oamenii, ce-i drept, obișnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o cheazășie care pune capăt oricărei neînțelegeri dintre ei. De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ; pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba și în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înaintea.”

„Dumnezeu poate și dorește, cu mai “multă tărie” (Evrei 6:17) să reverse asupra slujitorilor Săi puterea de care au nevoie în încercările și experiențele lor amare. Planurile vrăjmașilor lucrării Sale pot părea bine aranjate și puternice; dar Dumnezeu poate răsturna pe cel mai puternic dintre ele. Și El face aceasta la timpul Său și pe calea Sa, atunci când vede că a fost încercată destul credința slujitorilor Săi.” — *Profeți și Regi*, p. 164 (cap. 12: *De la Izreel la Horeb*)..

### **c. Unde este ancora sufletului nostru? Evrei 6:19, 20.**

**Evrei 6:19-20:** „Pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinăuntrul Templului, unde Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergător, când a fost făcut „Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”.

„Credința noastră trebuie să străpungă dincolo de vâl, văzând lucruri care sunt invizibile. Nimeni altcineva nu poate vedea aceste lucruri pentru tine. Trebuie să privești tu însuși. În loc să murmurăm pentru binecuvântările care sunt ascunse, să ne amintim și să apreciem binecuvântările deja acordate.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E.G. White Comments], vol. 7, p. 930 (Evrei cap. 4).

„Nu putem accepta cu siguranță opiniile vreunui om, oricât de învățat ar fi el, decât dacă sunt în armonie cu cuvintele Marelui Învățător. Părerile oamenilor greșiți vor fi prezentate pentru a fi acceptate, dar Cuvântul lui Dumnezeu este autoritatea noastră și nu trebuie să acceptăm niciodată învățătura omenească fără dovada cea mai concludentă că aceasta este de acord cu învățătura Cuvântului lui Dumnezeu. Trebuie să știm că ne aflăm pe platforma adevărului etern – Cuvântul Dumnezeului celui viu.

„Adevărul, prețiosul adevăr din Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie prezentat, atât în public, cât și în familie. Avem un mesaj care trebuie să pregătească un popor să stea în mijlocul primejdiilor din ultimele zile... Adevărul va rezista oricărei încercări căreia îi este expus. Nu poate fi răsturnat de sofismele lui Satan. Cu cât este atacat mai mult, cu atât va străluci mai luminos și mai clar. Pe măsură ce vedem indicii ale eforturilor active și serioase ale inamicului, nu vom face noi eforturi hotărâte pentru a transmite mesajul în linii clare și stabilite? Nu vom sta noi în puterea și Spiritul lui Dumnezeu și nu vom primi și împărtăși lecții de la Marele Învățător?... „Doamne, Tu ești Dumnezeul meu; Te voi înălța, voi lăuda numele Tău; căci ai făcut lucruri minunate; sfaturile tale din vechime sunt credincioșia și adevărul” (Isaia 25:1)... Să ne ancorăm de cuvintele Domnului Dumnezeului lui Israel.” — *That I May Know Him*, p. 210 (23 iulie).

**Joi**

**8 februarie**

## 5. PREOȚIA CA SIMBOL AL LUI HRISTOS

### a. Care familie fusese aleasă de Dumnezeu pentru preoția din sanctuarul pământesc – și de ce? Exodul 28:1, 2; 32:7, 8, 25, 26.

**Exodul 28:1-2:** „Apropie de tine pe fratele tău, Aaron, și pe fiii săi, și ia-i dintre copiii lui Israel și pune-i deoparte în slujba Mea ca preoți: pe Aaron și pe fiii lui Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar și Itamar. Fratelui tău, Aaron, să-i faci haine sfinte, ca să-i slujească de cinste și podoabă.”

**Exodul 32:7, 8, 25, 26:** „Domnul a zis lui Moise: „Scoală și coboară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat. Foarte curând s-au abătut de la

*calea pe care le-o poruncisem Eu; și-au făcut un vițel turnat, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe și au zis: „Israel, iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului! ...”<sup>25-26</sup> Moise a văzut că poporul era fără frâu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frâu, spre batjocura vrăjmașilor săi; s-a așezat la ușa taberei și a zis: „Cine este pentru Domnul să vină la mine!” Și toți copiii lui Levi s-au strâns la el.”*

„Prin rânduială dumnezeiască, seminția lui Levi a fost pusă deoparte pentru serviciul de la sanctuar. În vremurile de demult, fiecare om era preotul propriei sale case. În zilele lui Avraam, preoția era socotită ca fiind dreptul de întâi născut, al celui mai mare fiu. Acum, în locul primului născut din tot Israelul, Domnul a acceptat seminția lui Levi pentru a sluji la sanctuar. Prin această cinste deosebită, El și-a manifestat aprobarea pentru credinșia lor, dovedită atât prin alipirea de slujba Sa, cât și prin executarea judecării Sale atunci când Israel a apostaziat, închinându-se la vițelul de aur. Cu toate acestea, preoția a fost restrânsă doar la familia lui Aaron. Numai lui Aaron și fiilor săi le era îngăduit să slujească înaintea Domnului; restul seminției avea în grijă sanctuarul și mobilierul lui și trebuia să le dea ajutor preoților în slujba lor, dar nu avea voie să aducă jertfe, să ardă tămâie sau să privească la lucrurile sfinte, până nu erau acoperite.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 350 (cap. 30: *Cortul și serviciile lui*).

## **b. De ce a fost înlocuit acest plan cu o altă preoție care l-a prefigurat pe Hristos? Evrei 7:11, 15–17, 21–23.**

**Evrei 7:11:** *„Dacă, dar, desăvârșirea ar fi fost cu putință prin preoția leviților – căci sub preoția aceasta a primit poporul Legea – ce nevoie mai era să se ridice un alt preot, după rânduiala lui Melhisedec”, și nu după rânduiala lui Aaron?”*

**Evrei 7:15-17:** *„Lucrul acesta se face și mai luminos când vedem ridicându-se, după asemănarea lui Melhisedec, un alt preot, pus nu prin legea unei porunci pământești, ci prin puterea unei vieți nepieritoare. Fiindcă iată ce se mărturisește despre El: „Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec”.*

**Evrei 7:21-23:** *„Căci, pe când leviții se făceau preoți fără jurământ, Isus S-a făcut Preot prin jurământul Celui ce l-a zis: „Domnul a jurat și nu Se va căi: „Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec” – prin chiar faptul acesta, El S-a făcut chezașul unui legământ mai bun. Mai mult, acolo au fost preoți în mare număr, pentru că moartea îi împiedica să rămână pururi.”*

## **c. Comparați preoția pământească cu cea a lui Hristos și explicați cât de eficientă este preoția lui Hristos pentru mântuirea noastră. Evrei 7:25–28.**

**Evrei 7:25-28:** „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei. Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri, care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele sale, și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut o dată pentru totdeauna, când S-a adus jertfă pe Sine însuși. În adevăr, Legea pune mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii; dar cuvântul jurământului, făcut după ce a fost dată Legea, pune pe Fiul, care este desăvârșit pentru veșnicie.”

„Domnul Hristos poate să mântuiască în chip desăvârșit, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru noi. Tot ce poate să facă omul în vederea propriei mântuirii este să accepte invitația Sa: ‚Cine vrea să ia apa vieții fără plată!’ (Apocalipsa 22:17). Omul nu poate să săvârșească niciun păcat care să nu fi fost plătit pe Golgota.” — *Solii Alese*, vol. 1, p. 169 (subcap. *Renunțarea la sine a lui Dumnezeu*).

**Vineri**

**9 februarie**

## ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum poate educația lui Isus și a lui Ioan Botezătorul să fie o inspirație pentru noi?
2. Explicați cum progresează procesul păcatului împotriva Duhului Sfânt.
3. Cum sunt motivate adevăratele fapte bune?
4. Ce dovezi am văzut în viața mea despre faptul că promisiunile lui Dumnezeu sunt adevărate?
5. În căutarea mântuirii, de ce este importantă pentru mine preoția lui Hristos?

# Două legăminte

**TEXT DE MEMORAT:** „Prin faptul că zice: ‚Un nou legământ, a mărturisit că cel dintâi este vechi, iar ce este vechi, ce a îmbătrânit, este aproape de piere.‘ (Evrei 8:13).

„După cum Biblia ne prezintă două legi — una neschimbătoare și veșnică, iar cealaltă trecătoare, provizorie — tot astfel sunt două legăminte.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 370 (cap. 32).

**Studiu recomandat:** *Patriarhi și profeti*, p. 363-373 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

**Duminică**

**11 februarie**

## 1. LEGEA VEȘNICĂ A LUI DUMNEZEU

- a. Care era obiectul principal din interiorul chivotului legământului și ce însemna acesta? **Exodul 25:16; 26:33, 34; 31:18; Psalmi 85:10.**

**Exodul 25:16:** „Să pui în chivot mărturia pe care ți-o voi da.”

**Exodul 26:33-34:** „Să atârni perdeaua de copci, și în dosul perdelei să vâri chivotul mărturiei: perdeaua să facă despărțirea între Locul Sfânt și Locul Preasfânt. Să pui capacul ispășirii pe chivotul mărturiei, în Locul Preasfânt.”

**Exodul 31:18:** „Când a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.”

**Psalmi 85:10:** „Bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.”

„Legea lui Dumnezeu, cuprinsă în chivot, era marea regulă a neprihănirii și a judecării. Legea îl osândește la moarte pe cel ce o călca, dar deasupra Legii era tronul milei, pe care se descoperea prezența lui Dumnezeu și de unde, în virtutea ispășirii, păcătosului care se pocăia îi era acordată iertarea.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 349 (cap. 30: *Cortul și serviciile lui*).

„La data creării lor, Adam și Eva aveau cunoștință de Legea lui Dumnezeu; ei cunoșteau cerințele pe care ea le avea de la ei; preceptele ei erau scrise în inimile lor. Când omul a decăzut prin călcarea Legii, aceasta nu a fost schimbată, ci a fost rânduit un sistem de îndreptare a lucrurilor, care să-l aducă pe om înapoi, la ascultare. A fost dată făgăduința unui Mântui-

tor, și jertfele rânduite a fi aduse arătau spre moartea Domnului Hristos, ca fiind Marea Jertfă pentru păcat.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 363 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

## **b. Ce a spus Hristos despre jurisdicția Legii lui Dumnezeu? Matei 5:17-19.**

**Matei 5:17-19:** „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile. Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.”

„În timp ce mulți ziceau în inima lor că El a venit să înlăture Legea, printr-o vorbire limpede, Isus, le-a descoperit atitudinea Sa față de rânduielile dumnezeiești. „Să nu credeți”, zicea El, „că am venit să stric Legea sau Prorocii”” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 47 (cap. 3: *Spiritualitatea Legii*).

**Luni**

**12 februarie**

## **2. ADEVĂRATA FERICIRE**

### **a. Care e legătura dintre ascultare și fericire? Psalmi 1:1, 2; Proverbe 6:23; 13:13.**

**Psalmi 1:1-2:** „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!”

**Proverbe 6:23:** „Căci sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și muștrarea sunt calea vieții.”

**Proverbe 13:13:** „Cine nesocotește Cuvântul Domnului se pierde, dar cine se teme de poruncă este răsplătit.”

„Creatorul oamenilor, Dătătorul Legii, este Cel care declară că nu are de gând să înlăture preceptele ei. Tot ce este în natură, de la firicelul de praf, care plutește în raza de soare, și până la lumile de sus, totul este sub lege. Și de ascultarea de aceste legi depinde ordinea și armonia în lumea naturală. Tot așa, sunt mari principii de neprihănire, care cârmuiesc viața tuturor ființelor inteligente, și bunul mers al universului depinde de ascultarea de aceste principii. Legea lui Dumnezeu exista înainte ca pământul acesta să fi fost chemat la viață. Îngerii se conduc după principiile ei și,

pentru ca pământul să fie în armonie cu cerul, și omul trebuie să asculte de legile dumnezeiești. Domnul Hristos i-a făcut cunoscut omului în Eden învățăturile Legii, „atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie.” (Iov 38:7). Misiunea Domnului Hristos pe pământ a fost nu de a desființa Legea, ci, prin harul Său, de a-l aduce pe om înapoi, la ascultare de învățămintele ei.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 48 (cap. 3: *Spiritualitatea Legii*).

**b. După ce am păcătuit, putem să ne supunem legii morale a lui Dumnezeu din cele Zece Porunci în propria noastră putere – și de ce, sau de ce nu? Romani 8:3, 4.**

**Romani 8:3-4:** „Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului, pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firei pământești, ci după îndemnul Duhului.”

„Apostolul Pavel arată lămurit legătura dintre credință și Lege în cadrul noului legământ. El zice: ‚Fiindcă suntem îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos’. ‚Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum, noi întărim Legea’. ‚Căci lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere’ — ea nu putea să-l îndreptățească pe om, pentru că, în natura sa păcătoasă, el nu putea să țină Legea — ‚Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe Însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului, pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firei pământești, ci după îndemnul Duhului’. ” — *Patriarhi și Profeti*, p. 373 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

„Pentru Adam a fost posibil, înainte de căderea sa în păcat, să-și formeze un caracter drept prin ascultare de legea lui Dumnezeu. Dar el a dat greș în a face aceasta și, prin păcatul său, natura noastră este decăzută, iar prin noi înșine nu putem ajunge neprihăniți. Deoarece suntem păcătoși, nesfinți, nu putem păzi în mod desăvârșit legea cea sfântă a lui Dumnezeu. Noi nu avem o neprihănire a noastră, cu care să facem față, să răspundem cerințelor legii lui Dumnezeu.” — *Calea către Hristos*, p. 62 (cap. 7: *Dovada adevăratei ucenicii*).

„Suntem în totul lipsiți de putere pentru a putea scăpa din prinsoarea lui Satan; dar Dumnezeu a stabilit o cale de scăpare. Fiul Celui Preaînalt are putere să lupte pentru noi, ca ‚noi, ... prin Acela care ne-a iubit’, să putem fi ‚mai mult decât biruitori!’” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, p. 740 (subcap. *Caracterul lui Dumnezeu descoperit în Hristos*).

### 3. ASCULTAREA DESĂVÂRȘITĂ SUB NOUL LEGĂMÂNT

#### a. Cum putem arăta ascultarea desăvârșită de legea lui Dumnezeu? Romani 3:31; 1:16, 17.

**Romani 3:31:** „Deci prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.”

**Romani 1:16-17:** „Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului; deoarece în ea este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.””

„Condiția dobândirii vieții veșnice este astăzi exact aceeași care a fost dintotdeauna: aceeași care a fost în grădina Edenului înainte de căderea primilor noștri părinți: perfectă ascultare de legea lui Dumnezeu, o desăvârșită neprihănire. Dacă viața veșnică s-ar acorda în alte condiții, care să ceară păcătosului mai puțin decât aceasta, atunci fericirea întregului Univers ar fi în primejdie. Atunci calea pentru păcat ar fi liberă, cu tot cortegiul lui de vaiuri și mizerie, care ar rămâne veșnice..

Dar Domnul Hristos a găsit o cale de scăpare pentru noi. El a trăit pe pământ în mijlocul încercărilor și ispitelor, așa cum trebuie să trăim și noi. El a trăit o viață fără păcat. A murit pentru noi și acum Se oferă să ia păcatele noastre și să ne dea în schimb neprihănirea Sa. Dacă te predai Lui și-L primești ca Mântuitor personal, atunci, oricât de păcătoasă a fost viața ta, ești socotit neprihănit de dragul Său. Caracterul Domnului Hristos este pus atunci în locul caracterului tău, și ești acceptat înaintea lui Dumnezeu ca și când n-ai fi păcătuit niciodată.

Mai mult decât atât, Domnul Hristos schimbă inima. El locuiește prin credință în inima ta. Trebuie să păstrezi această legătură cu Hristos prin credință și printr-o continuă consacrare a voinței tale Lui și, atâta vreme cât faci acest lucru, El va lucra în tine și voința și înfăptuirea, după buna Sa găsimă cu cale. Astfel poți spune: ‚Viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine’. (Galateni 2:20). De aceea spunea Domnul Hristos ucenicilor Săi: ‚Fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi’. (Matei 10:20). Atunci, având pe Hristos lucrând în tine, vei da pe față același spirit și vei face aceleași fapte bune: fapte ale neprihănitului și ascultării.” — *Calea către Hristos*, p. 62 (cap. 7: *Dovada adevăratei ucenicii*).



## **b. Care este asigurarea lui Dumnezeu potrivit noului legământ? Evrei 8:10; Ieremia 31:33, 34.**

**Evrei 8:10:** „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”

**Ieremia 31:33-34:** „Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său zicând: „Cunoaște pe Domnul!”, ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.”

„Lucrarea pe care Creștinismul este menit să o realizeze în lume nu este aceea de a minimaliza legea lui Dumnezeu, de a diminua demnitatea ei sacrală, nici chiar în cel mai mic grad, ci de a scrie acea lege în minte și inimă. Când legea lui Dumnezeu este astfel implantată în sufletul credinciosului, el se apropie de viața veșnică prin meritele lui Isus.” — *Fii și Fiice ale lui Dumnezeu*, p. 50 (13 februarie).

„Noul legământ a fost întemeiat pe ‚făgăduințe mai bune’ — făgăduința iertării păcatelor și a harului lui Dumnezeu care să înnoiască inima și să o aducă în armonie cu principiile Legii lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 372 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

**Miercuri**

**14 februarie**

## **4. LEGEA LUI DUMNEZEU ÎN INIMĂ**

### **a. Când este scrisă legea lui Dumnezeu în inima credincioșilor? Romani 5:1-5.**

**Romani 5:1-5:** „Deci fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Lui îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har în care suntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu. Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.”

„Aceași Lege care a fost săpată pe tablele de piatră este scrisă de Duhul Sfânt pe tablele inimii. În loc să încercăm să realizăm propria noastră

neprihănire, noi primim neprihănirea Domnului Hristos. Sângele Său face ispășire pentru păcatele noastre. Ascultarea Lui este primită ca fiind a noastră. Atunci, inima renăscută prin Duhul Sfânt va aduce „roadele Duhului”. Prin harul lui Hristos, vom trăi în ascultare de Legea lui Dumnezeu, scrișă acum în inimile noastre. Având Duhul lui Hristos, vom umbla așa cum a umblat El. Prin profet, El declară despre Sine: „Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele”. (Psalmii 40:8). Iar când era în mijlocul oamenilor, El a spus: „Tatăl Meu nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut”. (Ioan 8, 29).” — *Patriarhi și Profeti*, p. 372 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

## **b. Ce promisiuni minunate ne sunt oferite în cadrul noului legământ? Evrei 8:11, 12.**

**Evrei 8:11-12:** „Și nu vor mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său, zicând: „Cunoaște pe Domnul!”, căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei. Pentru că le voi ierta nelegiuirile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor.”

„Mai înainte ca pârâul să devină curat, trebuie curățit izvorul inimii. Acela care încearcă să ajungă la cer prin faptele lui de păzire a legii încearcă o imposibilitate. Nu este nicio siguranță pentru acela care are o religie legalistă, o formă de evlavie. Viața de creștin nu este o modificare sau o îmbunătățire a celei vechi, ci o transformare a firii. Se produce moartea față de eu și față de păcat și o viață cu totul nouă. Schimbarea aceasta nu se poate produce, decât prin lucrarea puternică a Duhului Sfânt.” – *Hristos, Lumina Lumii*, p. 172 (cap. 17: *Nicodim*).

„Binecuvântările noului legământ se bazează doar pe îndurare în iertarea nelegiurii și a păcatelor. Domnul spune: Voi face așa și așa tuturor celor care se întorc la Mine, părăsind răul și alegând binele.... [Evrei 8:12 citat]. Toți cei care își smeresc inimile, mărturisindu-și păcatele, vor găsi milă, har și asigurare.

A încetat, oare, Dumnezeu să mai fie drept, arătând milă față de păcătos? A dezonorat El legea Sa sfântă și de acum înainte va trece peste încălcarea ei? Dumnezeu este adevărat. El nu Se schimbă. Condițiile mântuirii sunt mereu aceleași. Viața, viața veșnică, este pentru toți cei care vor asculta legea lui Dumnezeu. Ascultarea desăvârșită, manifestată în gând, cuvânt și faptă, este la fel de esențială acum ca atunci când avocatul L-a întrebat pe Hristos: „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Isus i-a spus: „Ce este scris în lege? Cum citești?... fă aceasta și vei trăi” (Luca 10:25–28).” — *That I May Know Him*, p. 299 (20 octombrie).

## 5. PĂSTRĂTORI AI LEGII LUI DUMNEZEU

### a. Ce este scris despre poporul lui Dumnezeu din timpul soliei celui de-al treilea înger? Apocalipsa 12:17; 14:12.

**Apocalipsa 12:17:** „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu ră-mășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

**Apocalipsa 14:12:** „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumne-zeu și credința lui Isus.”

„Sub noul legământ, condițiile prin care se poate dobândi viața veșnică sunt aceleași ca și în vechiul – ascultare desăvârșită... În legământul cel nou și mai bun, Hristos a împlinit legea pentru călătorii legii, dacă ei îl primesc pe El prin credință ca Mântuitor personal... Mila și iertarea sunt răsplata tu-turor celor care vin la Hristos încrezându-se în meritele Sale pentru a înde-părta păcatele lor. În legământul îmbunătățit suntem curățiți de păcat prin sângele lui Hristos... Este cu neputință ca un păcătos să ispășească un păcat. Puterea se află în darul gratuit al lui Hristos, o promisiune apreciată doar de cei care sunt conștienți de păcatele lor și care își părăsesc păcatele și își predau sufletele neputincioase lui Hristos, Mântuitorul care iartă păcatele. El va pune în inimile lor Legea Sa desăvârșită, care este „sfântă, dreaptă și bună” (Romani 7:12).” — *That I May Know Him*, p. 299 (20 octombrie).

### b. Pe baza promisiunilor noului legământ, cine face cu adevărat parte din poporul lui Dumnezeu în aceste ultime zile? Evrei 8:10; Isaia 51:7, 8.

**Evrei 8:10:** „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”

**Isaia 51:7-8:** „Ascultați-Mă, voi care cunoașteți neprihănirea, popor care ai în ini-mă legea Mea! Nu te teme de ocara oamenilor și nu tremura de ocările lor. Căci îi va mânca molia ca pe o haină și-i va roade viermele cum roade lâna; dar neprihă-nirea Mea va dăinuși în veci, și mântuirea Mea se va întinde din veac în veac.”

„Piedica cea mare în primirea și vestirea adevărului este faptul că aceasta implică neplăceri și batjocură. Acesta este singurul argument împotriva adevărului, pe care apărătorii lui nu l-au putut contrazice. Dar lucrul acesta nu i-a făcut pe adevărații urmași ai lui Hristos să se clatine. Ei nu așteaptă ca adevărul să devină popular. Fiind convinși de datoria lor, ei primesc de bunăvoie crucea ...

Trebuie să alegem dreptatea, pentru că este drept, și să lăsăm urmările pe seama lui Dumnezeu. Bărbaților de principiu, de credință și de curaj, lumea le este în mare măsură îndatorată pentru reformele ei mari. Prin astfel de oameni trebuie dusă mai departe lucrarea de reformă pentru timpul acesta.” — *Tragedia Veacurilor*, p. 460 (cap. 26: *O lucrare de reformă*).

*Vineri*

**16 februarie**

## ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce au fost puse cele Zece Porunci în locul preasfânt al chivotului?
2. Ce obicei îmi va spori enorm fericirea în viață?
3. Numai cum pot cultiva și dezvolta un astfel de obicei?
4. Descrieți cel mai mare miracol al puterii creatoare a lui Dumnezeu în favoarea noastră.
5. Cum va deosebi experiența noului legământ rămasița finală a popoului lui Dumnezeu?

# Vechiul legământ

**TEXT DE MEMORAT:** „În adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea.” (Evrei 8:7).

„Condițiile 'vechiului legământ' erau: ascultă și vei trăi. ‚Să le împlinească omul, ca să trăiască prin ele’ (Ezechiel 20:11; Leviticul 18:5); dar ‚blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia și cine nu le va face’. (Deuteronom 27:26).” — *Patriarhi și Profeți*, p. 372 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

**Studiu recomandat:** *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 135 (7 mai); *Hristos, Lumina Lumii*, pp. 675–677 (cap. 73: „Să nu vi se tulbure inima”).

Duminică

18 februarie

## 1. UN LEGĂMÂNT FUNDAMENTAL

### a. Când și unde a fost stabilit vechiul legământ? Exodul 19:1, 2.

**Exodul 19:1-2:** „În luna a treia după ieșirea lor din țara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns în ziua aceea în pustiu Sinai. După ce au plecat de la Refidim, au ajuns în pustiu Sinai și au tăbărit în pustiu. Israel a tăbărit acolo, în fața muntelui.”

„Curând după așezarea taberei la Sinai, Moise a fost chemat sus, pe munte, ca să se întâlnească cu Dumnezeu. El urcă singur cărarea cea prăpăstioasă și accidentată și se apropie de norul care arăta locul prezenței lui Iehova. Israel era acum luat într-o strânsă și deosebită legătură cu Cel Prea-Înalt, ca să fie trecut, ca biserică și națiune, sub cârmuirea lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 303 (cap. 27: *Legea dată lui Israel*).

### b. Care a fost condiția legământului de la Sinai și de ce este important acest principiu? Exodul 19:3–6. Cum au răspuns oamenii? Exodul 19:8.

**Exodul 19:3-6:** „Moise s-a suit la Dumnezeu. Și Domnul l-a chemat de pe munte, zicând: „Așa să vorbești casei lui Iacov și să spui copiilor lui Israel: „Ați văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine. Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.”

**Exodul 19:8:** „Tot poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!” Moise a spus Domnului cuvintele poporului.”

„Ascultarea a fost singura condiție pe baza căreia Israelul din vechime urma să primească împlinirea făgăduințelor care îl făceau să fie poporul favorizat de Dumnezeu, iar ascultarea față de Legea aceea le va aduce mari binecuvântări oamenilor și popoarelor de acum, la fel cum le-ar fi adus evreilor.” — *Solii Alese*, vol, 1, p. 105 (subcap. *Legea lui Dumnezeu este simplă*).

„Moise s-a întors în tabără și, adunându-i pe bătrânii lui Israel, le-a repetat solia divină. Răspunsul lor a fost: 'Vom face tot ce a zis Domnul'. Astfel, ei au făcut un legământ solemn cu Dumnezeu, legându-se să-L primească drept conducător al lor, fapt prin care au devenit, într-un sens special, supuși ai autorității Sale.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 303 (cap. 27: *Legea dată lui Israel*).

**Luni**

**19 februarie**

## 2. RĂVNĂ FĂRĂ PRICEPERE

### a. În ce și-au pus încrederea israeliții când au făcut promisiunea de a se supune legii lui Dumnezeu? Romani 10:1-3.

**Romani 10:1-3:** „Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru israeliți este să fie mântuiți. Le mărturisesc că ei au râvnă pentru Dumnezeu, dar fără pricepere: pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înaintea o neprihănire a lor înșiși și nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu.”

„Poporul nu și-a dat seama de păcătoșenia inimii lor și de faptul că, fără Hristos, era imposibil pentru ei să țină Legea lui Dumnezeu; și, în mod priplit, au încheiat un legământ cu Dumnezeu. Având impresia că sunt în stare să realizeze propria lor neprihănire, au declarat: ‚Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul. (Exodul 24:7).’ — *Patriarhi și Profeți*, p. 371 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

### b. Când a fost făcută aceeași greșală de poporul evreu în timpul lui Hristos? Matei 5:20; Romani 9:31, 32.

**Matei 5:20:** „Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.”

**Romani 9:31-32:** „Pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de Piatra de poticnire.”

„Întrucât Legea este sfântă, iudeii nu puteau să ajungă la neprihănire prin propriile lor eforturi de a păzi Legea. Ucenicii lui Hristos trebuia să capete o neprihănire deosebită de cea a fariseilor, dacă doreau să intre în Împărăția cerurilor. Dumnezeu le oferise prin Fiul Său neprihănirea desăvârșită a Legii. Dacă ei doreau să își deschidă cu totul inimile, ca să-L primească pe Hristos, atunci însăși viața lui Dumnezeu, iubirea Sa, ar fi rămas în ei, făcându-i după chipul Său. Și astfel, prin darul de bunăvoie al lui Dumnezeu, ei ar fi avut neprihănirea pe care o cere Legea. Dar fariseii L-au lepădat pe Hristos; necunoscând neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înainte o neprihănire a lor proprie’ (Romani 10:3). Și n-au vrut să se supună neprihănirii pe care a dat-o Dumnezeu.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 54 (cap. 3: *Spiritualitatea Legii*).

### **c. Ce este scris despre propria noastră neprihănire? Isaia 64:6.**

**Isaia 64:6:** „Toți am ajuns ca niște necurați, și toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită. Toți suntem ofiliți ca o frunză, și nelegiuirile noastre ne iau ca vântul.”

„[Isaia 64:6 citat.] Tot ceea ce putem face noi înșine este mânjit de păcat. Dar Fiul lui Dumnezeu ‘S-a arătat pentru a ne îndepărta păcatele; și în El nu este păcat.’” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 311 (cap. 24: *Fără haină de nuntă*).

„Dacă Duhul Sfânt nu va lucra asupra inimii, ne vom împiedica și vom cădea la fiecare pas. Fără conlucrarea cu Hristos, eforturile omului nu înseamnă nimic, dar conlucrarea cu Hristos înseamnă biruință.” — *Solii Alese*, vol. 1, p. 10 (subcap. *Conlucrarea cu Dumnezeu*).

„Când lumina de la Domnul Hristos luminează sufletele noastre, putem vedea cât suntem de păcătoși; vom recunoaște egoismul faptelor noastre și vrăjmășia noastră împotriva lui Dumnezeu, care au mânjit fiecare act al vieții. Atunci vom înțelege că neprihănirea noastră este cu adevărat asemena unor cârpe murdare și că numai sângele Domnului Hristos ne poate curăți de orice întinăciune a păcatului și ne poate reînnoi inimile făcându-le ca a Lui.” — *Calea către Hristos*, p. 28 (cap. 3: *Pocăința*).

### 3. SCOPUL VECHIULUI LEGĂMÂNT

- a. **Întrucât legământul harului a fost suficient pentru mântuire, de ce a fost făcut un alt legământ la Sinai? Galateni 3:19; Psalmi 119:18; Apocalipsa 3:17, 18.**

*Galateni 3:19:* „Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sămânța” căreia Îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin înger, prin mâna unui mijlocitor.”

*Psalmi 119:18:* „Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!”

*Apocalipsa 3:17-18:* „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.”

„Dar, dacă legământul avraamic conținea făgăduința mântuirii, de ce s-a mai făcut un alt legământ la Sinai? În robie, poporul pierduse în mare măsură cunoașterea de Dumnezeu și a principiilor legământului avraamic. Eliberându-i din Egipt, Dumnezeu a căutat să le descopere puterea și mila Sa, pentru ca ei să fie conduși să-L iubească și să aibă încredere în El. I-a dus la Marea Roșie, unde, fiind urmăriți de egipteni, scăparea părea că este imposibilă. Aceasta pentru ca ei să-și poată da seama de totala lor neputință, de nevoia lor de ajutor dumnezeiesc, cum și de faptul că El lucrase izbăvirea lor. În felul acesta, ei au fost umpluți de iubire și recunoștință față de Dumnezeu și de încredere în puterea Lui de a-i ajuta. El și-i alipise de Sine, ca Eliberator al lor din robia trecătoare.

Dar mai era un adevăr, mult mai mare, care trebuia să fie înscris în mintea lor. Trăind în mijlocul idolatriei și al corupției, ei nu aveau o concepție dreaptă cu privire la sfințenia lui Dumnezeu, la păcătoșenia fără margini a inimii lor, la faptul că în ei înșiși nu aveau niciun pic de putere pentru a da ascultare Legii lui Dumnezeu, precum și la nevoia lor după un Mântuitor. Toate acestea trebuia să le învețe.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 371 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

- b. **Ce s-a întâmplat la doar câteva săptămâni după ce israeliții au promis că vor respecta legea lui Dumnezeu? Exodul 32:1-6. În cine a fost găsită vina în temeiul legământului făcut la Sinai? Evrei 8:8.**



**Exodul 32:1-6:** „Poporul, văzând că Moise zăbovește să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: „Haide! fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut.” Aaron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre, și aduceți-i la mine.” Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus lui Aaron. El i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: „Israele! iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.” Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui și a strigat: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!” A doua zi, s-au sculat dis-de-diminează și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire. Poporul a șezut de a mâncat și a băut; apoi s-au sculat să joace.”

**Evrei 8:8:** „Căci, ca o mustrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.”

„În descurajare totală și mânie din cauza marelui lor păcat, el [Moise] a aruncat intenționat tablele de piatră prin îndrumarea divină pentru a le zdrobi în ochii poporului și, astfel, a semnifica că ei au încălcat legământul încheiat atât de recent cu Dumnezeu. ” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament*, [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1109 (Exodul cap. 31).

„Ei [israeliții] fuseseră martori ai proclamării Legii într-o măreție înspăimântătoare și tremuraseră de groază înaintea muntelui; și, cu toate acestea, n-au trecut decât câteva săptămâni și au rupt legământul cu Dumnezeu, s-au plecat până la pământ și s-au închinat înaintea unui chip cioplit. Ei nu mai puteau nădăjdi în bunăvoința lui Dumnezeu pe temeiul unui legământ pe care îl călcaseră; și acum, văzându-și păcătoșenia lor și nevoia de iertare, au fost aduși în situația de a-și da seama de nevoia lor după un Mântuitor descoperit în legământul avraamic și preînchipuit în jertfele aduse. Acum, prin credință și iubire, au fost legați de Dumnezeu ca Izbăvitor al lor din robia păcatului. Acum erau pregătiți să prețuiască binecuvântările noului legământ.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 371 (cap. 32: *Legea și legămintele*).

**Miercuri**

**21 februarie**

#### **4. EXPERIENȚA LUI PETRU CU „VECHIUL LEGĂMÂNT”**

##### **a. Înainte de a merge la Ghetsimani, ce i-a promis Petru lui Isus? Luca 22:33.**

**Luca 22:33:** „Doamne”, I-a zis Petru, „cu Tine sunt gata să merg chiar și în temniță și la moarte.”

## **b. Care a fost răspunsul lui Hristos pentru Petru? Luca 22:34.**

**Luca 22:34:** „Și Isus i-a zis: „Petre, îți spun că nu va cânta astăzi cocoșul, până te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoști.”

„În ucenicia sa timpurie, Petru se credea puternic. Asemenea fariseului, după propria sa estimare, el ,nu era ca ceilalți oameni.’ Când Hristos, ajunsese aproape de trădarea Sa, i-a prevenit pe ucenicii Săi: ,Toți veți avea un prilej de poticnire din cauza Mea în această noapte’, Petru a declarat cu încredere: ,Chiar dacă toți ar avea un prilej de poticnire, eu nu voi avea.’ (Marcu 14:27, 29). Petru nu-și cunoștea propriul pericol. Încrederea în sine l-a indus în eroare. El s-a crezut capabil să reziste ispitei.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 152 (cap. 13: *Doi închinători*).

## **c. Curând după aceea, cum s-a comportat Petru când a fost întrebat despre relația lui cu Isus? Matei 26:69-74.**

**Matei 26:69-74:** „Petru însă ședea afară în curte. O slujnică a venit la el și i-a zis: „Și tu erai cu Isus Galileeanul!” Dar el s-a lepădat înaintea tuturor și i-a zis: „Nu știu ce vrei să zici.” Când a ieșit în pridvor, l-a văzut o altă slujnică și a zis celor de acolo: „Și acesta era cu Isus din Nazaret.” El s-a lepădat iarăși, cu un jurământ, și a zis: „Nu cunosc pe Omul acesta!” Peste puțin, cei ce stăteau acolo s-au apropiat și au zis lui Petru: „Nu mai încapе îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și vorba te dă de gol.” Atunci el a început să se blesteme și să se jure, zicând: „Nu cunosc pe Omul acesta!” În clipa aceea a cântat cocoșul.”

## **d. Cum a răspuns Isus când Petru l-a lepădat? Luca 22:61, 62.**

**Luca 22:61-62:** „Domnul S-a întors și S-a uitat țintă la Petru. Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Domnul: „Înainte ca să cânte cocoșul te vei lepăda de Mine de trei ori.” Și a ieșit afară și a plâns cu amar.”

„Când cântatul cocoșului i-a amintit de cuvintele lui Hristos, surprins și șocat de ceea ce tocmai făcuse, s-a întors și s-a uitat la Stăpânul său. În acea clipă, Hristos S-a uitat la Petru, iar sub acea privire îndurerată, în care se îmbinau compasiunea și dragostea față de el, Petru s-a înțeles pe sine. A ieșit și a plâns amar. Acea privire a lui Hristos i-a frânt inima. Petru ajunsese la punctul de cotitură și s-a pocăit cu amărăciune de păcatul său. El a fost ca vameșul în regretul și pocăința sa și, asemenea vameșului, a găsit milă. Privirea lui Hristos l-a asigurat de iertare.” — *Ibid.*, pp. 152-154 (cap. 13: *Doi închinători*).

„Atunci când dormea, deși Domnul Hristos îl îndemnase să vegheze și să se roage, Petru și-a pregătit calea pentru păcatul său cel mare. Toți uce-

nicii, dormind în acel moment crucial, au suferit o mare pierdere. Domnul Hristos cunoștea teribila încercare prin care ei aveau să treacă. El cunoștea modul în care avea să lucreze Satan pentru a le paraliza judecata, așa încât să nu poată fi pregătiți pentru timpul încercării. Pentru acest motiv, El i-a avertizat atunci. Dacă orele petrecute în grădină ar fi fost de veghere și rugăciune, atunci Petru n-ar fi fost lăsat să depindă numai de slaba sa putere. El nu L-ar fi tăgăduit atunci pe Domnul său. Dacă ar fi vegheat împreună cu Domnul Hristos în agonia Sa, ucenicii ar fi fost pregătiți să privească suferințele Sale pe crucea Golgotei. Ei ar fi înțeles, într-o oarecare măsură, natura suferințelor Sale zdrobitoare. Ei ar fi fost în stare să-și aducă aminte de cuvintele Sale care profetizau suferințele, moartea și învierea Sa.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 713 (cap. 75: *Înainte de Ana...*)

**Joi**

**22 februarie**

## **5. FĂRĂ HRISTOS NU SE POATE FACE NIMIC**

### **a. Cât de inutilă este lupta noastră pe cont propriu împotriva păcatului? Romani 7:14, 15, 18–25; Evrei 8:7.**

**Romani 7:14-15, 18-25:** „Știm, în adevăr, că *Legea este duhovnicească; dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului. Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc...*<sup>18-25</sup> Știu, în adevăr, că *nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământescă, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac! Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc, dar, în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. Fiindcă, după omul dinăuntru, îmi place Legea lui Dumnezeu; dar văd în mădularele mele o altă lege care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului care este în mădularele mele. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte...? Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel, dar, cu mintea, eu slujesc Legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământescă slujesc legii păcatului.”*

**Evrei 8:7:** „În adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea.”

„Spiritul de robie este creat prin căutarea de a trăi în conformitate cu religia legală, prin străduința de a îndeplini pretențiile legii prin forțele noastre proprii. Există speranță pentru noi doar atunci când intrăm sub legământul avraamic, care este legământul harului prin credința în Hristos Isus. Evanghelia propo-

văduită lui Avraam, prin care a avut el nădejde, este aceeași evanghelie care ne este propovăduită astăzi, prin care avem nădejde. Avraam s-a uitat la Isus, care este, de asemenea, și Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1077 (Romani cap. 8).

## **b. Ce a spus Hristos despre eforturile noastre fără El? Ioan 15:5.**

**Ioan 15:5:** „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.”

„Viața viței devine viața mlădiței. Tot așa și sufletul care era mort în nelegiuiri și păcate primește viață prin legătura cu Hristos. Legătura cu El se face prin credința în El ca Mântuitor personal. Păcătosul își unește slăbiciunea cu tăria lui Hristos, goliciunea sa cu plinătatea lui Hristos, nimicnicia sa cu puterea dăinuitoare a lui Hristos. Atunci, el are gândul lui Hristos. Natura omenească a lui Hristos a atins natura noastră omenească și natura noastră omenească a atins divinitatea. În felul acesta, cu ajutorul Duhului Sfânt, omul ajunge părtaș al naturii dumnezeiești. El este primit în Cel Preaiubit.

Această unire cu Hristos, odată realizată, trebuie păstrată. [Ioan 15:5, citat.] Aceasta nu este o atingere întâmplătoare și nici o legătură din când în când. Mlădița ajunge parte integrantă din viță. Revărsarea de viață, tărie și putere de rodire de la rădăcină la ramuri nu este împiedicată de nimic și curge neîntrerupt. Despărțită de viță, mlădița nu poate să trăiască. Nici voi, a zis Isus, nu puteți trăi despărțiți de Mine. Viața pe care ați primit-o de la Mine nu poate fi păstrată decât printr-o legătură neîntreruptă. Fără Mine nu puteți birui niciun păcat și nu puteți să vă împotriviți niciunei ispite.” — *Hristos Lumina Lumii*, p. 675 (cap. 73: „Să nu vi se tulbure inima”).

**Vineri**

**23 februarie**

## **ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE**

- 1. Luați în considerare aspectele pozitive și negative ale angajamentului poporului Israel la Sinai.**
- 2. Ce avertismente ar trebui să luăm din slăbiciunea lui Israel?**
- 3. Cum poate Dumnezeu să facă ce este mai bun din propriile noastre greșeli și eșecuri?**
- 4. Ce ar trebui să ne amintim întotdeauna despre atitudinea lui Hristos când Petru a căzut?**
- 5. De ce Se compară Isus cu o viță de vie?**

**Sabat, 2 Martie 2024**

**Darul Sabatului Întâi  
pentru o Capelă și o școală  
în Hîncești, Moldova**



Hîncești este municipiul administrativ din județul cu același nume situat în partea de nord-vest a Republicii Moldova. Județul are o populație de 122.000 de locuitori și este intersectat de drumuri bine circulante care duc spre România și Ucraina. Economia acestei zone se bazează pe agricultură (inclusiv podgorii și livezi), precum și pe alte produse precum pantofi, haine, mobilier și blocuri de beton.

Religia predominantă este cea ortodoxă (aproape 96%) în această zonă, în timp ce alte confesiuni protestante constituie restul de 4%. Mesajul Adventiștilor de Ziua a Șaptea Mișcarea de Reformă a fost adus în acest oraș de o familie care s-a mutat aici în 1959. Alte două familii s-au alăturat bisericii în 1973, respectiv 1983. Deci, prin harul lui Dumnezeu, numărul membrilor bisericii a crescut și, ca urmare, aici a fost organizată o conferință în 1990.

La început, membrii s-au întâlnit la casele familiilor locale, unde s-au închinat. Apoi, în anul 2000, a fost cumpărată o casă privată, care a servit ca loc de cult timp de 20 de ani. Astăzi, majoritatea membrilor sunt familii tinere și copii. La marginea orașului, o parcelă mai mare de teren a fost asigurată pentru construirea unei case de cult pentru a răspândi Evanghelia, împreună cu o sală de clasă pentru educarea copiilor noștri, care să fie învățați în pregătirea pentru ultimele momente ale istoriei pământului. „Nu numai că ar trebui să se construiască o casă de rugăciune modestă, dar ar trebui să se facă toate aranjamentele necesare pentru înființarea permanentă a unei școli de comunitate.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 108 (subcap. *Adunări ale copiilor și școli de comunitate*).

„Domnul are persoane care să se angajeze în lucrarea de înființare de școli de comunitate de îndată ce se face ceva pentru a pregăti calea pentru ei.

A sosit timpul ca păzitorii Sabatului să-și separe copiii de legăturile lumești și să-i așeze sub grija celor mai buni învățători, care vor face din Biblie temelia oricărui studiu.” — *Ibid.*, p. 109.

Domnul să atingă inimile și să binecuvânteze pe dragii noștri frați din întreaga lume pentru a contribui cu generozitate la acest proiect, pentru ca lumina să se răspândească aici – și împreună să putem grăbi venirea Mântuitorului nostru, Isus Hristos. Vă mulțumim anticipat!

*Frații voștri din Hîncești*

# Sanctuarul pământesc și cel ceresc

**TEXT DE MEMORAT:** „Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare.” (Evrei 9:22)

„Hristos Și-a dat viața pentru a ne asigura această comoară inestimabilă; dar fără naștere din nou prin credința în sângele Său, nu există iertarea păcatelor, nici o comoară pentru niciun suflet care piere.” — *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 112, 113 (cap. 8: Comori ascunse).

**Studiu recomandat:** *Marea Luptă*, p. 409-422 (cap. 23: *Ce este Sanctuarul?*).

**Duminică**

**25 februarie**

## 1. SCOPUL SANCTUARULUI

**a. Care a fost scopul lui Dumnezeu în construirea sanctuarului? Exodul 25:8.**

**Exodul 25:8:** „Să-Mi faci un Locaș Sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor.”

„În construirea sanctuarului ca loc de locuit pentru Dumnezeu, Moise a fost îndrumat să facă toate lucrurile după modelul lucrurilor din ceruri. Dumnezeu l-a chemat pe munte și i-a descoperit lucrurile cerești și, după asemănarea lor, a fost făcut cortul, cu tot ce ține de el.

Așa că lui Israel, în care a dorit să-și facă locuința, El i-a revelat idealul Său glorios de caracter. Modelul le-a fost arătat pe munte, când legea a fost dată la Sinai...

Dar ei erau, prin ei înșiși, neputincioși să atingă acest ideal. Revelația de la Sinai nu i-a putut impresiona decât prin nevoia și neputința lor. O altă lecție pe care tabernacolul, prin serviciul său de jertfă, trebuia să o predea — lecția iertării păcatului și a puterii, prin Mântuitorul, de a asculta pentru a avea viață.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 192 (5 iulie).

**b. Cine ar îndeplini scopul real al sanctuarului? Ioan 1:14; 1 Corinteni 3:16, 17.**

**Ioan 1:14:** „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl.”

**1 Corinteni 3:16-17:** „Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, și așa sunteți voi.”

„Prin Hristos urma să fie împlinit scopul pentru care cortul era un simbol – acea clădire glorioasă.” — Ibid.

**Luni**

**26 februarie**

## **2. SANCTUARUL PĂMÂNTESC**

### **a. Descrie prima încăpere a sanctuarului pământesc și principalele sale obiecte. Evrei 9:1, 2.**

**Evrei 9:1-2:** „Legământul dintâi avea și el porunci privitoare la slujba dumnezeiască și la un Locaș pământesc de închinare. În adevăr, s-a făcut un Cort. În partea dinainte, numită „Locul Sfânt”; era sfeșnicul, masa și pâinile pentru punerea înaintea Domnului.”

„În prima despărțitură, sau locul sfânt, se aflau: masa punerii pâinilor înaintea, sfeșnicul, sau suportul lămpilor, și altarul tămâierii. Masa pentru pâinile puse înaintea se afla la nord. Cu chenarul ei, ca o coroană ornamentată, masa era poleită cu aur curat. Pe ea, preoții trebuia să așeze în fiecare Sabat douăsprezece pâini, aranjate în două șiruri și stropite cu tămâie. Pâinile ce erau luate de pe masă, fiind socotite sfinte, trebuia să fie mâncate de către preoți. Spre sud se afla sfeșnicul cu șapte brațe, cu cele șapte lămpi ale lui. Brațele lui erau împodobite cu flori frumos lucrate, care înfățișau crini, totul fiind făcut dintr-o singură bucată de aur masiv. Pentru că sfântul locaș nu avea ferestre, niciodată nu se stingeau toate lămpile, ci își revărsau lumina zi de zi și noapte de noapte. Chiar înaintea perdelei ce despărțea Sfânta de Sfânta Sfintelor și în imediata apropiere a prezenței lui Dumnezeu, se afla altarul de aur al tămâierii. Pe acest altar, preotul trebuia să ardă tămâie în fiecare dimineață și în fiecare seară; coarnele altarului erau atinse cu sângele jertfei pentru păcat și erau stropite cu sânge în ziua cea mare a ispășirii. Focul de pe acest altar a fost aprins de Dumnezeu Însuși și era îngrijit și păstrat cu sfințenie. Zi și noapte tămâia sfântă împreună cu parfumul ei frumos mirositor în toate încăperile sfinte și în afară, până departe, în jurul cortului întâlnirii.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 348 (cap. 30: *Cortul și serviciile lui*).

### **b. Descrieți locul preasfânt și slujba lui. Evrei 9:3-7.**

**Evrei 9:3-7:** „După perdeaua a doua se afla partea Cortului care se chema „Locul Preasfânt”. El avea un altar de aur pentru tămâie (tămâietor, engl.), și chivotul legământului, ferecat peste tot cu aur. În chivot era un vas de aur cu mană, toiagul lui Aaron care înfrunzise și tablele legământului. Deasupra erau heruvimii slavei, care acopereau capacul ispășirii (tronul milei, engl) cu umbra lor. Nu este vremea să vorbim acum cu de-amănuntul despre aceste lucruri. Și, după ce au fost întocmite astfel lucrurile acestea, preoții care fac slujbele intră totdeauna în partea dintâi a Cortului. Dar în partea a doua intră numai marele preot, o dată pe an, și nu fără sânge, pe care îl aduce pentru sine însuși și pentru păcatele din neștiință ale norodului.”

„Dincolo de perdeaua dinăuntru se afla Sfânta sfintelor, unde era concentrat serviciul simbolic al ispășirii și mijlocirii și care alcătua inelul de legătură dintre cer și pământ. În această încăpere se afla chivotul, o ladă din lemn de salcâm, poleită pe dinăuntru și pe dinafară cu aur și având un chentar, ca o coroană, în partea de sus. El a fost făcut ca să păstreze tablele de piatră, pe care Dumnezeu personal scrisese Cele Zece Porunci. De aceea, era numit chivotul testamentului lui Dumnezeu, sau chivotul legământului, deoarece Cele Zece Porunci stăteau la baza legământului, făcut între Dumnezeu și Israel.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 348 (cap. 30: *Cortul și serviciile lui*).

„O dată pe an, în marea zi a ispășirii, marele preot intra în locul Preasfânt pentru a face curățirea sanctuarului. Lucrarea adusă la îndeplinire acolo încheia și anul anual al slujbelor.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 355 (cap. 30).

**Marti**

**27 februarie**

### 3. RĂSCUMPĂRARE ETERNĂ

#### a. Care este rezultatul sigur al mijlocirii lui Hristos? Evrei 9:11, 12.

**Evrei 9:11-12:** „Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta, și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică.”

„Marele nostru Mare Preot a desăvârșit jertfa ceremonială dându-Se pe Sine însuși la moarte, când a suferit în afara porții. Atunci a fost făcută o ispășire perfectă pentru păcatele oamenilor. Isus este Avocatul nostru, Marele nostru Preot, Mijlocitorul nostru. Poziția noastră actuală este așadar ca cea a israeliților, stând în curtea exterioară, așteptând și căutând acea speranță binecuvântată, arătarea glorioasă a Domnului și Salvatorului nostru Isus Hristos....



„Când marele preot intra în locașul sfânt, reprezentând locul unde acum pledează Marele nostru Preot, și aducea jertfă pe altar, nu se aducea nicio altă jertfă de ispășire afară. În timp ce marele preot mijlocea înăuntru, fiecare inimă trebuia să fie plecată în căință înaintea lui Dumnezeu, cerând iertarea fărădelegii. Tipul a întâlnit antitipul în moartea lui Hristos, Mielul înjunghiat pentru păcatele lumii. Mărețul Mare Preot a făcut singurul sacrificiu care va avea vreo valoare...

În mijlocirea Sa ca Avocat al nostru, Hristos nu are nevoie de virtutea omului, de mijlocirea vreunui om. Hristos este singurul purtător de păcat, singura jertfă pentru păcat. Rugăciunea și mărturisirea trebuie să fie aduse numai Aceluia care a intrat o dată pentru totdeauna în locul sfânt.” — *That I May Know Him*, p. 73 (8 martie).

## **b. Cum poate beneficia viața noastră de sângele lui Hristos? Evrei 9:13, 14.**

**Evrei 9:13-14:** „Căci, dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățarea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeuului celui Viu!”

„Când ne mărturisim păcatele și invocăm eficiența sângelui ispășitor al Mântuitorului, rugăciunile noastre se înalță spre cer, împreună cu parfumul plăcut al meritelor caracterului Său. În ciuda nevredniciei noastre, trebuie să ne aducem aminte fără încetare că există Cineva care poate să îndepărteze păcatul și să-l mântuiască pe cel păcătos. Dumnezeu va înlătura orice păcat mărturisit înaintea Lui cu o inimă smerită. Această credință este viața bisericii.” — *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 92 (subcap. *Respingerea luminii/Solia îndreptăririi prin credință*).

„Spuneți-I Domnului: Nelegiuirile mele au pus un zid de despărțire între mine și Dumnezeuul meu. O, Doamne, iartă fărădelegile mele. Șterge păcatele mele din cartea aducerii-aminte. Lăudați Numele Său sfânt, în El este iertare, iar voi puteți fi convertiți și schimbați.” — *Ibid.*, p. 97 (subcap. *Avertisment împotriva disprețuirii soliei lui Dumnezeu*).

„Sângele lui Hristos este eficient, dar trebuie folosit continuu...

Dacă era necesar în vremurile străvechi ca cei necurați să fie purificați prin sângele stropit, cât de esențial este pentru cei trăind în primejdiile zilelor din urmă și expuși ispitelor lui Satan să folosească sângele lui Hristos zilnic în inimile lor.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 200 (13 iulie).

## 4. VALIDAREA NOULUI LEGĂMÂNT

### a. Când a fost ratificat legământul harului? Evrei 9:22-24.

**Evrei 9:22-24:** „Și, după Lege, aproape totul este curățat cu sânge; și fără vărsare de sânge nu este iertare. Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curățate în felul acesta, trebuia ca însăși lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai bune decât acestea. Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.”

„Legământul harului a fost făcut întâia dată cu omul în Eden, când, după cădere, s-a dat o făgăduință divină — că sămânța femeii urma să zdrobească capul șarpelui. Legământul acesta le oferea tuturor oamenilor iertare și sprijinul harului lui Dumnezeu pentru ascultare viitoare prin credința în Hristos. Li se făgăduia, de asemenea, viața veșnică, cu condiția credincioșiei față de Legea lui Dumnezeu. În felul acesta, patriarhii au primit nădejdea mântuirii.

Același legământ a fost reînnoit față de Avraam în făgăduința: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta”. (Geneza 22:18.) Această făgăduință arăta spre Domnul Hristos. Așa a înțeles-o Avraam (vezi Galateni 3:8,16) și și-a pus încrederea în Domnul Hristos pentru iertarea păcatelor. Credința aceasta a fost ceea ce i-a fost socotit ca neprihănire. Legământul cu Avraam menținea, de asemenea, autoritatea Legii lui Dumnezeu. Domnul S-a arătat lui Avraam și i-a zis: “Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic; umblă înaintea Mea și fii fără prihană”. (Geneza 17:1). Mărturia lui Dumnezeu cu privire la servul Său credincios a fost: „Avraam a ascultat de porunca Mea și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduirile Mele și legile Mele”. (Geneza 26:5). Și Domnul i-a spus: „Voi pune legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine... (Geneza 17:7).

Deși acest legământ a fost făcut cu Adam și reînnoit cu Avraam, a putut fi ratificat numai la moartea lui Isus Hristos. El existase în chip de făgăduință a lui Dumnezeu de la cea dintâi comunicare făcută cu privire la mântuire; fusese primit prin credință; și cu toate acestea, când a fost ratificat de Domnul Hristos, a fost numit un legământ nou. Legea lui Dumnezeu stătea la baza acestui legământ, care în principiu era un acord pentru a-i aduce din nou pe oameni în armonie cu voința divină, așezându-i într-o poziție în care puteau asculta de Legea lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 370 (cap. 32).

## **b. Cum a explicat apostolul Pavel modul în care sistemul ebraic de jertfe a fost împlinit în Hristos? Evrei 9:24–26.**

**Evrei 9:24-26:** „Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui; fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.”

„Ascultați-l [pe Pavel] cum lămurește lucrarea Mântuitorului ca Mare Preot al omenirii — Cel care, prin sacrificiul propriei Sale vieți, avea să facă odată pentru totdeauna ispășire pentru păcat și avea apoi să-și înceapă lucrarea în Sanctuarul ceresc. Ascultătorii lui Pavel au fost făcuți să înțeleagă faptul că Mesia, după venirea căruia ei doriseră, venise deja; că moartea Lui era antitipul tuturor jertfelor aduse și că slujirea Sa în Sanctuarul din cer era lucrul măreț ce își arunca umbra înapoi și făcea clară lucrarea preoției iudaice.” — *Faptele Apostolilor*, p. 246 (cap. 24: Corint).

**Joi**

**29 februarie**

## **5. A DOUA VENIRE A LUI HRISTOS**

### **a. Ce le este promis celor care acceptă legământul harului? Evrei 9:27, 28; Psalmi 50:1–5; Isaia 25:9.**

**Evrei 9:27-28:** „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata, tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.”

**Psalmi 50:1-5:** „Dumnezeu, da, Dumnezeu Domnul vorbește și cheamă pământul, de la răsăritul soarelui până la asfințitul lui. Din Sion, care este întruparea frumuseții desăvârșite, de acolo strălucește Dumnezeu. Dumnezeul nostru vine și nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor, și împrejurul Lui o furtună puternică. El strigă spre ceruri sus și spre pământ, ca să judece pe poporul Său: „Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!”

**Isaia 25:9:** „În ziua aceea vor zice: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru în care aveam încredere că ne va mântui. Acesta este Domnul în care ne încredeam; acum, să ne înveselim și să ne bucurăm de mântuirea Lui!”

„Domnul dorește ca noi să apreciem marele plan de mântuire, să ne dăm seama de înaltul nostru privilegiu de a fi copii ai lui Dumnezeu și să mergem înaintea Lui în ascultare, cu mulțumire recunoscătoare. El dorește ca noi să-I slujim într-o viață nouă, cu bucurie în fiecare zi. El tânjește să vadă recunoștința răsărind în inimile noastre, pentru că numele noastre sunt scrise în cartea vieții Mielului, pentru că ne putem arunca toată grija asupra Celui care are grijă de noi. El ne îndeamnă să ne bucurăm pentru că suntem moștenirea Domnului, pentru că neprihănirea lui Hristos este haina albă a sfinților Săi, pentru că avem speranța binecuvântată a venirii în curând a Mântuitorului nostru.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 299 (cap. 23: *Via Domnului, subcap. Biserica de astăzi*).

„Noi suntem niște peregrini și niște străini care așteaptă, speră și se roagă pentru fericita nădejde, pentru venirea plină de slavă a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos. Dacă noi credem lucrul acesta și îl punem în practică în viața noastră, ce activitate energetică ar inspira credința și nădejdea aceasta, ce dragoste fierbinte am avea unii față de alții, ce viețuire sfântă și atentă am avea pentru slava lui Dumnezeu și, gândindu-ne la răsplată, ce linie clară de separare s-ar vedea între noi și lume.

Adevărul că Hristos vine ar trebui să fie păstrat în atenția fiecărui om.” — *Evanghelizare*, p. 220 (subcap. *Vestirea celei de a doua veniri a lui Hristos*).

## **b. Ce cerere ar trebui inclusă în rugăciunile noastre? Apocalipsa 22:20.**

*Apocalipsa 22:20*: „Cel ce adeverește aceste lucruri zice: „Da, Eu vin curând.” Amin! Vino, Doamne Isuse!”

**Vineri**

**1 Martie**

## **ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE**

- 1. Ce binecuvântări are Dumnezeu pentru mine când studiez despre sanctuar?**
- 2. Explicați semnificația fiecărui obiect distinct din sanctuar.**
- 3. Ce trebuie să înțelegem despre jertfa lui Hristos în favoarea noastră?**
- 4. De ce este numit noul legământ așa (cum este) – deși exista deja pe vremea lui Avraam?**
- 5. Care este punctul culminant al tuturor speranțelor noastre și cum trebuie să ne influențeze viața de zi cu zi?**

# Superioritatea sacrificiului lui Hristos

**TEXT DE MEMORAT:** „Dar acest om [Isus Hristos], dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui. Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.” (Evrei 10:12-14).

„Pavel și conlucrătorii lui au proclamat învățătura neprihănirii prin credința în jertfa ispășitoare a lui Hristos. Ei L-au prezentat pe Hristos ca fiind Acela care, văzând starea lipsită de ajutor a neamului omenesc căzut, a venit să răscumpere pe bărbați și pe femei, trăind o viață de ascultare față de Legea lui Dumnezeu și plătind prețul vinovăției neascultării. Și, în lumina crucii, mulți care înainte nu cunoscuseră nimic despre adevăratul Dumnezeu, au început să înțeleagă măreția iubirii Tatălui.” — *Faptele Apostolilor*, p. 207 (cap. 20: Propovăduirea crucii).

**Studiu recomandat:** *Hristos Lumina Lumii*, p. 156-166 (cap. 16: În templul Său)

**Duminică**

**3 martie**

## 1. INEFICIENȚA SACRIFICIILOR DE ANIMALE

### a. De ce sacrificiile oferite în sanctuarul pământesc nu au putut ierta păcatele? Evrei 10:1-4.

**Evrei 10:1-4:** „În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie. Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățați o dată, n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate? Dar aducerea aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin aceste jertfe; căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele.”

„Sângele animalelor nu a putut satisface cerințele lui Dumnezeu ca jertfă ispășitoare pentru încălcarea legii Sale. Viața unei vite era de mai puțină valoare decât viața păcătosului care păcătuiește, de aceea nu putea fi o răscumpărare pentru păcat. Putea fi acceptată de Dumnezeu numai ca un simbol a jertfei Fiului Său...

Dumnezeu l-a făcut pe om desăvârșit și neprihănit și, după ce a păcătuit, nu putea exista nicio jertfă pe care Dumnezeu să o accepte pentru el, dacă jertfa făcută nu ar fi ca valoare superioară omului, așa cum era el în starea lui de perfecțiune și inocență.” — *Lift Him Up*, p. 24 (10 ianuarie).

„Întregul plan al slujbei, al jertfelor, era o umbră a morții Mântuitorului pentru răscumpărarea lumii. Din momentul în care marele eveniment spre care arătau de atâtea veacuri aceste sacrificii urma să fie îndeplinit, ele nu mai aveau nicio valoare.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 165 (În templul Său).

**Luni**

**4 martie**

## **2. MARELE PREOT CALIFICAT PE DEPLIN**

### **a. Numai cine l-ar putea răscumpăra pe păcătos și de ce? Evrei 10:5-10.**

**Evrei 10:5-10:** „De aceea, când intră în lume, El zice: „Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit un trup; n-ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat. Atunci am zis: „Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!” După ce a zis întâi: „Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe, nici prinosuri, nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat” (lucruri aduse toate după Lege), apoi zice: „Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.” El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos o dată pentru totdeauna.”

„Asupra lui Hristos nu s-a impus nicio cerință. El a avut puterea să-și dea viața și să o ia din nou. Nu l S-a impus nicio obligație de a întreprinde lucrarea ispășirii. El a făcut un sacrificiu voluntar. Viața Lui a fost de o valoare suficientă pentru a-l salva pe om din starea lui căzută.” — *Lift Him Up*, p. 24 (10 ianuarie).

### **b. Ce anume l-a dat lui Hristos autoritatea de a fi Marele nostru Preot? Evrei 10:11-14.**

**Evrei 10:11-14:** „Și, pe când orice preot face slujba în fiecare zi și aduce de multe ori aceleași jertfe, care niciodată nu pot șterge păcatele, El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-l fie făcuți așternut al picioarelor Lui. Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.”

„Fiul nevinovat al lui Dumnezeu atârna pe cruce, trupul Său era sfărțat în bătai, mâinile acelea, atât de des întinse pentru binecuvântare, erau

pironite pe cruce, picioarele acelea, neobosite în a sluji din iubire, erau ținute pe lemn, acel cap împărțesc era străpuns de coroana de spini, buzele acelea tremurânde erau gata să strige de durere. Și toate suferințele îndurate — picăturile de sânge care se prelingeau din cap, din mâinile și picioarele Sale, chinurile care au zguduit ființa Sa și durerea de nedescris care I-a umplut sufletul atunci când Tatăl Și-a ascuns fața de El — vorbesc fiecărui copil al neamului omenesc, declarând: Pentru tine, Fiul lui Dumnezeu a consimțit să poarte această povară a vinovăției; pentru tine El a nimicit împărăția morții și a deschis porțile Paradisului. El, care a liniștit valurile furioase și a umblat pe crestele înspumate ale valurilor, care a făcut pe demoni să tremure și boala să înceteze, El, care a deschis ochii orbilor și care a chemat pe morți la viață, S-a oferit pe Sine ca jertfă pe cruce și a făcut lucrul acesta din iubire pentru tine. El, Purtătorul de păcat, a îndurat mânia judecării divine și, pentru tine, S-a făcut păcat.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 755 (cap. 78: *Golgota*).

### **c. De ce, fiind pe deplin nevinovat, a murit Hristos pe cruce? 2 Corinteni 5:21; Isaia 53:5, 6, 8, 11.**

**2 Corinteni 5:21:** „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.”

**Isaia 53:5-6, 8, 11:** „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor...<sup>8</sup>El a fost luat prin apăsare și judecată. Dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?...<sup>11</sup>Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara neleguirilor lor.”

„Nu numai prin moartea pe cruce Și-a îndeplinit Hristos lucrarea de salvare a oamenilor. Nenorocirea, suferința și umilința au făcut parte din misiunea Lui. [Isaia 53:5 citat.] Această pedeapsă a purtat-o Hristos pentru păcatele celui călcător de lege, El a suportat pedeapsa pentru fiecare om și din acest motiv El poate răscumpăra fiecare suflet, indiferent de starea lui, dacă va accepta legea lui Dumnezeu ca standard al neprihănitării sale.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1147, 1148 (Isaia cap. 53).

„Hristos a fost tratat așa cum meritam noi, pentru ca noi să putem fi tratați așa cum merita El. El a fost condamnat pentru păcatele noastre, la

care El n-a contribuit cu nimic, pentru ca noi să putem fi îndreptățiți prin neprihănirea Lui, la care noi n-am contribuit cu nimic. El a suferit moartea care era a noastră, ca noi să putem primi viața care era a Lui.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 25, cap. 1: „Dumnezeu cu noi”).

**Marți**

**5 martie**

### 3. ACCES GRATUIT LA TRONUL HARULUI

#### a. Avându-L pe Hristos ca Mare Preot, cum ne putem apropia de tronul harului? Efeseni 2:17, 18; Evrei 4:16; 10:19, 22.

**Efeseni 2:17-18:** „El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă, celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape. Căci, prin El, și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.”

**Evrei 4:16:** „Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

**Evrei 10:19, 22:** „Astfel, dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul Preasfânt... Să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățate de un cuget rău și cu trupul spălat cu o apă curată.”

„Voința noastră trebuie să fie în totul predată voinței divine, simțămintele noastre, dorințele, interesele și onoarea — identificate cu prosperitatea împărăției Domnului Hristos și onoarea cauzei Sale și atunci vom primi mereu de la El har și Domnul Hristos va primi recunoștința noastră.

Când această intimitate a legăturii și comuniunii este formată, atunci păcatele noastre sunt așezate asupra lui Hristos; și neprihănirea Sa ne este atribuită. El a fost făcut păcat pentru noi, pentru ca noi să putem fi făcuți neprihănirea lui Dumnezeu în El. Noi avem acces la Dumnezeu prin El; noi suntem primiți în Cel Prealubit.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 229 (subcap. *Un apel*).

„Fiecare dintre voi să-și cerceteze propria lui inimă, să-și curețe templul mânjit al sufletului și să vegheze în rugăciune. Fiți hotărâți și căutați-L pe Isus până când Îl veți găsi; nu-I dați drumul până când iubirea Lui nu va locui în inimile voastre și până când spiritul Său nu supune viața voastră și nu va modela caracterul vostru. Apoi credeți și apropiați-vă cu îndrăzneală de tronul Său, știind că El vă va asculta rugăciunile.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 132 (subcap. *Primejdii ce confruntă pe tineri*).

#### b. Care va fi rezultatul conexiunii noastre cu Hristos? Evrei 10:23-25.



**Evrei 10:23-25:** „Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”

„Cei care nu simt nevoia să caute adunarea sfinților, cu prețioasa asigurare că Domnul Se va întâlni cu ei, arată cât de superficial prețuiesc ajutorul pe care li l-a oferit Dumnezeu.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament*, [E. G. White Comments], vol. 7, p. 934 (Evrei 10).

„Isus stă în Sfânta Sfintelor acum, ca să Se arate în prezența lui Dumnezeu pentru noi. Acolo El nu încetează să prezinte poporul clipă de clipă, deplin în Sine. Dar pentru că suntem astfel reprezentați în fața Tatălui, nu trebuie să ne imaginăm că trebuie să ne încredem în mila Lui și să devenim neglijenți, indiferenți și îngăduitori de noi înșine. Hristos nu este slujitorul păcatului. Suntem desăvârșiți în El, acceptați în Cel Preaiubit, numai când rămânem în El prin credință.

Perfecțiunea prin propriile noastre fapte bune nu o putem atinge niciodată. Sufletul care Îl vede pe Isus prin credință, respinge propria sa neprihănire. El se vede pe sine incomplet, pocăința lui insuficientă, credința sa cea mai puternică, dar slăbită, jertfa sa cea mai scumpă, o vede ca fiind slabă și se scufundă în smerenie la picioarele crucii. Dar o voce îi vorbește din profețiile Cuvântului lui Dumnezeu. Cu uimire, el aude solia: „Voi sunteți desăvârșiți în El”. Acum totul se odihnește în sufletul lui.” — *Credința și faptele*, pp. 107, 108 (subcap. *Aceasta este îndreptățirea*).

**Miercuri**

**6 martie**

#### **4. PĂSTRÂND BUNĂTATEA LUI DUMNEZEU ÎN MINTEA NOASTRĂ**

##### **a. Care va fi rezultatul dacă neglijăm o mântuire atât de mare? Evrei 2:3; 10:26-31.**

**Evrei 2:3:** „Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare, care, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adeverită de cei ce au auzit-o.”

**Evrei 10:26-31:** „Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecării și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrățiți. Cine a călcat Legea lui

*Moise este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori. Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului? Căci știm cine este Cel ce a zis: „A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti!”, și în altă parte: „Domnul va judeca pe poporul Său.” Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui Viu!”*

„Dumnezeu lucrează prin manifestarea Duhului Său ca să-l mustre și să-l convingă pe păcătos; și dacă lucrarea Duhului este lepădată, în cele din urmă Dumnezeu nu mai poate face nimic pentru acel suflet. Ultimul mijloc al harului divin este folosit. Păcătosul rupe astfel orice legătură cu Dumnezeu, iar păcatul nu are nici un leac ca să se vindece singur. Nu mai există o rezervă de putere, prin care Dumnezeu să poată lucra pentru a-l convinge și converti pe păcătos. „Lăsați-l în pace” (Osea 4:17) — este porunca divină.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 405 (cap. 35: Răzvrătirea lui Core).

## **b. De ce ar trebui să ne amintim întotdeauna de izbăvirile lui Dumnezeu pentru noi – și ce exemplu dau pionierii adventiști în această privință? Evrei 10:32, 33.**

*Evrei 10:32-33: „Aduceți-vă aminte de zilele de la început, când, după ce ați fost luminați, ați dus o mare luptă de suferințe: pe de o parte, erați puși ca priveliște în mijlocul ocărilor și necazurilor, și, pe de alta, v-ați făcut părtași cu aceia care aveau aceeași soartă ca voi.”*

„Modul cum Se poartă Dumnezeu cu poporul Său ar trebui să fie adesea repetat. Cât de des erau arătate indicatoarele așezate de Domnul în felul Său de purtare cu vechiul Israel! Pentru ca nu cumva să uite istoria trecutului, El i-a poruncit lui Moise să pună evenimentele acestea în cântec, iar părinții să le dea copiilor lor ca învățătură. Ei trebuiau să strângă amintirile și să le facă cunoscute. Trebuia să se depună eforturi deosebite pentru a le păstra, pentru ca, atunci când copii ar fi întrebat cu privire la aceste lucruri, întreaga istorie să poată fi repetată. În felul acesta, se păstrau în minte puterea providențială și deosebita bunătate și îndurare a lui Dumnezeu în purtarea Lui de grijă și în liberarea poporului Său. Noi suntem îndemnați să ne aducem 'aminte de zilele de la început, când după ce ați fost luminați, ați dus o mare luptă de suferințe'. (Evrei 10:23). Pentru poporul Său din generația aceasta Domnul a lucrat ca un Dumnezeu făcător de minuni. Istoria trecută a cauzei lui Dumnezeu ar trebui să fie adesea adusă aminte poporului —

tineri și bătrâni. Noi avem nevoie să repetăm deseori bunătatea lui Dumnezeu și să-L laudăm pentru faptele Lui minunate.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 364 (subcap. *Adunările în Sabat*).

„În legătură cu experiența noastră din trecut, noi îndeplinim îndemnul apostolului: „Aduceți-vă aminte de zilele de la început, când, după ce ați fost luminați, ați dus o mare luptă de suferințe.” (Evrei 10:32).

Viețile noastre sunt întretesute cu cauza lui Dumnezeu. Nu avem niciun alt interes pe lângă această lucrare. Iar când vedem ce pași a făcut cauza pornind de la un foarte neînsemnat început, întărindu-se și prosperând încet, dar sigur, când vedem succesul cauzei în slujba căreia am trudit, suferit și aproape că ne-am jertfit viețile, cine ne va opri sau interzice să ne laudăm în Dumnezeu? Experiența pe care am căpătat-o în această cauză este prețioasă pentru noi. Am investit totul în ea.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol.3, p. 318 (subcap. *Pionieri ai cauzei*).

**Joi**

**7 martie**

## 5. CĂI SIGURE

### a. Cum putem fi în siguranță pe drumul către viața veșnică?

#### Evrei 10:35-39.

**Evrei 10:35-39:** „Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. „Încă puțină, foarte puțină vreme”; și „Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.” Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului.”

„Nu acela care îmbracă armura poate să fie mândru de biruință, pentru că încă mai are o luptă de dus și o biruință de câștigat. Acela care rabdă până la sfârșit este cel ce va fi mântuit. ... Dacă nu înaintăm din biruință în biruință, sufletul va da înapoi spre pierzare. Nu trebuie să stabilim niciun standard omenesc prin care să măsurăm caracterul. Am văzut destule lucruri pe care oamenii le numesc ‚desăvârșire’ pe pământul acesta. Legea sfântă a lui Dumnezeu este singurul standard prin care putem să stabilim dacă mergem sau nu pe calea Sa. Dacă suntem neascultători, caracterul nostru nu este în armonie cu Legea morală a guvernării lui Dumnezeu, iar a spune: ‚Sunt mântuit’ înseamnă a declara o minciună. Niciun călcător al Legii lui Dumnezeu, care este temelia guvernării Sale în cer și pe pământ, nu este mântuit.” — *Solii Alese*, vol. 1, p. 155 (subcap. *Nu încetați să progresați*).

**b. Care sunt principalele caracteristici ale poporului lui Dumnezeu în aceste zile din urmă? Apocalipsa 12:17; 14:12.**

**Apocalipsa 12:17:** „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu ră-mășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

**Apocalipsa 14:12:** „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dum-nezeu și credința lui Isus.”

„Există doar două tabere pe pământ – cei care stau sub steagul pătat de sânge al lui Isus Hristos și cei care stau sub steagul negru al răzvrătirii.” — *Manuscript Releases*, vol. 14, p. 161.

„În acest moment, biserica trebuie să-și îmbrace hainele ei frumoase – ‚Hristos, neprihănirea noastră.’ Există diferențe clare și hotărâte care tre-buie restaurate și exemplificate pentru lume în ceea ce privește susținerea poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus.” — *Christian Experience and Teachings*, p. 207.

„Credința în capacitatea lui Hristos de a ne mântui din abundență, pe deplin și cu desăvârșire este credința lui Isus.” — *Solii alese*, cap. 3, p. 172 (sub-cap. *Făgăduințe prețioase și tablouri întunecate*).

**Vineri**

**8 martie**

## ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce sângele animalelor nu a fost adecvat pentru mântuire?
2. Explicați, în măsura în care putem înțelege, profunzimea jertfei lui Hristos pentru noi.
3. Ce apreciezi cel mai mult despre slujirea lui Hristos pentru tine?
4. De ce ar trebui să ne amintim vechile experiențe din viața noastră religioasă?
5. Ce nu realizează mulți astăzi despre mântuire?

# Eroii credinței

**TEXT DE MEMORAT:** „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.” (Evrei 11:1-2).

„Credința mântuitoare este o tranzacție prin care cei ce-L primesc pe Hristos se unesc prin legământ cu Dumnezeu. Credința adevărată este viață. O credință vie înseamnă o creștere a vigorii, o încredere deplină, prin care credinciosul devine o putere cuceritoare.” — *Hristos Lumina Lumii*, p. 347 (cap. 36: *Atingerea credinței*).

**Studiu recomandat:** *Slujitorii Evangheliei*, pp. 258–263 (subcap. *Credința*).

**Duminică**

**10 martie**

## 1. ABEL

### a. De ce a acceptat Dumnezeu pe Abel și jertfa lui? Evrei 11:4.

**Evrei 11:4:** „Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.”

„Abel a înțeles marile principii ale mântuirii. El s-a recunoscut păcătos, a văzut păcatul și plata păcatului, moartea, stând între sufletul său și comuniunea cu Dumnezeu. El a adus jertfa înjunghiată, viața sacrificată, recunoscând astfel cerința Legii care fusese călcată. Prin sângele vărsat, a privit la jertfa viitoare, Hristos, murind pe crucea Golgotei, și, punându-și încrederea în ispășirea ce urma să fie adusă acolo, a primit mărturia că este îndreptățit, iar jertfa sa primită.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 72 (cap. 5: *Cain și Abel puși la încercare*).

### b. De ce l-a respins Dumnezeu pe Cain și jertfa lui? Evrei 9:22.

**Evrei 9:22:** „Și, după Lege, aproape totul este curățat cu sânge; și fără vărsare de sânge nu este iertare.”

„Abel a ales credința și ascultarea; Cain, necredința și răzvrătirea. În aceasta constă întreaga problemă.

Cain și Abel reprezintă două clase de oameni, care vor exista întotdeauna în lume până la încheierea vremurilor. Una dintre clase se folosește de jertfa rânduită pentru păcat, în timp ce cealaltă clasă se aventurează să depindă de propriile ei merite; jertfa lor este o jertfă lipsită de puterea mijlocirii divine și, astfel, ea nu este în stare să-l facă pe om să aibă iarăși parte de favoarea lui Dumnezeu. Numai prin meritele Domnului Isus pot fi iertate păcatele noastre.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 72 (cap. 5: *Cain și Abel puși la încercare*).

**Luni**

**11 martie**

## 2. NOE

### a. Ce este scris despre Noe? Geneza 6:8, 9, 22; Evrei 11:7.

**Geneza 6:8-9, 22:** „Dar Noe a căpătat milă înaintea Domnului. Iată care sunt urmașii lui Noe. Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui: Noe umbla cu Dumnezeu...<sup>22</sup>Așa a și făcut Noe: a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu.”

**Evrei 11:7:** „Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se căpătă prin credință.”

„În timp ce Noe adresa lumii soliile sale de avertizare, faptele sale mărturiseau despre sinceritatea lui. Așa se face că încrederea lui a fost adusă la desăvârșire și pusă în evidență. El a dat lumii un exemplu, crezând exact ceea ce spune Dumnezeu. Tot ce avea, el a investit în corabie. În timp ce a început să construiască acea corabie imensă pe uscat, mulțimile au venit din toate părțile să vadă priveliștea aceea curioasă și să asculte cuvintele călduroase și stăruitoare ale neobișnuitului predicator. Fiecare lovitură dată pentru construcția corabiei era o mărturie pentru popor.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 95 (cap. 7: *Potopul*).

### b. Ce comparație a dat Isus despre aceste ultime zile? Matei 24:37-39.

**Matei 24:37-39:** „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului. În adevăr; cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.”

„Păcatele care au adus pedeapsa asupra lumii dinainte de potop se făptuiesc și astăzi; temerea de Dumnezeu este alungată din inimile oamenilor, iar Legea Sa este tratată cu nepăsare și dispreț. Stricăciunea morală intensă a acelei generații de oameni este egalată de aceea a neamului de oameni ce trăiesc astăzi. ... Dumnezeu nu i-a condamnat pe oamenii dinainte de potop pentru că mâncau și beau; El le dăduse în mod îmbelșugat roadele pământului pentru a le împlini nevoile fizice. Păcatul lor consta însă în faptul că se înfruptau din aceste daruri fără să fie mulțumitori Dătătorului și, în ticăloșia lor, se lăsau în voia unui apetit fără frâu. Era normal, legal, ca ei să se căsătorească. Căsătoria făcea parte din rânduielile stabilite de Dumnezeu; a fost una dintre primele instituții pe care El le-a stabilit. El a dat îndrumări speciale în legătură cu această orânduire și a îmbrăcat-o cu sfințenie și frumusețe; dar aceste îndrumări au fost date uitării și căsătoria a fost pervertită și făcută să slujească la satisfacerea pasiunilor.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 101 (cap. 7: *Potopul*).

„O stare de lucruri asemănătoare există și astăzi. Ceea ce în sine este drept, îngăduit, este dus la exces. Apetitul este satisfăcut fără niciun fel de reținere. Așa-zișii urmași de astăzi ai lui Hristos mănâncă și beau împreună cu bețivii, în timp ce numele lor stau în mare cinste în registrele bisericii. Necumpătarea slăbește puterile morale și spirituale și pregătește calea pentru pasiunile josnice. Mulțimile nu se mai simt sub obligația morală de a pune frâu dorințelor lor senzuale și devin robii poftelor. Oamenii trăiesc pentru satisfacerea plăcerilor senzuale; ei trăiesc numai pentru lumea și viața aceasta. Extravaganța a pus stăpânire pe toate clasele sociale. Integritatea este sacrificată pentru lux și manifestări de paradă. Cei care sunt nerăbdători să ajungă bogați pervertesc dreptatea și oprimă pe cel sărac și ‚sclavii și sufletele oamenilor’ încă se mai vând și cumpără. Înșelăciunea, mita și jaful se lăfăiesc necondamnate atât în locurile de sus, cât și în cele de jos. Ziarele abundă de relatări ale crimelor — crime săvârșite cu atâta sânge rece și pentru motive atât de neînsemnate, încât se pare că s-a stins orice simțământ umanitar.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 101 (cap. 7: *Potopul*).

**Martți**

**12 martie**

### 3. IACOV

#### a. Ce păcat teribil a pus o pată întunecată asupra experienței lui Iacov? Geneza 25:29–33; 27:18–24.

**Geneza 25:29-33:** „Odată, pe când fierbea Iacov o ciorbă, Esau s-a întors de la câmp, rupt de oboseală. Și Esau a zis lui Iacov: „Dă-mi, te rog, să mănânc din cior-

ba aceasta roșiatică, fiindcă sunt rupt de oboseală.” Pentru aceea s-a dat lui Esau numele Edom. Iacov a zis: „Vinde-mi azi dreptul tău de întâi născut!” Esau a răspuns: „Iată-mă, sunt pe moarte; la ce-mi slujește dreptul acesta de întâi născut?” Și Iacov a zis: „Jură-mi întâi.” Esau i-a jurat și astfel și-a vândut dreptul de întâi născut lui Iacov.”

**Geneza 27:18-24:** „El a venit la tatăl său și a zis: „Tată!” „Iată-mă”, a zis Isaac. „Cine ești tu, fiule?” Iacov a răspuns tatălui său: „Eu sunt Esau, fiul tău cel mai mare; am făcut ce mi-ai spus. Scoală-te, rogu-te, șezi de mănâncă din vânatul meu, pentru ca să mă binecuvânteze sufletul tău!” Isaac a zis fiului său: „Cum l-ai și găsit, fiule?” Și Iacov a răspuns: „Domnul Dumnezeuul tău, mi l-a scos înainte.” Isaac a zis lui Iacov: „Apropie-te, dar, să te pipăi, fiule, ca să știu dacă ești cu adevărat fiul meu Esau sau nu.” Iacov s-a apropiat de tatăl său, Isaac, care l-a pipăit și a zis: „Glasul este glasul lui Iacov, dar mâinile sunt mâinile lui Esau.” Nu l-a cunoscut, pentru că mâinile îi erau păroase, ca mâinile fratelui său, Esau; și l-a binecuvântat. Isaac a zis: „Tu ești deci fiul meu Esau?” Și Iacov a răspuns: „Eu sunt.”

„Iacov și Rebeca izbutiră în planurile lor, dar au cules numai necazuri și întristare prin înșelăciunea lor. Dumnezeu declarase că Iacov avea să primească dreptul de întâi născut, și cuvântul Său s-ar fi împlinit la timpul potrivit, dacă ei ar fi așteptat în credință ca El să lucreze pentru ei. Dar, ca mulți care zic că sunt copiii ai lui Dumnezeu, ei n-au fost binevoitori să lase problema în mâinile Sale. Rebeca s-a căit amar de sfatul cel rău pe care i l-a dat fiului său; sfatul acesta a fost pricina despărțirii lui de ea și Rebeca nu i-a mai văzut niciodată fața. Din clipa în care a primit dreptul de întâi născut, Iacov a fost apăsător de propria sa condamnare. El păcătuisese împotriva tatălui său, a fratelui său, împotriva propriului său suflet și împotriva lui Dumnezeu. În câteva minute el săvârșise o lucrare de care trebuia să se pocăiască o viață întreagă. Întâmplarea aceasta era vie înaintea lui în anii de mai târziu, când purtarea nelegiuită a fiilor săi îi apăsa sufletul.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 180 (cap 16: Iacov și Esau).

## **b. Când a fost Iacov pe deplin iertat și îndreptățit? Geneza 32:24–31.**

**Geneza 32:24-31:** „Iacov însă a rămas singur. Atunci un om s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor. Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov pe când se lupta cu el. Omul acela a zis: „Lasă-Mă să plec, căci se revărsă zorile.” Dar Iacov a răspuns: „Nu Te voi lasă să pleci până nu mă vei binecuvânta.” Omul acela i-a zis: „Cum îți este numele?” „Iacov”, a răspuns el. Apoi a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel; căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor.” Iacov



*L-a întrebat: „Spune-mi, Te rog, numele Tău.” El a răspuns: „Pentru ce Îmi ceri numele?” Și l-a binecuvântat acolo. Iacov a pus locului acelaia numele Peniel; „căci”, a zis el, „am văzut pe Dumnezeu față în față și totuși am scăpat cu viață.” Răsărea soarele când a trecut pe lângă Peniel. Însă Iacov șchiopăta din coapsă.”*

„Cu strigăt de disperare și lacrimi, [Iacov] și-a înălțat rugăciunea înaintea lui Dumnezeu. Deodată, o mână puternică s-a lăsat asupra sa. ... În timp ce se lupta astfel pe viață și pe moarte, sentimentul vinovăției apăsă asupra sufletului său; păcatele sale s-au ridicat în fața sa, despărțindu-l de Dumnezeu. Dar în teribila sa disperare și-a amintit de făgăduințele lui Dumnezeu și inima sa întregă s-a îndreptat către El, cerând mila Sa. ... Era Hristos, ‘Îngerul legământului’, Cel care Se descoperise pe Sine lui Iacov. Patriarhul era acum neputincios, având dureri puternice, dar cu toate acestea nu slăbea din strânsoare pe cel prins. Pocăit cu totul și zdrobit, el se agăță de înger: , a plâns și s-a rugat de el’ (Osea 12:4), cerând să fie binecuvântat. El trebuia să aibă asigurarea că păcatul său a fost iertat. Durerea fizică nu era suficientă ca să abată mintea sa de la acest țel. Hotărârea sa devenea tot mai puternică, credința tot mai vie și mai stăruitoare, până la capăt. Îngerul a încercat să Se elibereze; El a zis: ‚Lasă-Mă să plec, căci se revarsă zorile’. Dar Iacov a răspuns: ‚Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta’. (Geneza 32:26) Dacă atitudinea aceasta ar fi fost o încredere îngâmflată și obraznică, Iacov ar fi fost nimic pe loc; dar din partea lui se dădu pe față încrederea unuia care își mărturisise nevrădnicia și care totuși se sprijinea pe credințioșia unui Dumnezeu care Își păstra legământul.

Iacov ,s-a luptat cu îngerul, și a fost biruit’. (Osea 12:4) Cu umilință, pocăință și predare de sine, acest muritor păcătos și supus greșelii a biruit în lupta cu Maiestatea cerului. El și-a întărit încrederea sa tremurândă în făgăduințele lui Dumnezeu, iar mâna iubirii infinite nu putea să întoarcă spatele cerinței celui păcătos.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 196, 197 (cap. 18: *Noaptea luptei*).

**Miercuri**

**13 martie**

## **4. SAMSON**

### **a. Explicați planul lui Dumnezeu pentru Samson. Judecători 13:4, 5.**

**Judecători 13:4-5:** „Acum ia bine seama să nu bei nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic necurat. Căci vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecul mamei lui; și el va începe să izbăvească pe Israel din mâna filistenilor.”

„Îngerul Domnului’ i S-a arătat soției sterpe a lui Manoah, cu vestea că ea va naște un fiu prin care Domnul dorea să înceapă să-l izbăvească pe Israel. În vederea acestui lucru, Îngerul i-a dat îndrumări atât cu privire la propria ei viață cât, și cu privire la educația copilului. ... Și aceeași opreliște trebuia să fie respectă de la început și de către copil, cu adăugarea faptului că părul său nu trebuia să fie tăiat; copilul trebuia să fie închinat Domnului, ca nazireu, de la naștere.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 560 (cap. 54: *Samson*).

## **b. Cum suntem avertizați de prima mare greșeală a lui Samson? Judecători 14:1-3.**

**Judecători 14:1-3:** „*Samson s-a coborât la Timna și a văzut acolo o femeie din fetele filistenilor. Când s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale și a zis: „Am văzut la Timna o femeie din fetele filistenilor; luați-mi-o acum de nevastă.” Tatăl său și mama sa i-au zis: „Nu este nicio femeie între fetele fraților tăi și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei nevastă de la filistenii, care sunt netăiați împrejur?” Și Samson a zis tatălui său: „Ja-mi-o, căci îmi place.”*

„Chiar atunci când a ajuns la vârsta de bărbat, când trebuia să îndeplinească chemarea dumnezeiască — mai presus de toate, timpul când trebuia să-I rămână credincios lui Dumnezeu — Samson a intrat în legături cu vrăjmașii lui Israel. El n-a întrebat dacă Îl poate proslăvi mai bine pe Dumnezeu dacă se unește cu persoana pe care și-a ales-o singur sau dacă nu cumva se situează într-o poziție din care nu poate îndeplini scopul ce trebuia să fie realizat prin viața lui. Tuturor celor care înainte de orice caută să-L proslăvească pe Dumnezeu, El le-a făgăduit înțelepciune, dar aceia care sunt înclinați în a-și împlini poftetele nu au nicio făgăduință.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 563 (cap. 54: *Samson*).

„Mulți confundă patimile tari cu tăria de caracter; când de fapt omul care se lasă stăpânit de patimile sale este un om slab. Adevărata mărire a unui om se măsoară după tăria sentimentelor pe care și le stăpânește, și nu după a acelora care-l stăpânesc.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 567 (cap. 54: *Samson*).

„Acea care sunt ispitiți pe calea datoriei trebuie să fie siguri că Dumnezeu îi va sprijini; dar dacă oamenii se așază de bună voie sub puterea ispitei, vor cădea, mai curând sau mai târziu.

Satan se străduiește cu toată puterea lui să-i rătăcească tocmai pe aceia pe care are de gând să-i folosească Dumnezeu ca unelte ale Sale în vederea ajungerii unui anumit scop. El ne atacă în părțile noastre slabe și caută ca, prin slăbiciunile caracterului nostru, să stăpânească asupra întregii ființe; și el știe că va avea succes dacă omul nutrește aceste slăbiciuni.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 568 (cap. 54: *Samson*).

**c. După ce a fost necredincios jurământului său, ce s-a întâmplat cu Samson? Judecători 16:4, 21. Cât de profund s-a pocăit el de păcatele sale? Judecători 16:22, 28-30; Evrei 11:32.**

**Judecători 16:4, 21:** „După aceea, el a iubit o femeie din valea Sorek, care se numea Dalila...<sup>21</sup>Filistenii l-au înșfăcat și i-au scos ochii; apoi l-au dus la Gaza și l-au legat cu lanțuri de aramă. Acolo învărtea la moară în temniță.”

**Judecători 16:22, 28-30:** „Dar părul capului lui a început iarăși să crească, după ce fusese ras...<sup>28-30</sup>Atunci Samson a strigat către Domnul și a zis: „Doamne Dumnezeule! Adu-Ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!” Și Samson a îmbrățișat amândoi stâlpii de la mijloc, pe care se sprijinea casa, și s-a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, și altul la stânga. Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!” S-a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitori și peste tot poporul care era acolo. Cei pe care i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe care-i omorâse în timpul vieții.”

**Evrei 11:32:** „Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel și de proroci!”

„În suferință și umilire, un amuzament pentru filistenii, Samson a învățat mai multe despre propria sa slăbiciune decât cunoscuse până atunci; iar suferințele lui l-au condus la pocăință.” — *Conflict and Courage*, p. 136.

**Joi**

**14 martie**

## **5. IOSIF**

**a. Cu ce au greșit Iosif și tatăl său Iacov cu privire la restul fiilor? Geneza 37:2, 3. Datorită urii lor împotriva lui Iosif, ce i-au făcut frații lui? Geneza 37:28-36.**

**Geneza 37:2-3:** „Iată istoria lui Iacov: Iosif, la vârsta de șaptesprezece ani, păștea oile cu frații lui; băiatul acesta era cu fiii Bilhei și cu fiii Zilpei, nevestele tatălui său. Și Iosif spunea tatălui lor vorbele lor cele rele. Israel iubea pe Iosif mai mult decât pe toți ceilalți fii ai săi, pentru că îl născuse la bătrânețe; și i-a făcut o haină pestriță.”

**Geneza 37:28-36:** „La trecerea negustorilor madianiți, au tras și au scos pe Iosif afară din groapă și l-au vândut, cu douăzeci de sicli de argint, ismaeliților, care l-au dus în Egipt. Ruben s-a întors la groapă; și iată că Iosif nu mai era în groapă. El și-a rupt hainele, s-a întors la frații săi și a zis: „Băiatul nu mai este! Ce mă voi

face eu?” Ei au luat atunci haina lui Iosif; și înjunghiind un țap, i-au înmuiat haina în sânge. Au trimis tatălui lor haina cea pestriță, punând să-i spună: „Iată ce am găsit! Vezi dacă este haina fiului tău sau nu.” Iacov a cunoscut-o și a zis: „Este haina fiului meu! O firă sălbatică l-a mâncat! Da, Iosif a fost făcut bucăți!” Și și-a rupt hainele, și-a pus un sac pe coapse și a jelit multă vreme pe fiul său. Toți fiii și toate fiicele lui au venit ca să-l mângâie; dar el nu voia să primească nicio mângâiere, ci zicea: „Plângând mă voi coborî la fiul meu în Locuința morților.” Și plângea astfel pe fiul său. Madianiții l-au vândut în Egipt lui Potifar, un dregător al lui faraon, și anume căpetenia străjerilor.”

„Dar tocmai această afecțiune [a lui Iacov] avea să devină un motiv de tulburare și întristare. Iacov, în mod neînțelept, a manifestat preferința sa pentru Iosif, și lucrul acesta a trezit gelozia celorlalți fii ai săi. Iosif era martor al comportamentului rău al fraților săi și a fost tare întristat; el și-a permis ca în mod delicat să-i mustre, fapt care n-a făcut altceva decât să le trezească și mai tare ura și resentimentele. El nu putea îndura să-i vadă păcătuind împotriva lui Dumnezeu și de aceea el a făcut cunoscut lucrul acesta tatălui său, nădăjduind ca autoritatea sa să-i poată determina să se îndrepte.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 209 (cap. 19: *Întoarcerea în Canaan*).

„A deveni sclav era o soartă cu mult mai de temut decât moartea. În agonia groazei, [Iosif] a apelat la unul și la altul din frații săi, dar în zadar. ... Făcându-și inimile cremene față de rugămințile lui, ei l-au vândut în mâinile negustorilor păgâni.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 211 (cap. 19).

## **b. Cum a schimbat Dumnezeu soarta lui Iosif? Romani 8:28; Geneza 45:4-8.**

**Romani 8:28:** „De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.”

**Geneza 45:4-8:** „Iosif a zis fraților săi: „Aproiați-vă de mine.” Și ei s-au apropiat. El a zis: „Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt. Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră. Iată sunt doi ani de când băntuie foametea în țară; și încă cinci ani nu va fi nici arătură, nici seceriș. Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă rămână sămânța vie în țară și ca să vă păstreze viața printr-o mare izbăvire. Așa că nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu; El m-a făcut ca un tată al lui faraon, stăpân peste toată casa lui și cârmuitorul întregii țări a Egiptului.”

„Viața lui Iosif este o ilustrare a vieții lui Hristos...

Iosif, prin rămânerea lui ca rob în Egipt, a devenit un salvator pentru familia tatălui său, și totuși faptul acesta n-a scăzut vinovăția fraților săi. La fel, crucificarea lui Hristos de către vrăjmașii Săi L-a făcut Răscumpărătorul omenirii, Mântuitorul neamului omenesc căzut, Cărmuitorul întregii lumi; dar crima ucigașilor Săi a fost tot așa de urâtă ca și atunci când mâna providenței lui Dumnezeu nu ar fi avut sub control evenimentele, ca ele să fie spre slava Sa și binele omului.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 239 (cap. 21: *Iosif și frații săi*).

**Vineri**

**15 martie**

## **ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE**

- 1. Cum putem urma mai degrabă calea spirituală a lui Abel decât pe cea a lui Cain?**
- 2. Ce anume ar da mărturie că noi suntem creștini pe urmele lui Noe?**
- 3. Explicați cheia victoriei lui Iacov în ciuda marelui său păcat.**
- 4. Cum își pot ghida părinții copiii pentru a evita căderea lui Samson?**
- 5. De ce putem fi încurajați de lucrarea lui Dumnezeu în viața lui Iacov?**

# Privind la Isus

**TEXT DE MEMORAT:** „Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” (Evrei 12:2)

„Dacă aceia care astăzi propovăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu ar ridica crucea lui Hristos mai sus și tot mai sus, lucrarea lor ar fi mult mai plină de succes. Dacă păcătoșii ar putea fi aduși să privească la cruce cu o inimă deschisă, dacă ei ar putea dobândi o imagine deplină a Mântuitorului răstignit, atunci ei ar putea înțelege profunzimile îndurării lui Dumnezeu și păcătoșenia păcatului.” — *Faptele Apostolilor*, p. 209 (cap. 20: Propovăduirea crucii).

**Studiu recomandat:** *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 199-202  
(subcap. *Privind la Isus*).

**Duminică**

**17 martie**

## 1. LĂȘÂND DEOPARTE ORICE GREUTATE

### a. Ce ne îngreunează în mersul nostru creștin? Evrei 12:1.

**Evrei 12:1:** „Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.”

„Invidia, răutatea, gândul rău, vorbirea de rău, lăcomia — acestea sunt greutăți pe care creștinul trebuie să le dea la o parte dacă vrea să alerge cu succes în alergarea pentru nemurire. Orice obicei sau practică ce duce la păcat și aduce dezonoare asupra lui Hristos trebuie dată la o parte, oricare ar fi sacrificiul ce s-ar cere. Binecuvântarea cerului nu poate fi dobândită de nimeni care calcă principiile veșnice ale dreptății. Un păcat nutrit este suficient spre a duce la degradarea caracterului și a-i duce în rătăcire pe alții.” — *Faptele Apostolilor*, p. 312 (cap. 30: *Chemarea la o treaptă mai înaltă*).

### b. Cum putem depăși aceste defecte de caracter? Evrei 12:2.

**Evrei 12:2:** „Să ne uităm ținută la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”

„Privind la Isus, obținem o înțelegere mai puternică și mai distinctă despre Dumnezeu și, privind, devenim schimbați. Bunătatea, dragostea pentru semenii noștri, devine instinctul nostru natural. Dezvoltăm un caracter care este omologul caracterului divin. Crescând în asemănarea Lui, ne creștem capacitatea de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Din ce în ce mai mult intrăm în părtășie cu lumea cerească și avem puterea mereu crescândă de a primi bogățiile cunoașterii și înțelepciunii veșnice.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 355 (cap. 25: *Talanții*, subcap. *Prin folosire, talanții se înmulțesc*).

**Luni**

**18 martie**

## 2. BUCURIA LUI HRISTOS

### a. Care a fost motivul principal pentru ca Hristos să moară în favoarea noastră? Evrei 12:2 (ultima parte); Isaia 53:11.

**Evrei 12:2 u.p.:** „...Pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.”

**Isaia 53:11:** „Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.”

„Oferindu-Se pe Sine Însuși spre a mijloci, datorită călcării de lege a neamului omenesc, Domnul Hristos a efectuat slujba unui preot. Ca răsplată, El avea să vadă rodul muncii sufletului Său și avea să fie mulțumit. Sămânța Lui de urmași avea să trăiască multe zile pe pământ.” — *Principiile Fundamentale ale Educației Creștine*, p. 402 (subcap. *Învățătorul divin*).

„Ce L-a susținut pe Fiul omului în timpul vieții Sale de trudă și sacrificiu? El a văzut rezultatele muncii sufletului Său și a fost mulțumit. Privind în veșnicie, El a văzut fericirea aceluia care prin umilința Sa au primit iertare și viață veșnică. Urechea Sa a prins strigătul de bucurie al celor răscumparați. El i-a auzit pe cei mântuiți cântând cântarea lui Moise și a Mielului.” — *Faptele Apostolilor*, p. 601 (cap. 58: *Biserica biruitoare*).

## **b. Cum putem urma exemplul lui Hristos de lepădare de sine? Evrei 12:3; Matei 16:24.**

**Evrei 12:3:** „Uitați-vă, dar, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.”

**Matei 16:24:** „Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: ‚Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.’”

„Cei care vor să dobândească binecuvântarea sfințirii trebuie să învețe mai întâi ce înseamnă sacrificiul de sine. Crucea lui Hristos este stâlpul central de care atârână, o greutate veșnică de slavă. ... Mireasma iubirii noastre față de semenii noștri este aceea care dezvăluie iubirea noastră pentru Dumnezeu. Răbdarea în slujire este factorul care aduce odihnă sufletului. Prin muncă umilă, plină de râvnă și credincioșie este dezvoltată bunăstarea lui Israel. Dumnezeu îl susține și întărește pe acela care este binevoitor să urmeze calea lui Hristos.” — *Faptele Apostolilor*, p. 560 (cap. 55: *Schimbarea prin har*).

„Bărbați care au trăit cel mai aproape de Dumnezeu, bărbați care mai degrabă ar fi fost dispuși să-și sacrifice viața decât să săvârșească cu bună știință o faptă rea, bărbați pe care Dumnezeu i-a onorat cu lumină și putere divină au mărturisit păcătoșenia firii lor. Ei nu și-au pus încrederea în brațul de carne, nu au pretins că au o neprihănire a lor, ci s-au încrezut în totul în neprihănirea lui Hristos.” — *Faptele Apostolilor*, p. 561 (cap. 55: *Schimbarea prin har*).

„Dumnezeu vă cere ca o mână, credința — să se prindă de brațul Lui cel puternic — iar cealaltă mână, iubirea — să o întindeți spre sufletele care pier. Hristos este calea, adevărul și viața. Urmați-L pe El. Nu umblați după firea pământească, ci după Duhul. Umblați așa cum a umblat El. Voia lui Dumnezeu este chiar sfințirea voastră. Lucrarea pe care o aveți de îndeplinit este să faceți voia Aceluia care vă susține viața spre slava Lui. Dacă munciți pentru voi înșivă, aceasta nu vă folosește la nimic. A munci pentru binele altora, a vă purta de grijă vouă înșivă mai puțin și a consacra mai serios totul lui Dumnezeu va fi bine primit de El, iar prin bogăția harului Său vă va fi răsplătit.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 2, p. 170 (subcap. *Purtători de poveri în biserică*).

**Marți**

**19 martie**

### **3. RELAȚIA TATĂ-COPIL**

#### **a. Cum se comportă un tată iubitor cu copiii săi greșiți? Evrei 12:5-11; Apocalipsa 3:19.**



**Evrei 12:5-11:** „Și ați uitat sfatul pe care vi-l dă ca unor fii: ‚Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului și nu-ți pierde inima când ești muștră de El. Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primește.‘ Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl? Dar, dacă sunteți scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii. Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne-au pedepsit, și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor, și să trăim? Căci ei în adevăr ne pedepseau pentru puține zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui. Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii.”

**Apocalipsa 3:19:** „Eu muștru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te!”

„David a învățat înțelepciunea din modul în care Dumnezeu S-a purtat cu el și s-a plecat în umilință sub pedeapsa Celui Preaînalt. Portretul fidel al adevăratei sale stări, așa cum a înfățișat-o profetul Natan, l-a făcut pe David să-și cunoască propriile sale păcate și l-a ajutat să se depărteze de ele. El a acceptat în mod smerit sfatul și s-a umilit înaintea lui Dumnezeu. ...

Domnul nostru a spus: ‚Eu muștru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te.‘ ‚Pentru prezent, nicio pedeapsă nu pare să fie primită cu bucurie, ci cu întristare; cu toate acestea, după aceea se văd roadele aducătoare de pace ale neprihănirii, pentru aceia care le exercită.‘ Deși disciplina este amară, ea a fost lăsată de un Tată blând și iubitor, ‚ca să putem fi părtași sfințeniei Lui.‘ — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, p. 683 (subcap. *Cum să primești muștrarea*).

## **b. Care este scopul lui Dumnezeu pentru noi în încercările noastre? Matei 5:4.**

**Matei 5:4:** „Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați!”

„Dumnezeu ‚nu necăjește cu plăcere, nici nu mârșăiește bucuros pe fiii oamenilor.‘ (Plângerile lui Ieremia 3:33). Când El lasă să vină încercări și greutăți, face aceasta ‚pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.‘ (Evrei 12:10). Dacă este primită în credință, încercarea care pare așa de amară și greu de suportat se va dovedi o binecuvântare. Lovitura nemiloasă, care vestește bucuriile de pe pământ, va fi mijlocul de a ne întoarce privi-

rile spre ceruri. Cât de mulți sunt aceia care nu L-ar fi cunoscut niciodată pe Isus, dacă întristarea nu i-ar fi făcut să caute mângâiere în El!

Încercările vieții sunt uneltele prin care Dumnezeu îndepărtează necurățiile și asperitățile din caracterul nostru. Tăierea, nivelarea și cizelarea, arderea și lustruirea lor, reprezintă un proces dureros. E greu să fii șlefuit pe tocilă. Dar piatra iese astfel pregătită pentru a-și lua locul în templul ceresc. Maestrul nu lucrează cu atâta atenție și grijă la un material fără valoare. Numai pietrele Sale prețioase sunt lustruite ca pentru un palat.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 10 (subcap. *Ferice de cei ce plâng*).

„Dumnezeu este acela care te-a adus în strâmtorări. El a urmărit un scop prin aceasta, ca strâmtorarea să poată lucra în tine răbdare, răbdarea experiență, iar experiența nădejde. El a îngăduit ca încercările să vină asupra ta, pentru ca, prin ele, să poți avea experiența roadelor pline de pace ale neprihănirii.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 416.

„Dumnezeu te-a condus prin nenorocire și încercări, ca să poți avea o încredere desăvârșită în El și să ai o părere rezervată față de propria ta judecată.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 416 (subcap. *Individualismul*).

**Miercuri**

**20 martie**

## 4. URMĂRIND SFINȚENIA

### a. Care este sensul sfințeniei și sfințirii? 1 Tesaloniceni 4:3-7; 5:23, 24.

**1 Tesaloniceni 4:3-7:** „Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie; fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfințenie și cinste, nu în aprinderea poftelor, ca Neamurile care nu cunosc pe Dumnezeu. Nimeni să nu fie cu viclesug și cu nedreptate în treburi față de fratele său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri, după cum v-am spus și v-am adevărat. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.”

**1 Tesaloniceni 5:23-24:** „Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta.”

„Voia lui Dumnezeu’, scria apostolul Pavel, ‘este sfințirea voastră’. (1 Tesaloniceni 4:3). Sfințirea bisericii este ținta urmărită de Dumnezeu în toată purtarea Sa față de poporul Său. El i-a ales din veșnicie, pentru ca să fie sfinți. El a dat pe Fiul Său să moară pentru ei, pentru ca ei să poată fi sfințiți

prin ascultare de adevăr, dezgoliți de cea mai mică urmă de egoism. Din partea lor, El cere atât o lucrare personală, cât și o predare personală. Dumnezeu poate fi onorat de către aceia care mărturisesc a crede în El numai dacă ei sunt asemenea chipului Său și sunt călăuziți de Spiritul Său. Atunci, ca martori pentru Mântuitorul, ei pot face cunoscut ceea ce a făcut harul divin pentru ei.

Adevărata sfințire vine prin punerea în practică a principiului iubirii. „Dumnezeu este iubire; și cine rămâne în iubire, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.” (1 Ioan 4:16). Viața aceluia în a cărui inimă dăinuie Hristos va da pe față o evlavie practică. Caracterul va fi curățit, înălțat, înnobilit și glorificat. Învățătura curată se va contopi împreună cu lucrările neprihănirii, preceptele cerești se vor întrețese cu practicile sfinte.” — *Faptele Apostolilor*, p. 559-560 (cap. 55: *Schimbă prin har*).

## **b. Care este unul dintre principalii agenți ai sfințirii noastre? Ioan 17:17.**

**Ioan 17:17:** „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”

„Pe măsură ce întinericul crește și rătăcirea se răspândește mai mult, ar trebui să dobândim o mai bună cunoaștere a adevărului și să fim pregătiți să ne sprijinim poziția din Scripturi.

Trebuie să fim sfințiți prin adevăr, să fim cu totul consacrați lui Dumnezeu și să trăim în felul acesta la înălțimea mărturisirii noastre, pentru ca Domnul să poată revărsa o lumină tot mai mare peste noi și să putem vedea lumină în lumina Sa și să fim întăriți cu tăria Sa.” — *Scieri Timpurii*, p. 105 (cap. *Dificultățile în biserică*).

„Credința vine prin auzire, iar auzirea prin Cuvântul lui Dumnezeu.” (Romani 10:17). Scripturile sunt marele agent în transformarea caracterului. Hristos S-a rugat: „Sfințește-i prin adevărul Tău; Cuvântul Tău este adevărul.” (Ioan 17:17). Dacă este studiat și ascultat, Cuvântul lui Dumnezeu lucrează în inimă, supunând orice însușire nesfântă. Duhul Sfânt vine să convingă de păcat, iar credința care izvorăște în inimă lucrează prin iubire față de Hristos, conformându-ne în trup, suflet și duh după chipul Său. Atunci Dumnezeu ne poate folosi pentru a face voia Lui. Puterea care ne-a fost dată lucrează din interior în exterior, determinându-ne să comunicăm altora adevărul care ne-a fost comunicat nouă.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 100 (cap. 7: *Asemenea aluatului*).

## 5. DUHUL SFÂNT ȘI SFINȚIREA

### a. Cum putem primi neprihănirea lui Hristos în viața noastră? Matei 5:6; Evrei 10:37-39.

**Matei 5:6:** „*Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!*”

**Evrei 10:37-39:** „*Încă puțină, foarte puțină vreme, și, Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el. Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului.*”

„Simțământul de nevrednicie va face inima să flămânzească și să înseteze după neprihănire și dorința aceasta nu va fi dezamăgită. Aceia care Îi fac loc lui Isus în inima lor Îi vor simți iubirea. Toți aceia care doresc să ajungă la un caracter asemănător cu al lui Dumnezeu vor fi satisfăcuți. Niciodată Duhul Sfânt nu lasă neajutorat pe cel care-L caută pe Isus. El ia din lucrurile lui Hristos și i le descoperă. Dacă ochiul este ațintit asupra lui Hristos, lucrarea Duhului nu încetează până când sufletul nu ajunge să aibă chipul Lui. Elementul curat al iubirii va face sufletul să crească, dându-i destoinicia să ajungă la ținte mai înalte și să aibă cunoștințe mai mari în lucrurile cerești, așa încât el nu va rămâne neîmplinit. [Matei 5:6 citat].” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 302 (cap. 31: *Predica de pe munte*).

„Privind neconținut la Isus cu ochii credinței, vom fi întăriți. Dumnezeu va da cele mai scumpe descoperiri credincioșilor Săi care flămânzesc și însetează. Ei vor simți că Hristos e un Mântuitor personal. Hrănindu-se din Cuvântul Lui, ei constată că acesta este duh și viață. Cuvântul distruge natura firească, pământescă, și dă o nouă viață în Isus Hristos. Duhul Sfânt vine în suflet ca un Mângâietor. Prin lucrarea de transformare a harului Său, chipul lui Dumnezeu se reproduce la ucenici; ei devin o făptură nouă. Iubirea ia locul urii și inima este refăcută după modelul divin. Aceasta înseamnă a trăi „prin orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. Aceasta înseamnă a mânca pâinea care se coboară din cer.” — *Hristos Lumina Lumii*, p. 391 (cap. 41: *Criza din Galileea*).

„Pentru păcat, oriunde s-ar găsi, Dumnezeu nostru este un foc mistuitor’ (Evrei 12:29). În toți aceia care se supun puterii Sale, Duhul Sfânt va mistui păcatul. Dar, dacă oamenii se agață de păcat, ei se identifică astfel cu el. Atunci slava lui Dumnezeu, care nimicește păcatul, trebuie să-i nimicească și pe ei.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 107 (cap. 10: *Glasp în pustie*).

**ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE**

1. Care sunt unele greutăți care ar putea să-mi împiedice alergarea către nemurire?
2. Cum pot să mă împărtășesc din bucuria care L-a motivat pe Hristos când era pe pământ?
3. Explicați responsabilitatea echilibrată a unui tată bun și iubitor.
4. Ce se întâmplă când ne cufundăm în Scriptură și aplicăm învățătura ei?
5. De ce reverența și teama evlavioasă sunt atât de importante - totuși atât de rare - astăzi?

# Avertismente de reținut

**TEXT DE MEMORAT:** „De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă. Să ieșim dar afară din tabără la El și să suferim ocară Lui.” (Evrei 13:12, 13).

„Domnul Hristos, Înlocuitorul nostru, trebuia să sufere dincolo de hotarele Ierusalimului. El a murit dincolo de poartă, acolo unde erau executați tâlharii și ucigașii. Pline de însemnătate sunt aceste cuvinte: ‚Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-Se blestem pentru noi.’ (Galateni 3:13). — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 741 (cap. 78: *Golgota*)..

**Studiu recomandat:** *Căminul Advent*, p. 445-452 (cap. 72: *Ospitalitatea*).

**Duminică**

**24 martie**

## 1. DRAGOSTE FRĂȚEASCĂ

### a. Care a fost problema specifică a bisericii din Efes? Apocalipsa 2:4, 5.

**Apocalipsa 2:4-5:** „Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți, dar, aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

„Membrii bisericii [din Efes] erau uniți în simțăminte și în fapte. Iubi-rea lui Hristos alcătuiă lanțul de aur ce îi lega laolaltă. Ei se străduiau să-L cunoască pe Domnul din ce în ce mai pe deplin, și în viața lor se manifesta bucuria și pacea lui Hristos. Ei cercetau pe orfani și văduve în necazurile lor și se păstrau neîntinați de lume. ...

Însă după un timp, zelul credincioșilor a început să scadă, și dragostea lor pentru Dumnezeu și unii pentru alții devenea din ce în ce mai puțină. Răceala s-a furișat în biserică. Unii au uitat modul minunat în care au primit adevărul. Unul câte unul, vechii stegari au căzut la postul lor. Unii dintre lucrătorii mai tineri, care ar fi putut să ia parte la ducerea poverilor acestor pionieri și astfel să fie pregătiți pentru a fi conducători înțelepți, se plictisiseră de atât de deasă repetare a adevărilor. În dorința lor după ceva nou și senzațional, ei au încercat să introducă vederi noi în doctrină, mai plăcute multor minți, dar care nu erau în armonie cu principiile fundamentale ale Evangheliei. ...

Cum se insista asupra acestor învățături false, au apărut deosebiri și ochii multora au fost abătuți de la a mai privi la Isus ca la Începătorul și Desăvârșitorul credinței lor. Discutarea punctelor neimportante de doctrină și contemplarea basmelor plăcute, născocite de om, le ocupau timpul care ar fi trebuit să fie petrecut în vestirea Evangheliei.” — *Faptele Apostolilor*, p. 579-580 (cap. 57: *Descoperirea*).

**Luni**

**25 martie**

## 2. O CALITATE CREȘTINĂ FRUMOASĂ

### a. Ce caracteristică creștină este subliniată de apostolul Pavel?

**Tit 1:7, 8; Evrei 13:1, 2.**

**Tit 1:7-8:** „Căci episcopul, ca econom al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără prihană; nu încăpățânat, nici mânios, nici dedat la vin, nici bătaș, nici lacom de câștig mârșav; ci să fie primitor de oaspeți, iubitor de bine, cumpătat, drept, sfânt, înfrânat.”

**Evrei 13:1-2:** „Stăruieți în dragostea frățescă. Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit fără să știe pe îngeri.”

„Primitor de oaspeți’ este una dintre trăsăturile prezentate de Duhul Sfânt, ca fiind caracteristice aceluia care va purta o răspundere în biserică. Chiar întregii biserici i se dă porunca: „Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire, ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.”

Aceste sfaturi au fost în mod ciudat neglijate. Chiar printre aceia care pretind a fi creștini, adevărata ospitalitate este doar puțin pusă în practică. Chiar în poporul nostru, ocazia de a dovedi ospitalitate nu este privită așa cum ar trebui să fie, ca un privilegiu și o binecuvântare. În general, există prea puțină sociabilitate, prea puțină dispoziție de a mai face loc pentru încă două sau trei persoane fără a ne simți stânjeniți sau fără a face paradă...

Dumnezeu nu găsește plăcere în interesul egoist atât de adesea manifestat față de „mine și familia mea... Când spiritul de ospitalitate moare, inima ajunge paralizată de egoism.” — *Căminul Advent*, p. 445-447 (cap. 72: *Ospitalitatea*).

### b. Numiți două exemple de ospitalitate creștină din Vechiul Testament. Geneza 18:1-8; 19:1-3.

**Geneza 18:1-8:** „Domnul i S-a arătat la stejarii lui Mamre, pe când Avraam ședea la ușa cortului, în timpul zădufului zilei. Avraam a ridicat ochii și s-a uitat: și iată că trei bărbați stăteau în picioare lângă el. Când i-a văzut, a alergat înaintea lor,

de la ușa cortului, și s-a plecat până la pământ. Apoi a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece, rogu-Te, pe lângă robul Tău. Îngăduie să se aducă puțină apă, ca să vi se spele picioarele; și odihniți-vă sub copacul acesta. Am să mă duc să iau o bucată de pâine, ca să prindeți la inimă, și după aceea vă veți vedea de drum; căci pentru aceasta treceți pe lângă robul vostru.” „Fă cum ai zis”, i-au răspuns ei. Avraam s-a dus repede în cort la Sara, și a zis: „Ia repede trei măsuri de făină albă, frământă și fă turte.” Și Avraam a alergat la vite, a luat un vițel tânăr și bun și l-a dat unei slugi să-l gătească în grabă. Apoi a luat unt și lapte, împreună cu vițelul pe care-l gătise, și l-a pus înaintea lor. El însuși a stat lângă ei, sub copac, și le-a slujit până ce au mâncat.”

**Geneza 19:1-3:** „Cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara; și Lot ședea la poarta Sodomei. Când i-a văzut Lot, s-a sculat, le-a ieșit înaintea și s-a plecat până la pământ. Apoi a zis: „Domnii mei, intrați, vă rog, în casa robului vostru, ca să rămâneți peste noapte în ea și spălați-vă picioarele; mâine vă veți scula de dimineață și vă veți vedea de drum.” „Nu”, au răspuns ei, „ci vom petrece noaptea în uliță.” Dar Lot a stăruiet de ei până au venit și au intrat în casa lui. Le-a pregătit o cină, a pus să coacă azime și au mâncat.”

„Biblia se referă mult la ospitalitate. Nu numai că o prezintă ca pe o datorie, dar ne prezintă și multe tablouri frumoase ale exercitării acestui har și a binecuvântărilor pe care le aduce. Printre acestea, pe locul întâi este experiența lui Avraam....

Aceste fapte de amabilitate au fost considerate de Dumnezeu ca având suficientă importanță pentru a fi raportate în Cuvântul Său; și cu mai mult de o mie de ani mai târziu, un apostol inspirat s-a referit la ele: ‚Să nu dați uitării primirea de oaspeți; căci prin aceasta mulți au găzduit, fără să știe, pe îngeri.’

Privilegiul acordat lui Avraam și Lot este și la îndemâna noastră. Dovezind ospitalitate față de copiii lui Dumnezeu, și noi putem primi îngeri în locuințele noastre. Chiar și în zilele noastre, îngeri cu chip omenesc intră în casele oamenilor și sunt găzduiți de ei. Iar creștinii care trăiesc în lumina prezenței lui Dumnezeu sunt totdeauna însoțiți de îngeri nevăzuți, și aceste ființe sfinte lasă în urma lor o binecuvântare în căminele noastre.” — *Căminul Advent*, p. 445 (cap. 72: *Ospitalitatea*).

**Marti**

**26 martie**

### **3. CĂSĂTORIA ESTE DEMNĂ DE ONOARE**

#### **a. Când a înființat Dumnezeu instituția căsătoriei?**

**Geneza 1:26–28; 2:18, 21–24. Cum a binecuvântat Hristos căsătoria în lucrarea Sa? Ioan 2:1–5.**



**Geneza 1:26-28:** „Apoi Dumnezeu a zis: ‚Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.’ Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: ‚Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.’”

**Geneza 2:18, 21-24:** „Domnul Dumnezeu a zis: ‚Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el...’<sup>21-24</sup> Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om. Și omul a zis: ‚Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi ‚femeie’, pentru că a fost luată din om.’ De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.”

**Ioan 2:1-5:** „A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galileea. Mama lui Isus era acolo. Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui. Când s-a isprăvit vinul, mama lui Isus l-a zis: ‚Nu mai au vin.’ Isus i-a răspuns: ‚Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul.’ Mama Lui a zis slugilor: ‚Să faceți orice vă va zice.’”

„Dumnezeu a sărbătorit prima căsătorie. Astfel, această instituție Îl are la originea sa pe Creatorul Universului. ‚Căsătoria este demnă de onoare’; ea a constituit unul dintre primele daruri ale lui Dumnezeu pentru om și este una dintre cele două instituții pe care, după cădere, Adam le-a dus cu sine dincolo de porțile Paradisului. Când sunt recunoscute principiile divine în cadrul acestei relații și cei doi se supun acestora, căsătoria este o binecuvântare; ea apără curăția și fericirea neamului omenesc, asigură nevoile sociale ale omului, îl înalță din punct de vedere fizic, intelectual și moral.

Cel care a dăruit-o pe Eva lui Adam, ca un ajutor potrivit, a făcut prima minune la un ospăț de nuntă. În sala de sărbătoare, acolo unde prieteni și rude se bucurau împreună, și-a început Domnul Hristos lucrarea publică. Astfel El a consfințit căsătoria, recunoscând-o ca pe o instituție pe care El Însuși a întemeiat-o....

Domnul Hristos a onorat căsătoria, făcând de asemenea din aceasta un simbol al legăturii dintre El și cei răscumpărați ai Săi. El Însuși este mirele; mireasa este biserica, despre care — ea fiind aleasa Sa — El spune: „Ești frumoasă de tot, iubito; nu ai niciun cusur.” — *Căminul Advent*, p. 25-26 (capitolul 3: *Căminul din Eden – un model*).

„Prima minune [a lui Hristos] a fost făcută cu ocazia unei nunți. Astfel, El a arătat lumii că instituția căsătoriei, atunci când este păstrată în curăție, nu este pângărită, ci este o instituție sacră.” — *Căminul Advent*, p. 341.

**b. Când a fost întrebat cu privire la divorț, ce le-a spus Hristos fariseilor? Matei 19:1-8. Cât trebuie să dureze jurământul de căsătorie? Romani 7:1-3; 1 Corinteni 7:39; Maleahi 2:14-16.**

**Matei 19:1-8:** „După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, a plecat din Galileea și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Jordan. După El au mers multe gloate; și acolo a vindecat pe cei bolnavi. Fariseii au venit la El și, ca să-L ispitească, I-au zis: „Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?” Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup”? Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.” „Pentru ce, dar”, I-au zis ei, „a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevastei o carte de despărțire și s-o lase?” Isus le-a răspuns: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar de la început n-a fost așa.”

**Romani 7:1-3:** „Nu știți, fraților – căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea – că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el? Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei. Dacă deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul.”

**1 Corinteni 7:39:** „O femeie măritată este legată de lege câtă vreme îi trăiește bărbatul; dar, dacă-i moare bărbatul, este slobodă să se mărite cu cine vrea; numai în Domnul.”

**Maleahi 2:14-16:** „Și dacă întrebați: „Pentru ce?”... Pentru că Domnul a fost martor între tine și nevasta din tinerețea ta, căreia acum nu-i ești credincios, măcar că este tovarășa și nevasta cu care ai încheiat legământ! Nu ne-a dat Unul singur, Dumnezeu, suflarea de viață și ne-a păstrat-o? Și ce cere acel Unul singur? Sămânță dumnezeiască! Luați seama, dar, în mintea voastră și niciunul să nu fie necredincios nevastei din tinerețea lui! „Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie – zice Domnul Dumnezeu lui Israel – și pe cel ce își acoperă haina cu silnicie – zice Domnul oștirilor. De aceea, luați seama în mintea voastră și nu fiți necredincioși!”

„În mintea celor tineri, căsătoria este îmbrăcată în romantism și este dificil a o despărți de această trăsătură cu care o acoperă închipuirea și a impresiona mintea cu acel simț al responsabilității care este implicat în legământul căsătoriei. Acest legământ leagă destinele a doi indivizi cu legături pe care nimic, în afară de moarte, nu ar trebui să le despartă.

Legământului căsătoriei trebuie să i se acorde toată atenția, deoarece căsătoria este un pas făcut pentru o viață întreagă. Atât bărbatul, cât și fe-

meia trebuie să chibzuiască cu seriozitate dacă se pot alipi unul de celălalt și pot trece toate vicisitudinile vieții atât timp cât vor trăi.” — *Căminul Advent*, p. 340 (cap. 56: *Divorțul*).

**Miercuri**

**27 martie**

#### **4. RESPECT FAȚĂ DE CONDUCĂTORII CREDINCIOȘI**

##### **a. Conform Inspirației, cum ar trebui să-i considere membrii bisericii pe liderii credincioși? Evrei 13:7; 1 Tesaloniceni 5:12, 13.**

**Evrei 13:7:** „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!”

**1 Tesaloniceni 5:12-13:** „Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul și care vă sfătuiesc. Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor. Trăiți în pace între voi”.

„În mod deosebit, Biblia ne învață să ne ferim de a aduce cu ușurință acuzații împotriva acelorora pe care Dumnezeu i-a chemat să lucreze ca trimiși ai Săi. Apostolul Petru, descriind o clasă de oameni care sunt cu totul dedați păcatelor, spune: „Ca niște îndrăzneți și încăpățânați ce sunt, ei nu se tem să batjocorească dregătoriile, pe când îngerii, care sunt mai mari în putere și tărie, nu aduc înaintea Domnului nicio judecată batjocoritoare împotriva lor”. (2 Petru 2:10-11). Iar Pavel, în învățătura sa pentru cei care sunt puși peste biserică, spune: „Împotriva unui prezbiter să nu primești învinuire decât din gura a doi sau trei martori”. (1 Timotei 5:19). Acela care a așezat asupra oamenilor răspunderi grele, de conducători și învățători ai poporului Său, va cere socoteală poporului pentru felul în care se poartă față de slujitorii Săi. Noi trebuie să-i onorăm pe aceia pe care Dumnezeu îi onorează.” — *Patriarhi și Profeti*, p. 386 (cap. 33: *De la Sinai la Cadeș*).

##### **b. Când Aaron și Maria s-au răzvrătit împotriva conducerii lui Moise, cum s-a comportat Dumnezeu cu ei? Numeri 12:1-10; Exodul 20:12.**

**Numeri 12:1-10:** „Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiene pe care o luase el de nevastă; căci luase o femeie etiopiană. Și au zis: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” Și Domnul a auzit-o. Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului. Deodată Domnul a zis lui Moise, lui Aaron și Mariei: „Duceți-vă

toți trei la Cortul întâlnirii.” Și s-au dus toți trei. Domnul S-a coborât în stâlpul de nor și a stat la ușa Cortului. A chemat pe Aaron și pe Maria, și ei s-au apropiat amândoi. Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea. Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui nu prin lucruri grele de înțeles, ci el vede chipul Domnului. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?” Domnul S-a aprins de mânie împotriva lor. Și a plecat. Norul s-a depărtat de pe Cort. Și iată că Maria era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Maria; și iată că ea avea lepră.”

**Exodul 20:12:** „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.”

„Pedeapsa dată Mariei trebuie să fie o mustrare pentru toți cei care se lasă în voia geloziei și care cârtesc împotriva aceloră asupra cărora Dumnezeu așază povara lucrării Sale.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 386 (cap. 33).

„Părinții sunt îndreptățiți la o dragoste și un respect cum nu se cuvine nimănui altcuiva. Dumnezeu Însuși, care a așezat asupra lor o responsabilitate pentru sufletele încredințate grijii lor, a poruncit ca, în anii de la început ai vieții, părinții să țină locul lui Dumnezeu pentru copiii lor. Iar acela care respinge autoritatea îndreptățită a părinților săi, respinge autoritatea lui Dumnezeu. Porunca a cincea cere din partea copiilor nu numai să dea respect, supunere și ascultare părinților lor, ci de asemenea să le dea dragostea și amabilitatea lor, să le ușureze poverile, să le apere prestigiul, să-i ajute și să-i mângâie la bătrânețe. Ea încurajează respectul față de slujitorii lui Dumnezeu și față de conducători și de toți aceia cărora Dumnezeu le-a dat să aibă autoritate.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 308 (cap. 27: *Legea dată lui Israel*).

### **c. Ce înțelegere biblică este foarte adesea în mod ciudat uitată în societatea modernă – și de ce? Evrei 13:17, 18; Leviticul 19:32.**

**Evrei 13:17-18:** „Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de niciun folos. Rugați-vă pentru noi; căci suntem încredințați că avem un cuget bun, dorind să ne purtăm bine în toate lucrurile.”

**Leviticul 19:32:** „Să te scoli înaintea perilor albi și să cinstești pe bătrân. Să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul.”

„Adesea, pui opiniile tale mai presus de cele ale bărbaților și femeilor care au mai mulți ani de experiență decât tine și care sunt mai calificați să

spună cuvinte de judecată înțeleaptă, decât tine.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 163 (subcap. *Combativitate condamnată*).

**Joi**

**28 martie**

## 5. ISUS, ÎNTOTDEAUNA ACELAȘI

### a. Ce este scris despre cele două naturi ale lui Hristos? Isaia 9:6; Ioan 1:1-3, 14; Evrei 1:1-3, 6-10.

**Isaia 9:6:** „Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”

**Ioan 1:1-3, 14:** „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl.”

**Evrei 1:1-3, 6-10:** „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile. El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui, a făcut curățarea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi în locurile preainalte...<sup>6-10</sup> Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: „Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!” Și despre îngeri zice: „Din vânturi face îngeri ai Lui; și dintr-o flacăra de foc, slujitori ai Lui”; pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate; Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi.” Și iarăși: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.”

„Prin natura Sa omenească, Hristos a venit în legătură cu omenirea; prin divinitatea Sa, El se prinde de tronul lui Dumnezeu. Ca Fiu al omului, El ne-a dat un exemplu de ascultare; ca Fiul al lui Dumnezeu, El ne dă putere să ascultăm. Hristos a fost Cel care, din rugul de pe muntele Horeb, i-a vorbit lui Moise, zicând: „EU SUNT CEL CE SUNT”... „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: ‘Cel ce se numește EU SUNT m-a trimis la voi.’ (Exodul 3:14). Aceasta a fost garanția eliberării lui Israel. De aceea, când a devenit

„asemenea oamenilor”, El Însuși a declarat: EU SUNT. Pruncul din Betlem, blândul și umilul Mântuitor, este Dumnezeu „arătat în trup.” (1 Timotei 3:16). Și nouă ne zice: „EU SUNT Păstorul cel bun”, „EU SUNT Pâinea vie”, „EU SUNT calea, adevărul și viața”. „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.” (Ioan 10:11; 6:51; 14:6; Matei 28:18). EU SUNT cheazășia fiecărei făgăduințe. EU SUNT; nu te teme. „Dumnezeu cu noi” este garanția eliberării noastre din păcat, asigurarea puterii noastre de a asculta de legea cerului.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 24 (cap. 1: „Dumnezeu cu noi”).

## **b. A pierdut Hristos vreuna din atributele Sale divine în timpul întrupării Sale? Explicați. Maleahi 3:6; Evrei 13:8; Iacov 1:17.**

**Maleahi 3:6:** „Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, copiii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți.”

**Evrei 13:8:** „Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”

**Iacov 1:17:** „Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.”

„Dumnezeu a existat întotdeauna. El este marele EU SUNT. Psalmistul spune: „Înainte ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu!” (Psalmii 90:2). El este Cel Preaînalt, care dăinuiește veșnic... El este infinit și omniprezent. Cuvintele noastre nu pot descrie măreția și maiestatea Sa.” — *Lucrarea Misionar Medicală*, p. 92 (subcap.: *O cunoaștere adevărată a lui Dumnezeu*).

**Vineri**

**29 martie**

## **ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE**

- 1. Cum pot scăpa de capcana care a apărut în Efes?**
- 2. De ce este ospitalitatea un bun atât de valoros în biserică?**
- 3. Dacă suntem serioși în privința Scripturii, cum trebuie să înțelegem căsătoria?**
- 4. Explicați amploarea celei de-a cincea porunci.**
- 5. De ce este vital pentru noi să prețuim cele două naturi ale lui Hristos?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:  
**Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)**

***Ianuarie — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)***

- 6 — *Lucrarea pentru ce bogăți*
- 13 — *Grija pentru cei bolnavi*
- 20 — *Rugăciunea pentru cei bolnavi / Mărturisirea păcatului*
- 27 — *Folosirea remediilor*

***Februarie — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)***

- 3 — *Vindecarea minții*
- 10 — *Principii biblice de vindecare*
- 17 — *Făgăduințele de vindecare*
- 24 — *În contact cu natura*

***Martie — Pe urmele Marelui Medic (Divina Vindecare)***

- 2 — *Principiile sănătății*
- 9 — *Igiena printre israeliți*
- 16 — *Îmbrăcămintea /Eliberați de modă*
- 23 — *Alimentația și sănătatea*
- 30 — *Moduri greșite de a lua masa (până la Carnea ca aliment)*

**Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:**

**Ianuarie 2024**

5. B: 16:50; CT: 16:41; IS: 16:34; SV: 16:37; MS: 16:48; CJ: 16:51; SM: 16:50; AR: 17:03  
12. B: 16:58; CT: 16:48; IS: 16:42; SV: 16:46; MS: 16:56; CJ: 16:59; SM: 16:59; AR: 17:11  
19. B: 17:06; CT: 16:57; IS: 16:52; SV: 16:55; MS: 17:05; CJ: 17:09; SM: 17:08; AR: 17:20  
26. B: 17:16; CT: 17:06; IS: 17:02; SV: 17:06; MS: 17:15; CJ: 17:19; SM: 17:19; AR: 17:30

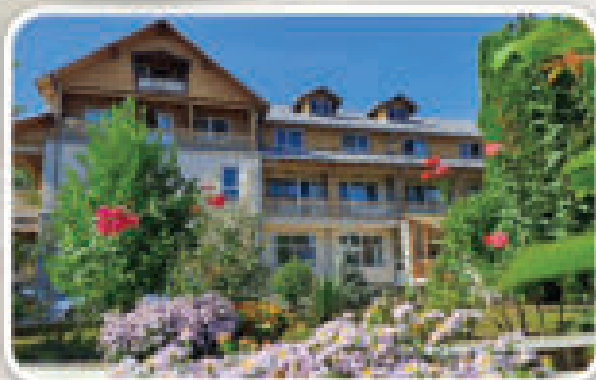
**Februarie 2024**

2. B: 17:25; CT: 17:16; IS: 17:12; SV: 17:16; MS: 17:26; CJ: 17:29; SM: 17:30; AR: 17:40  
9. B: 17:35; CT: 17:25; IS: 17:23; SV: 17:28; MS: 17:36; CJ: 17:40; SM: 17:41; AR: 17:51  
16. B: 17:45; CT: 17:35; IS: 17:34; SV: 17:39; MS: 17:47; CJ: 17:51; SM: 17:52; AR: 18:01  
23. B: 17:55; CT: 17:45; IS: 17:45; SV: 17:49; MS: 17:57; CJ: 18:01; SM: 18:03; AR: 18:11

**Martie 2024**

1. B: 18:04; CT: 17:54; IS: 17:55; SV: 18:00; MS: 18:08; CJ: 18:12; SM: 18:14; AR: 18:21  
8. B: 18:13; CT: 18:03; IS: 18:06; SV: 18:11; MS: 18:18; CJ: 18:22; SM: 18:24; AR: 18:31  
15. B: 18:22; CT: 18:12; IS: 18:16; SV: 18:21; MS: 18:27; CJ: 18:32; SM: 18:34; AR: 18:41  
22. B: 18:31; CT: 18:21; IS: 18:25; SV: 18:31; MS: 18:37; CJ: 18:41; SM: 18:45; AR: 18:50  
29. B: 18:40; CT: 18:29; IS: 18:35; SV: 18:41; MS: 18:47; CJ: 18:51; SM: 18:55; AR: 19:00

## Darurile Săbătoarei Întâi



**6 ianuarie**

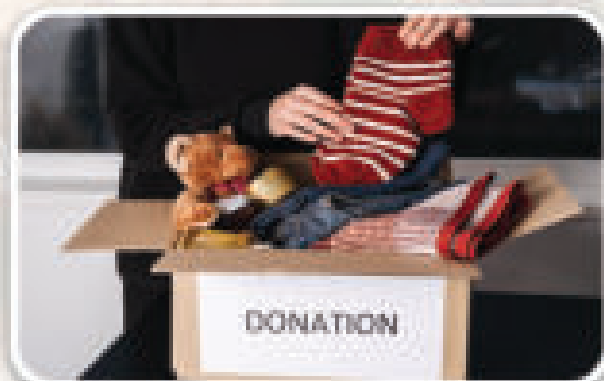
pentru  
Centrul de Sănătate  
Eden Breaza,  
România

(vezi p. 4)

**3 februarie**

pentru  
ajutorare mondială  
în caz de calamitate

(vezi p. 36)



**2 martie**

pentru o Capelă  
și o școală  
în Hîncești, Moldova

(vezi p. 69)

